

Zakres danych o migracjach zagranicznych i ochronie  
międzynarodowej oraz ich dostępność w świetle

**Rozporządzenia (WE) nr 862/2007**

Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r.  
w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony  
międzynarodowej

*Baza Eurostat-u w zakresie statystyki migracji i ochrony  
międzynarodowej*

## Spis treści:

<b>Wprowadzenie .....</b>	<b>4</b>
<b>1. Zakres przedmiotowy i podmiotowy Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej .....</b>	<b>6</b>
<b>1.1. Wykaz tablic przekazywanych do Eurostatu zgodnie z art. 3. (statystyki dotyczące migracji międzynarodowych, ludności rezydującej oraz nabycia obywatelstwa) .....</b>	<b>14</b>
<b>2. Struktura bazy Eurostatu.....</b>	<b>18</b>
<b>2.1. Metadane oraz jakość danych.....</b>	<b>24</b>
2.1.1. Metainformacje dotyczące danych ludnościowych gromadzonych i opracowywanych przez Polskę na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 .....	25
2.1.2. Metainformacje dotyczące danych migracyjnych gromadzonych i opracowywanych przez Polskę na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 .....	25
<b>3. Część analityczna .....</b>	<b>27</b>
<b>3.1. Ludność krajów UE-28 oraz EFTA.....</b>	<b>27</b>
3.1.1. Ludność krajów UE-28 oraz EFTA według obywatelstwa i kraju urodzenia.....	27
3.1.2. Ludność krajów UE-28 według płci i wieku.....	31
3.1.3. Polacy wśród ludności krajów UE i EFTA .....	34
<b>3.2. Nabycie obywatelstwa.....</b>	<b>39</b>
<b>3.4. Strumienie migracyjne emigracja .....</b>	<b>53</b>
<b>3.5. Salda migracji krajów UE-28 oraz EFTA .....</b>	<b>59</b>

## Spis tablic:

Tablica 1. Wykaz tablic z danymi ludnościowymi opracowywanych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 .....	14
Tablica 2. Wykaz tablic z danymi dotyczącymi imigracji opracowywanych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 .....	15
Tablica 3. Wykaz tablic z danymi dotyczącymi emigracji opracowywanych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 .....	16
Tablica 4. Wykaz tablic z danymi dotyczącymi nabycia i utraty obywatelstwa opracowywanych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 .....	17
Tablica 5. Ludność według kraju obywatelstwa w 2013 r. ....	29
Tablica 6. Ludność według kraju urodzenia w 2013 r. ....	30
Tablica 7. Stan i struktura ludności krajów UE-28 i Polski w 2013 r. ....	32
Tablica 8. Nabycie obywatelstwa krajów UE-28 oraz EFTA według poprzedniego obywatelstwa w 2013 r. ....	40
Tablica 9. Imigranci do krajów UE-28 oraz EFTA według obywatelstwa w 2013 r. ....	42
Tablica 10. Imigranci do krajów UE-28 oraz EFTA według kraju urodzenia w 2013 r. ....	47
Tablica 11. Imigranci według kraju poprzedniego zamieszkania w 2013 r. ....	48
Tablica 12. Imigranci do krajów UE-27 oraz EFTA: z Polski / z polskim obywatelstwem / urodzonych w Polsce w 2013 r. ....	51
Tablica 13. Emigranci z krajów UE-28 oraz EFTA według obywatelstwa w 2013 r. ....	54
Tablica 14. Emigranci z państw UE-28 i EFTA według kraju urodzenia w 2013 r. ....	55
Tablica 15. Emigranci według kraju następnego pobytu w 2013 r. ....	56
Tablica 16. Emigracja z krajów UE-27 oraz EFTA: do Polski / obywatele Polski / osób urodzonych w Polsce w 2013 r. ....	58

## Spis wykresów:

Wykres 1. Udział cudzoziemców w ludności rezydującej krajów UE-28 oraz EFTA w 2013 r. ....	27
Wykres 2. Ludność krajów UE-28 i Polski według płci w 2013 r. ....	31
Wykres 3. Współczynnik feminizacji w krajach UE-28 według wieku ludności w 2013 r. ....	31
Wykres 4. Piramida wieku ludności UE-28 i Polski w 2013 r. (dane w tys.) ....	33
Wykres 5. Struktura wieku ludności UE-28 – obywatele kraju zamieszkania oraz cudzoziemców w kraju zamieszkania według płci w 2013 r. ....	34
Wykres 6. Polacy w wybranych krajach UE oraz EFTA w 2013 r. ....	35
Wykres 7. Osoby urodzone w Polsce w wybranych krajach UE oraz EFTA w 2013 r. ....	35
Wykres 8. Liczba polskich obywateli zamieszkałych oraz przybyłych do wybranych krajów w 2013 roku według płci oraz wieku ....	37
Wykres 9. Wskaźnik naturalizacji na 100 cudzoziemców w 2013 r. ....	39
Wykres 10. Struktura imigrantów według krajów imigracji i obywatelstwa w 2013 r. ....	43
Wykres 11. Struktura imigrantów cudzoziemców według krajów imigracji i obywatelstwa w 2013 r. ....	44
Wykres 12. Liczba imigrantów na 1000 mieszkańców w krajach UE-28 oraz EFTA w 2013 r. ....	44
Wykres 13. Struktura imigrantów według płci i krajów imigracji w 2013 r. ....	45
Wykres 14. Struktura ogółu imigrantów według kraju imigracji i urodzenia w 2013 r. ....	46
Wykres 15. Struktura imigrantów urodzonych za granicą według kraju urodzenia w 2013 r. ....	46
Wykres 16. Struktura wieku imigrantów oraz ludności UE-28 w 2013 r. ....	49
Wykres 17. Struktura wieku imigrantów w krajach UE-28 według płci i obywatelstwa w 2013 r. ....	50
Wykres 18. Struktura osób przybyłych z Polski według płci oraz kraju imigracji w 2013 r. ....	52
Wykres 19. Liczba emigrantów na 1000 mieszkańców w krajach UE-28 oraz EFTA w 2013 r. ....	53
Wykres 20. Struktura emigrantów według kraju emigracji oraz płci w 2013 r. ....	53
Wykres 21. Salda migracji według krajów w 2013 r. ....	59
Wykres 22. Salda migracji na 1000 mieszkańców w 2013 r. ....	60

## Wprowadzenie

Polityka imigracyjna i azyłowa oraz ochrona granic zewnętrznych należą do jednych z najbardziej wrażliwych obszarów współpracy państw członkowskich Unii Europejskiej. Uspółnotowanie tych polityk wydaje się być ciągle problemem trudnym, szczególnie jeśli uwzględni się pewne ważne dziedziny narodowej suwerenności, rosnące bezrobocie, zwalczanie przestępczości zorganizowanej, handel ludźmi, nielegalne migracje, aktualną sytuację międzynarodową, ale także odmienne uwarunkowania geograficzne i kulturowe krajów członkowskich.

Monitorowanie zjawiska międzynarodowej mobilności w tym kontekście jest niezwykle ważne. Okazuje się bowiem, że szeroko rozumiana polityka imigracyjna powinna integrować działania dotychczas nie powiązane między sobą, a realizowane w ramach polityki azyłowej, wizowej czy polityki zatrudniania pracowników zagranicznych. Nie bez znaczenia również pozostaje fakt postępującego procesu starzenia się społeczeństw europejskich i niski (bądź nawet w niektórych krajach UE ujemny) przyrost demograficzny. Czynniki te w sposób istotny wpływają bowiem na zmiany w modelu produkcji, konsumpcji, oszczędzania i inwestycji, jak również kondycji rynku pracy oraz wydajności, poszukiwanych rodzajów usług i modelu wydatków budżetowych.

Skutki zmian społeczno-ekonomicznych i struktury kwalifikacji ludności w wieku produkcyjnym spowodowały, że na początku dwutysięcznego roku kraje UE zaczęły uświadamiać sobie jak ważne stało się zarządzanie skalą i dynamiką strumieni migracyjnych. Kluczową rolę w pozyskiwaniu tych informacji oraz szeroko pojętym zarządzaniu migracjami odgrywa statystyka – zharmonizowana zarówno w zakresie źródeł, z jakich pozyskuje się informacje, jak i definicji pojęć dotyczących migracji zagranicznych i ochrony międzynarodowej.

W wyniku prac Komisji Europejskiej oraz akceptacji Statistical Programme Committee (organu opiniotwórczego i wspomagającego KE przy ustalaniu wieloletnich programów prac statystycznych) podjęto w 2003 r. działania nad ustanowieniem wspólnej podstawy prawnej dla gromadzenia statystyk w obszarze migracji i ochrony międzynarodowej.

Obowiązujące wówczas Rozporządzenie Rady nr 311/76/EWG w sprawie statystyki pracowników migrujących (cudzoziemców) z dnia 9 lutego 1976 r. okazało się być przestarzałe wobec nowych potrzeb Wspólnoty, wynikających z przystąpienia do UE nowych krajów. W realiach ogólnego kontekstu społeczno-ekonomicznego niezbędne stało się gromadzenie bardziej szczegółowych informacji dotyczących m.in.: liczby ludności mieszkającej na terenie danego kraju nieposiadającej obywatelstwa danego kraju (non-national resident population), naturalizacji, emigracji i imigracji, wniosków w zakresie ochrony międzynarodowej oraz podjętych w tych sprawach decyzji, nielegalnych wjazdów, nielegalnych pobytów, statusu prawnego obywateli krajów trzecich (pozwoleń na pobyt) – gromadzonych m.in. według obywatelstwa, ale także kraju urodzenia, wieku i płci osób.

Bazą wyjściową do projektu nowego rozporządzenia były Rekomendacje dotyczące statystyki migracji zagranicznych [Recommendations on Statistics of International Migration

Revision 1, UN, New York, 1998], aktualna baza danych Eurostat-u w zakresie migracji i azylu oraz postanowienia Traktatu Amsterdamskiego (w szczególności art. 285)<sup>1</sup>.

Prace legislacyjne prowadzono w ścisłej współpracy z Commission's DG Justice and Home Affairs. W trakcie przygotowywania projektu rozporządzenia miały miejsce liczne spotkania z ekspertami z NSI (krajowych biur statystycznych), Ministerstw Spraw Wewnętrznych oraz organizacji międzynarodowych i użytkowników danych statystycznych.

Efektem prac było uchwalenie w 2007 r. **Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej** oraz dwóch rozporządzeń wykonawczych<sup>2</sup>:

- 1) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 216/2010 z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej, w odniesieniu do definicji kategorii przyczyn wydania zezwoleń na pobyt,
- 2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 351/2010 z dnia 23 kwietnia 2010 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej w odniesieniu do definicji kategorii grup kraju urodzenia, grup kraju poprzedniego miejsca zamieszkania, grup kraju kolejnego miejsca zamieszkania oraz grup obywatelstwa.

Celem niniejszego opracowania jest przede wszystkim ułatwienie Użytkownikom zrozumienia podstawowych zagadnień regulowanych powyższymi rozporządzeniami, ale także zaprezentowanie zakresu gromadzonych danych. Istotna część dokumentu została poświęcona Bazie Eurostat-u, tj. strukturze, metainformacjom oraz opracowywaniu statystyk, w szczególności dotyczących migracji międzynarodowych, ludności rezydującej oraz nabycia obywatelstwa (tj. statystyk wymaganych przez art. 3 Rozporządzenia 862/2007). Tej części poświęcono również rozdział analityczny.

Wyrażamy nadzieję, że przygotowany przez Główny Urząd Statystyczny przewodnik pomoże Państwu w korzystaniu z zasobów informacyjnych Urzędu Statystycznego Unii Europejskiej.

---

<sup>1</sup> Artykuł 285 TWE

- Z zastrzeżeniem artykułu 5 Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 251, uchwała środki w celu tworzenia statystyk, jeżeli jest to konieczne do wykonywania działań Wspólnoty.
- Tworzenie statystyk odbywa się w poszanowaniu bezstronności, rzetelności, obiektywizmu, niezależności naukowej, efektywności pod względem kosztów oraz poufności informacji statystycznych; nie powinno to pociągać za sobą nadmiernych obciążeń dla podmiotów gospodarczych.

<sup>2</sup> Akty prawne dostępne są pod adresem: <http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/ludnosc/>

# 1. Zakres przedmiotowy i podmiotowy Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej

*Rozporządzenie (WE) Nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 311/76 w sprawie zestawienia statystyk dotyczących pracowników cudzoziemców* składa się z 14 artykułów, przy czym kluczowe znaczenie mają artykuły od 3. do 9. definiujące w sposób szczegółowy zakres informacji objętych ramową regulacją. Rozporządzenie zostało uchwalone w celu ustanowienia wspólnych zasad gromadzenia i tworzenia statystyk Unii Europejskiej dotyczących:

- a) imigracji do oraz emigracji z terytoriów państw członkowskich, w tym przepływów osób z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego oraz przepływów osób pomiędzy państwem członkowskim a terytorium państwa trzeciego;
- b) obywatelstwa i kraju urodzenia osób posiadających miejsce zamieszkania na terytorium państw członkowskich;
- c) procedur i postępowań administracyjnych i sądowych w państwach członkowskich, związanych z imigracją, udzielaniem pozwolenia na pobyt, obywatelstwem, azylem i innymi formami ochrony międzynarodowej.

Za szczegółowe cele **Rozporządzenia (WE) nr 862/2007** uznano:

- 1) stworzenie skutecznych mechanizmów gromadzenia i analizy informacji dotyczących migracji i ochrony międzynarodowej w Unii Europejskiej;
- 2) zapewnienie dokładnej, dostarczanej na czas i zharmonizowanej informacji statystycznej obrazującej dodatkowo wymiar geograficzny i polityczny jaki przyniosło rozszerzenie Unii Europejskiej w odniesieniu do szeregu zjawisk związanych z migracją;
- 3) wzmocnienie wymiany informacji statystycznych dotyczących azylu i migracji oraz doskonalenia jakości procesu gromadzenia danych i opracowywania wyników w ramach statystyk Wspólnoty, co do tej pory odbywało się w oparciu o szereg nieformalnych porozumień;
- 4) zapewnienie dostępu do informacji z całego obszaru Unii Europejskiej do celów monitorowania rozwoju i wdrażania prawodawstwa i polityki Wspólnoty. Dotychczasowa praktyka nie zapewniała w wystarczającym stopniu jednolitego, regularnego, realizowanego na czas i szybkiego dostarczania oraz upowszechniania zharmonizowanych danych.

Rozporządzenie opiera się na Artykule 285. Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską dotyczącym statystyk. Prawodawstwo UE ma na celu zminimalizowanie wpływu narodowych systemów administracyjnych i statystycznych. Proponuje przygotowywanie statystyk według zharmonizowanych definicji opartych na istniejących międzynarodowych standardach oraz na prawie Wspólnoty dotyczącym azylu i imigracji. Statystyki objęte wskazanymi aktami prawnymi oparte są w głównej mierze na istniejącym już systemie

gromadzenia danych statystycznych wypracowanym przez Europejski Urząd Statystyczny – Eurostat.

Od 2009 r. zobowiązano państwa członkowskie do implementacji jednolitych definicji zawartych w **art. 2.** rozporządzenia:

- a) **„miejsce zamieszkania”** oznacza miejsce, w którym osoba zwykle spędza codzienny czas wolny od pracy, niezależnie od czasowych nieobecności związanych z wypoczynkiem, urlopem, odwiedzinami u przyjaciół i krewnych, interesami, leczeniem medycznym lub pielgrzymkami religijnymi lub, jeżeli dane takie nie są dostępne, miejsce formalnego zamieszkania lub miejsce zameldowania;
- b) **„imigracja”** oznacza działanie, w wyniku którego osoba ustanawia swoje miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego na okres, który wynosi co najmniej dwanaście miesięcy lub co do którego przewiduje się, że będzie on tyle wynosić, będąc uprzednio rezydentem innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego;
- c) **„emigracja”** oznacza działanie, w ramach którego osoba, mająca uprzednio miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego, zaprzestaje posiadania swojego zwyczajowego miejsca zamieszkania w tym państwie członkowskim na okres, który wynosi co najmniej dwanaście miesięcy lub co do którego przewiduje się, że będzie on tyle wynosić;
- d) **„obywatelstwo”** oznacza szczególną więź prawną pomiędzy osobą a jej państwem, nabytą poprzez urodzenie lub naturalizację, niezależnie od tego, czy odbywa się ona poprzez deklarację, wybór, małżeństwo lub w inny sposób zgodny z prawem krajowym;
- e) **„kraj urodzenia”** oznacza kraj zamieszkania (w jego aktualnych granicach, jeżeli informacja ta jest dostępna) matki w momencie urodzenia lub, w przypadku braku takiej informacji, kraj (w jego aktualnych granicach, jeżeli informacja ta jest dostępna), w którym miało miejsce urodzenie;
- f) **„imigrant”** oznacza osobę podejmującą imigrację;
- g) **„emigrant”** oznacza osobę podejmującą emigrację;
- h) **„rezydent długoterminowy”** oznacza długoterminowego rezydenta zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi;
- i) **„obywatel państwa trzeciego”** oznacza każdą osobę, która nie jest obywatelem Unii w rozumieniu art. 17 ust. 1 Traktatu, w tym bezpaństwowców;
- j) **„wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej”** oznacza wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. g) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony;
- k) **„status uchodźcy”** oznacza status uchodźcy zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. d) dyrektywy 2004/83/WE;

- l) **„status ochrony uzupełniającej”** oznacza status ochrony uzupełniającej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. f) dyrektywy 2004/83/WE;
- m) **„członkowie rodziny”** oznacza członków rodziny zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. i) rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego;
- n) **„ochrona tymczasowa”** oznacza ochronę tymczasową zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami;
- o) **„osoby małoletnie pozbawione opieki”** oznacza małoletniego bez opieki zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. i) dyrektywy 2004/83/WE;
- p) **„granice zewnętrzne”** oznacza granice zewnętrzne zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen);
- q) **„obywatele państw trzecich, którym odmówiono wjazdu”** oznacza obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu na granicy zewnętrznej, ponieważ nie spełniają wszystkich warunków wjazdu określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 i nie należą do kategorii osób wymienionych w art. 5 ust. 4 tego rozporządzenia;
- r) **„obywatele państw trzecich, co do których stwierdzono fakt nielegalnego przebywania”** oznacza obywateli państw trzecich, których fakt przebywania na terytorium państwa członkowskiego stwierdzono oficjalnie i którzy nie spełniają lub przestali spełniać warunki pobytu lub zamieszkania w tym państwie członkowskim;
- s) **„przesiedlenie”** oznacza przekazanie obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, na podstawie oceny konieczności zapewnienia im międzynarodowej ochrony i trwałego rozwiązania ich sytuacji, do państwa członkowskiego, w którym będą mieli prawo zamieszkiwać, korzystając z zapewnionego statusu prawnego.

Zgodnie z **art. 3.** rozporządzenia (**statystyki dotyczące migracji międzynarodowej, ludności rezydującej oraz nabycia obywatelstwa**) państwa członkowskie dostarczają Eurostatowi statystyki dotyczące liczby:

- 1) imigrantów przenoszących się na terytorium państwa członkowskiego, zdezagregowane według:
  - a) grup obywatelstwa, wieku i płci;
  - b) grup kraju urodzenia, wieku i płci;
  - c) grup kraju poprzedniego miejsca zamieszkania, wieku i płci.
- 2) emigrantów opuszczających terytorium państwa członkowskiego, zdezagregowane według:



- a) grup obywatelstw;
  - b) wieku;
  - c) płci;
  - d) grup krajów kolejnego miejsca zamieszkania.
- 3) osób posiadających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim pod koniec okresu referencyjnego, zdezagregowane według:
- a) grup obywatelstwa, wieku i płci;
  - b) grup krajów urodzenia, wieku i płci.
- 4) osób, które posiadają miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego i które nabyły w trakcie roku referencyjnego obywatelstwo państwa członkowskiego i posiadały wcześniej obywatelstwo innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub osób będących wcześniej bezpaństwowcami, zdezagregowane według:
- a) wieku i płci;
  - b) wcześniejszego obywatelstwa osób, których dotyczą;
  - c) faktu, czy osoba ta była wcześniej bezpaństwowcem.

Statystyki te dotyczą referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i są dostarczane Eurostatowi w ciągu 12 miesięcy od końca roku referencyjnego. Za pierwszy rok referencyjny ustalono 2008. Dane za 2008 r. mogły być przekazywane jeszcze według definicji krajowych.

Za realizację **art. 3.** odpowiadają krajowe urzędy statystyczne. W Polsce za opracowywanie i przekazywanie do Eurostat-u danych z tego zakresu odpowiedzialny jest Główny Urząd Statystyczny.

**Na mocy art. 4. (statystyki dotyczące ochrony międzynarodowej)** Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 państwa członkowskie zobowiązane są do dostarczania Komisji (Eurostat) statystyk dotyczących liczby:

- a) osób, które złożyły wnioski o ochronę międzynarodową lub zostały objęte takimi wnioskami jako członkowie rodziny w trakcie okresu referencyjnego;
- b) osób, których dotyczą wnioski o ochronę międzynarodową, rozpatrywane przez właściwy organ krajowy pod koniec okresu referencyjnego;
- c) wniosków o ochronę międzynarodową wycofanych w trakcie okresu referencyjnego.

Statystyki te zdezagregowane są według wieku i płci oraz według obywatelstwa osób, których dotyczą. Odnoszą się one do referencyjnych okresów jednego miesiąca kalendarzowego i są dostarczane Eurostatowi w ciągu dwóch miesięcy od końca miesiąca referencyjnego. Pierwszym miesiącem referencyjnym był styczeń 2008 r.

Na podstawie **art. 4.** państwa członkowskie dostarczają Eurostatowi statystyki dotyczące liczby:

- a) osób objętych decyzjami o odrzuceniu wniosków o ochronę międzynarodową, w tym decyzjami o uznaniu wniosków za niedopuszczalne lub bezpodstawne oraz decyzjami podjętymi w ramach procedur priorytetowych lub przyspieszonych,

- podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego;
- b) osób objętych decyzjami o nadaniu lub cofnięciu statusu uchodźcy, podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego;
  - c) osób objętych decyzjami o nadaniu lub cofnięciu statusu ochrony uzupełniającej, podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego;
  - d) osób objętych decyzjami o nadaniu lub cofnięciu ochrony tymczasowej, podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego;
  - e) osób objętych decyzjami o nadaniu lub cofnięciu zezwolenia na pobyt ze względów humanitarnych zgodnie z prawem krajowym dotyczącym ochrony międzynarodowej, podjętymi w pierwszej instancji przez organy administracyjne lub sądowe podczas okresu referencyjnego.

Statystyki te zdezagregowane są według wieku i płci oraz według obywatelstwa osób, których dotyczą. Odnoszą się one do okresów referencyjnych trwających trzy miesiące kalendarzowe i są dostarczane Eurostatowi w ciągu dwóch miesięcy od końca okresu referencyjnego. Pierwszy okres referencyjny trwał od stycznia do marca 2008 r.

Ponadto państwa członkowskie przekazują statystyki dotyczące liczby:

- a) osób wnioskujących o ochronę międzynarodową, które podczas okresu referencyjnego są uznane przez właściwy organ krajowy za osoby małoletnie pozbawione opieki;
- b) osób objętych ostatecznymi decyzjami o odrzuceniu wniosków o ochronę międzynarodową, takimi jak decyzje uznające wnioski za niedopuszczalne lub bezpodstawne oraz decyzjami podjętymi w ramach procedur priorytetowych lub przyspieszonych, podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej podczas okresu referencyjnego;
- c) osób objętych ostatecznymi decyzjami o nadaniu lub cofnięciu statusu uchodźcy, podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej podczas okresu referencyjnego;
- d) osób objętych ostatecznymi decyzjami o nadaniu lub cofnięciu statusu ochrony uzupełniającej, podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej podczas okresu referencyjnego;
- e) osób objętych ostatecznymi decyzjami o nadaniu lub cofnięciu ochrony tymczasowej, podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej podczas okresu referencyjnego;
- f) osób objętych innymi ostatecznymi decyzjami podjętymi przez organy administracyjne lub sądowe w ramach procedury odwoławczej lub kontroli sądowej w odniesieniu do decyzji o nadaniu lub cofnięciu zezwolenia na pobyt ze względów humanitarnych zgodnie z prawem krajowym dotyczącym ochrony międzynarodowej podczas okresu referencyjnego;

- g) osób, które uzyskały zezwolenie na pobyt w państwie członkowskim w ramach krajowego lub wspólnotowego systemu przesiedlania podczas okresu referencyjnego, jeżeli taki system jest stosowany w tym państwie członkowskim.

Statystyki te zdezagregowane są według wieku i płci oraz według obywatelstwa osób, których dotyczą. Odnoszą się one do referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i są dostarczane Eurostatowi w ciągu trzech miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym rokiem referencyjnym był rok 2008.

Za realizację **art. 4.** odpowiedzialne są co do zasady organy, w kompetencjach których pozostają sprawy dotyczące ochrony międzynarodowej. W Polsce dane wymagane na mocy art. 4. Rozporządzenia gromadzone są w krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazów w sprawach cudzoziemców (system POBYT) administrowanym przez Urząd do Spraw Cudzoziemców. UdSC opracowuje i przekazuje te dane do Eurostatu.

**Art. 5.** rozporządzenia (**statystyki dotyczące zapobiegania nielegalnemu wjazdowi i nielegalnemu pobytowi**) zobowiązuje państwa członkowskie UE do przekazywania Eurostatowi statystyk dotyczących liczby:

- a) obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu na terytorium państwa członkowskiego na granicy zewnętrznej;
- b) obywateli państw trzecich, co do których stwierdzono fakt nielegalnego przebywania na terytorium państwa członkowskiego zgodnie z przepisami krajowymi dotyczącymi imigracji.

Statystyki te odnoszą się do referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i powinny być dostarczane Eurostatowi w ciągu trzech miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym rokiem referencyjnym był rok 2008.

Za realizację **art. 5.** odpowiedzialne są co do zasady organy, w kompetencjach których pozostają kwestie dotyczące zapobiegania nielegalnemu wjazdowi i nielegalnemu pobytowi. W Polsce dane wymagane w art. 5 opracowuje i przekazuje do Eurostatu Komenda Główna Straży Granicznej.

**Art. 6.** rozporządzenia (**statystyki dotyczące zezwoleń na pobyt i pobytu obywateli państw trzecich**) zobowiązuje państwa członkowskie do dostarczenia Eurostatowi statystyk dotyczących liczby:

- a) zezwoleń na pobyt wydanych osobom będącym obywatelami państw trzecich, zdezagregowanych w następujący sposób:
  - zezwolenia wydane podczas okresu referencyjnego, na podstawie których osobie udziela się zezwolenia na pobyt po raz pierwszy, zdezagregowane według obywatelstwa, przyczyny wydania zezwolenia oraz okresu ważności zezwolenia;
  - zezwolenia wydane podczas okresu referencyjnego i udzielone ze względu na zmianę statusu imigracyjnego osoby lub przyczyny pobytu, zdezagregowane według obywatelstwa, przyczyny wydania zezwolenia oraz okresu ważności zezwolenia;

- zezwolenia ważne pod koniec okresu referencyjnego (liczba wydanych zezwoleń, niewycofanych i niewygasłych), zdezagregowane według obywatelstwa, przyczyny wydania zezwolenia oraz okresu ważności zezwolenia.
- b) liczby rezydentów długoterminowych pod koniec okresu referencyjnego, zdezagregowanych według obywatelstwa.

Statystyki te odnoszą się do referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i powinny być dostarczane Eurostatowi w ciągu sześciu miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym rokiem referencyjnym był rok 2008.

Za realizację **art. 6.** odpowiedzialne są co do zasady organy, w kompetencjach których pozostają sprawy dotyczące udzielenia zezwoleń na pobyt oraz pobyt obywateli państw trzecich. W Polsce dane w tym zakresie opracowuje oraz przekazuje do Eurostatu Urząd do Spraw Cudzoziemców.

**Art. 7. rozporządzenia (statystyki dotyczące powrotów)** zobowiązuje państwa członkowskie do dostarczenia Eurostatowi statystyk związanych z liczbą:

- a) obywateli państw trzecich, co do których stwierdzono fakt nielegalnego przebywania na terytorium danego państwa członkowskiego, w stosunku do których wydano decyzje administracyjne lub sądowe, lub akt stwierdzający lub orzekający, że ich pobyt jest nielegalny i nakładające na nich obowiązek opuszczenia terytorium państwa członkowskiego, zdezagregowanych według obywatelstwa tych osób;
- b) obywateli państw trzecich, którzy w wyniku decyzji administracyjnej lub sądowej lub aktu, o których mowa w lit. a), faktycznie opuścili terytorium danego państwa członkowskiego, zdezagregowanych według ich obywatelstwa.

Statystyki te odnoszą się do referencyjnych okresów jednego roku kalendarzowego i są dostarczane Eurostatowi w ciągu trzech miesięcy od końca roku referencyjnego. Pierwszym rokiem referencyjnym był rok 2008. Dane te nie uwzględniają obywateli państw trzecich przekazanych z jednego do drugiego państwa członkowskiego w ramach mechanizmu ustanowionego na mocy rozporządzeń (WE) nr 343/2003 i (WE) nr 1560/2003.

Za realizację **art. 7.** odpowiedzialne są co do zasady organy, w kompetencjach których pozostają sprawy dotyczące powrotów obywateli państw trzecich. W Polsce dane w tym zakresie opracowuje oraz przekazuje do Eurostatu Komenda Główna Straży Granicznej.

**Art. 8. rozporządzenia** zakłada możliwość podjęcia przez Komisję Europejską działań definiujących dodatkowe dezagregacje określone dla następujących statystyk:

- a) statystyk wymaganych na podstawie art. 4 jako całości, dezagregacja według:
- roku złożenia wniosku;
- b) statystyk wymaganych na podstawie art. 4 ust. 4, dezagregacja według:
- liczby osób, których dotyczy wnioski, decyzja oraz przekazanie;
- c) statystyk wymaganych na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a), dezagregacja według:
- wieku;
  - płci;

- d) statystyk wymaganych na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b), dezagregacja według:
  - przyczyny zatrzymania;
  - miejsca zatrzymania;
- e) statystyk wymaganych na podstawie art. 6, dezagregacja według:
  - roku, w którym wydane zostało pierwsze zezwolenie na pobyt;
  - wieku;
  - płci;
- f) statystyk wymaganych na podstawie art. 7, dezagregacja według:
  - przyczyny podjęcia decyzji lub aktu nakładającego obowiązek wyjazdu;
  - wieku;
  - płci.

Dodatkowe dezagregacje wymienione w ust. 1. dostarczane są wyłącznie oddzielnie, nie zaś w połączeniu z dezagregacjami wymaganymi na podstawie art. 4-7. Decydując o konieczności zastosowania dodatkowej dezagregacji, Komisja bierze pod uwagę zapotrzebowanie na te informacje dla celów rozwijania i monitorowania polityk Wspólnoty oraz dostępność odpowiednich źródeł danych i koszty z tym związane.

**Art. 9.** rozporządzenia określa źródła danych i standardy jakości. W myśl artykułu statystyki powinny być oparte na źródłach danych, odpowiednio do ich dostępności w państwie członkowskim oraz zgodnie z prawem krajowym i praktykami krajowymi. W artykule wymienione są następujące źródła danych:

- a) ewidencje postępowań administracyjnych i sądowych;
- b) rejestry związane z postępowaniami administracyjnymi;
- c) rejestry ludności lub poszczególnych podgrup ludności;
- d) spisy ludności;
- e) badania reprezentacyjne.

Rozporządzenie nr 862/2007 dopuszcza korzystanie, w ramach procesu statystycznego, z naukowo udowodnionych i dobrze udokumentowanych metod szacunku statystycznego.

Na mocy rozporządzenia państwa członkowskie zostały zobligowane do przekazywania Komisji (Eurostatowi) sprawozdań o wykorzystanych źródłach danych, powodach ich wyboru, oraz o wpływie wybranych źródeł danych na jakość statystyk.

Na wniosek Eurostatu państwa członkowskie zobowiązane są dostarczyć wszystkich informacji niezbędnych do oceny jakości, porównywalności i kompletności informacji statystycznych. Państwa członkowskie zobowiązane są również do niezwłocznego informowania Komisji (Eurostatu) o rewizjach i korektach statystyk dostarczonych zgodnie z rozporządzeniem oraz o wszelkich zmianach w stosowanych metodach i źródłach danych.

### 1.1. Wykaz tablic przekazywanych do Eurostatu zgodnie z art. 3. (statystyki dotyczące migracji międzynarodowych, ludności rezydującej oraz nabycia obywatelstwa)

Poniżej zamieszczono pełną listę tablic, do opracowywania których zobowiązuje państwa członkowskie art. 3. rozporządzenia. Ze względu na zróżnicowanie aktualnych możliwości krajowych systemów statystycznych Eurostat dopuszcza trzy rodzaje statusu tj. obowiązkowe przekazywanie danych w pełnym zakresie jaki przewiduje makietę tablicy, obowiązkowe częściowo tj. bez konieczności przekazywania danych szczegółowych oraz dobrowolne. Spośród 26 tablic – 5 tablic posiada status obowiązkowy, 8 – obowiązkowy częściowo, 13 – dobrowolny.

Tablica 1. Wykaz tablic z danymi ludnościowymi opracowywanych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007

Nazwa tablicy		Status
1.	Ludność według grup wieku, płci oraz obywatelstwa <i>Population by age group, sex and citizenship</i>	<b>obowiązkowe częściowo</b> – obecnie nie jest obowiązkowe przekazywanie danych o ludności według indywidualnych obywatelstw, obowiązkowe jest podawanie danych o ludności według grup obywatelstw <sup>3</sup>
2.	Ludność według grup wieku, płci oraz grup obywatelstw (obywatele/cudzoziemcy) <i>Population by age, sex and citizenship (Nationals/Non-Nationals)</i>	<b>obowiązkowe</b>
3.	Ludność według grup wieku, płci oraz kraju urodzenia <i>Population by age group, sex and country of birth</i>	<b>obowiązkowe częściowo</b> – nie jest obowiązkowe przekazywanie danych o ludności według indywidualnych krajów urodzenia, obowiązkowe jest podawanie danych o ludności według szerszych grup krajów urodzenia <sup>4</sup>
4.	Ludność według grup wieku, płci oraz kraju urodzenia (urodzeni w kraju/urodzeni za granicą) <i>Population by age, sex and country of birth (Native-born/Foreign-born)</i>	<b>obowiązkowe</b>

<sup>3</sup> Grupy krajów: kraj raportujący, pozostałe kraje UE, kraje spoza UE, bezpaństwowcy, kraj nieustalony. Wśród krajów spoza UE: kraje należące do EFTA, kraje kandydujące do UE, pozostałe kraje spoza UE. Wśród ostatniej grupy krajów (pozostałe kraje spoza UE) rozróżnia się kraje: bardzo wysoko rozwinięte, wysoko rozwinięte, średnio rozwinięte, nisko rozwinięte.

<sup>4</sup> Klasyfikacja jak w przypisie 3. z wyłączeniem bezpaństwowców.

Tablica 2. Wykaz tablic z danymi dotyczącymi **imigracji** opracowywanych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007

Nazwa tablicy		Status
1.	Imigranci według roku urodzenia, płci oraz obywatelstwa <i>Immigrants by year of birth, sex and citizenship</i>	<b>obowiązkowe częściowo</b> – obecnie nie jest obowiązkowe przekazywanie danych o liczbie imigrantów według indywidualnych krajów obywatelstwa, obowiązkowe jest przekazywanie danych o imigrantach według grup obywatelstw <sup>5</sup>
2.	Imigranci według roku urodzenia, płci oraz obywatelstwa (obywatele/cudzoziemcy) <i>Immigrants by year of birth, sex and citizenship (Nationals/Non-nationals)</i>	<b>obowiązkowe</b>
3.	Imigranci według roku urodzenia, płci oraz kraju urodzenia <i>Immigrants by year of birth, sex and country of birth</i>	<b>obowiązkowe częściowo</b> – nie jest obowiązkowe przekazywanie danych o liczbie imigrantów według indywidualnych krajów urodzenia, obowiązkowe podawanie danych o imigrantach według grup krajów urodzenia <sup>6</sup>
4.	Imigranci według roku urodzenia, płci oraz kraju urodzenia (urodzeni w kraju/urodzeni za granicą) <i>Immigrants by year of birth, sex and country of birth (Native-born/Foreign-born)</i>	<b>obowiązkowe</b>
5.	Imigranci według roku urodzenia, płci oraz kraju poprzedniego pobytu <i>Immigrants by year of birth, sex and country of previous usual residence</i>	<b>obowiązkowe częściowo</b> – nie jest obowiązkowe przekazywanie danych o liczbie imigrantów według indywidualnych krajów urodzenia, obowiązkowe podawanie danych o imigrantach według grup krajów poprzedniego pobytu <sup>7</sup>
6.	Imigranci według wieku, płci i obywatelstwa <i>Immigrants by age, sex and citizenship</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
7.	Imigranci według wieku, płci i obywatelstwa (obywatele/cudzoziemcy) <i>Immigrants by age, sex and citizenship (Nationals/Non-nationals)</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
8.	Imigranci według wieku, płci i kraju urodzenia <i>Immigrants by age, sex and country of birth</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
9.	Imigranci według wieku, płci i kraju urodzenia (urodzeni w kraju/urodzeni za granicą) <i>Immigrants by age, sex and country of birth (Native-born/Foreign-born)</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
10.	Imigranci według wieku, płci i kraju poprzedniego pobytu <i>Immigrants by age, sex and country of previous usual residence</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
11.	Imigranci według obywatelstwa oraz kraju urodzenia <i>Immigrants by citizenship and country of birth</i>	<b>nieobowiązkowe</b>

<sup>5</sup> Patrz przypis 3.

<sup>6</sup> Patrz przypis 4.

<sup>7</sup> Grupy krajów poprzedniego pobytu: kraje UE z wyłączeniem kraju raportującego, kraje spoza UE, kraje nieustalone. Wśród krajów spoza UE: kraje należące do EFTA, kraje kandydujące do UE, pozostałe kraje spoza UE. Wśród ostatniej grupy krajów (pozostałe kraje spoza UE) rozróżnia się kraje: bardzo wysoko rozwinięte, wysoko rozwinięte, średnio rozwinięte, nisko rozwinięte.

Tablica 3. Wykaz tablic z danymi dotyczącymi **emigracji** opracowywanych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007

Nazwa tablicy		Status
1.	Emigranci według roku urodzenia oraz płci <i>Emigrants by year of birth and sex</i>	<b>obowiązkowe częściowo</b> – obowiązkowe jest przekazywanie danych o roku urodzenia oraz płci dla ogółu emigrantów, dane o płci osób urodzonych w poszczególnych latach jest nieobowiązkowe
2.	Emigranci według roku urodzenia, płci oraz obywatelstwa <i>Emigrants by year of birth, sex and citizenship</i>	<b>obowiązkowe częściowo</b> – obecnie nie jest obowiązkowe przekazywanie danych o liczbie emigrantów według indywidualnych obywatelstw, obowiązkowe jest podawanie danych o emigrantach według grup obywatelstw <sup>8</sup>
3.	Emigranci według roku urodzenia, płci oraz kraju następnego pobytu <i>Emigrants by year of birth, sex and country of next residence</i>	<b>obowiązkowe częściowo</b> – obecnie nie jest obowiązkowe przekazywanie danych o liczbie emigrantów według indywidualnych krajów następnego pobytu, obowiązkowe jest podawanie danych o emigrantach według grup krajów następnego pobytu <sup>9</sup>
4.	Emigranci według roku urodzenia, płci oraz kraju urodzenia <i>Emigrants by year of birth, sex and country of birth</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
5.	Emigranci według wieku i płci <i>Emigrants by age and sex</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
6.	Emigranci według wieku, płci i obywatelstwa <i>Emigrants by age, sex and citizenship</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
7.	Emigranci według wieku, płci i kraju następnego pobytu <i>Emigrants by age, sex and country of next residence</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
8.	Emigranci według wieku, płci i kraju urodzenia <i>Emigrants by age, sex and country of birth</i>	<b>nieobowiązkowe</b>

<sup>8</sup> Grupy obywatelstw: kraj raportujący, kraje UE z wyłączeniem kraju raportującego, kraje spoza UE, bezpaństwowcy, kraje nieustalone.

<sup>9</sup> Grupy krajów: kraje UE z wyłączeniem kraju raportującego, kraje spoza UE, kraje nieustalone.



Tablica 4. **Wykaz tablic z danymi dotyczącymi nabycia i utraty obywatelstwa opracowywanych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007**

Nazwa tablicy		Status
1.	Nabywanie obywatelstwa według roku urodzenia, płci oraz poprzedniego obywatelstwa <i>Acquisition of citizenship by year of birth, sex and former citizenship</i>	<b>obowiązkowe</b>
2.	Nabywanie obywatelstwa według wieku, płci oraz poprzedniego obywatelstwa <i>Acquisition of citizenship by age, sex and former citizenship</i>	<b>nieobowiązkowe</b>
3.	Utrata obywatelstwa według nowego obywatelstwa oraz płci <i>Loss of citizenship by new citizenship and sex</i>	<b>nieobowiązkowe</b>

Kraje członkowskie zostały zobowiązane do przekazywania danych zgodnie z art. 3. Rozporządzenia do 31 grudnia każdego roku.

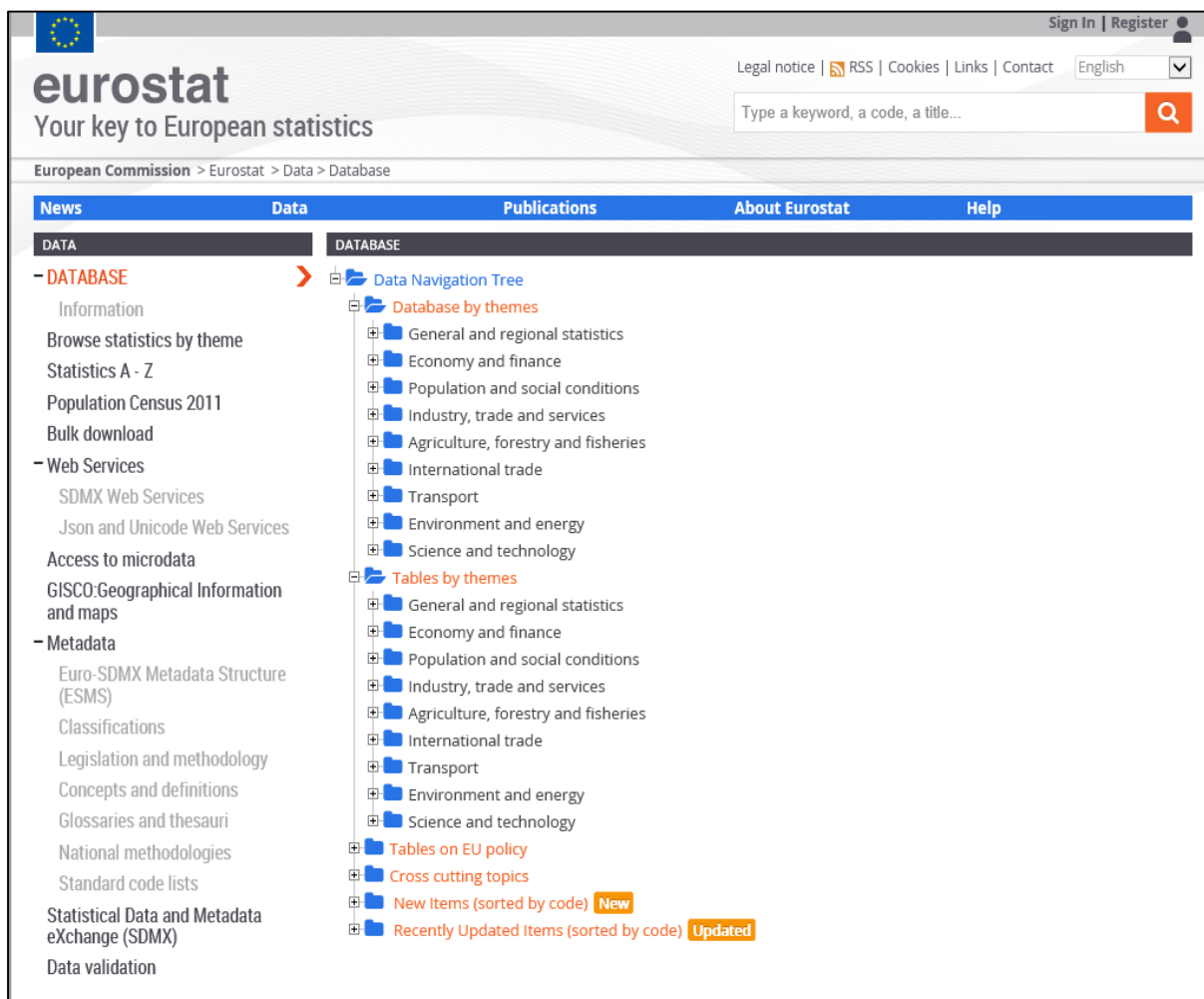
Na mocy porozumień dane do Eurostatu, oprócz krajów członkowskich UE, przekazują również kraje zrzeszone w Europejskim Stowarzyszeniu Wolnego Handlu (EFTA). EFTA jest międzyrządową organizacją ustanowioną w 1960 r. przez siedem krajów europejskich w celu promowania wolnego handlu i integracji gospodarczej z korzyścią dla krajów członkowskich. Wszyscy pierwotni sygnatariusze, z wyłączeniem Norwegii i Szwajcarii, wystąpili z EFTA w momencie przystąpienia do Unii Europejskiej (UE), tak jak Finlandia, która stała się członkiem stowarzyszonym w 1961 r. i pełnoprawnym członkiem w 1986 r. Wraz z przyłączeniem się Islandii w 1970 r. i Liechtensteinu w 1991 r., EFTA obecnie zrzesza cztery państwa członkowskie: Islandię, Liechtenstein, Norwegię oraz Szwajcarię.

## 2. Struktura bazy Eurostatu

Poniżej zostały omówione zakresy tematyczne realizowane w ramach art. 3-7 Rozporządzenia nr 862/2007.

Dane przekazywane przez państwa członkowskie do Eurostatu na podstawie Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 są gromadzone w bazie tematycznej dostępnej pod adresem <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database> (*Widok 1*).

### Widok 1. Widok zakładki bazy danych (*database*) na stronie Eurostatu.



The screenshot displays the Eurostat website's database interface. At the top, there is a search bar and navigation links. The main content area is divided into two columns. The left column contains a list of links for 'Information', 'Browse statistics by theme', 'Statistics A - Z', 'Population Census 2011', 'Bulk download', 'Web Services', 'Access to microdata', 'GISCO: Geographical Information and maps', 'Metadata', 'Classifications', 'Legislation and methodology', 'Concepts and definitions', 'Glossaries and thesauri', 'National methodologies', 'Standard code lists', 'Statistical Data and Metadata eXchange (SDMX)', and 'Data validation'. The right column shows a 'Data Navigation Tree' with a 'Database by themes' section expanded to reveal a list of thematic categories: General and regional statistics, Economy and finance, Population and social conditions, Industry, trade and services, Agriculture, forestry and fisheries, International trade, Transport, Environment and energy, and Science and technology. Below this, there are sections for 'Tables by themes', 'Tables on EU policy', 'Cross cutting topics', 'New Items (sorted by code)', and 'Recently Updated Items (sorted by code)'.

Źródło: Eurostat

Po rozwinięciu pola **Baza danych według tematów** (*Database by themes*) istnieje możliwość zaznaczenia pola **Ludność i warunki społeczne** (*Population and social conditions*) a następnie **Demografia i migracje** (*Demography and migration*).

Po zaznaczeniu pola **Ludność** (*Population*) widoczna jest lista tablic zawierających dostępne dane o ludności danego kraju według m.in.: płci, wieku, obywatelstwa, kraju urodzenia (*Widok 2*).

## Widok 2. Schemat dotarcia i zakres danych ludnościowych, gromadzonych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007

The screenshot displays the Eurostat website interface. At the top, there is a navigation bar with 'Sign In | Register', 'Legal notice | RSS | Cookies | Links | Contact', and a language dropdown set to 'English'. Below this is a search bar with the placeholder text 'Type a keyword, a code, a title...'. The main content area is titled 'European Commission > Eurostat > Data > Database'. A blue navigation bar contains 'News', 'Data', 'Publications', 'About Eurostat', and 'Help'. Under the 'Data' tab, there are two sub-sections: 'DATA' and 'DATABASE'. The 'DATABASE' section is expanded to show a 'Data Navigation Tree'. The tree is organized as follows: 'Database by themes' (expanded) -> 'General and regional statistics' -> 'Economy and finance' -> 'Population and social conditions' -> 'Demography and migration (pop)' (expanded). Under 'Demography and migration (pop)', there are several sub-categories: 'Population change - Demographic balance and crude rates at national level (demo\_gind)', 'Population change - Demographic balance and crude rates at regional level (NUTS 3) (demo\_r\_gind3)', 'Population (demo\_pop)' (expanded), 'Regional data (demopreg)', 'Fertility (demo\_fer)', 'Mortality (demo\_mor)', 'Immigration (migr\_immi)', 'Emigration (migr\_emi)', 'Acquisition and loss of citizenship (migr\_acqn)', 'Marriages and divorces (demo\_nup)', 'Asylum and managed migration (migr)', 'Population projections (proj)', and 'Population and housing census (cens)'. The 'Population (demo\_pop)' category is further expanded to show various data series such as 'Population on 1 January by age and sex (demo\_pjan)', 'Population on 1 January by five years age group and sex (demo\_pjangroup)', 'Population on 1 January by broad age group and sex (demo\_pjanbroad)', 'Population on 1 January by age, sex and educational attainment level (demo\_pjanedu)', 'Population on 1 January by age, sex and legal marital status (demo\_pjanmarsta)', 'Population on 1 January by age, sex and broad group of citizenship (migr\_pop2ctz)', 'Population on 1 January by five year age group, sex and citizenship (migr\_pop1ctz)', 'Population on 1 January by five year age group, sex and country of birth (migr\_pop3ctb)', 'Population on 1 January by age, sex and broad group of country of birth (migr\_pop4ctb)', 'Population on 1 January by sex, citizenship and broad group of country of birth (migr\_pop5ctz)', 'Population on 1 January by sex, country of birth and broad group of citizenship (migr\_pop6ctb)', 'Usually resident population on 1 January (demo\_urespop)', and 'Population: Structure indicators (demo\_pjanind)'.

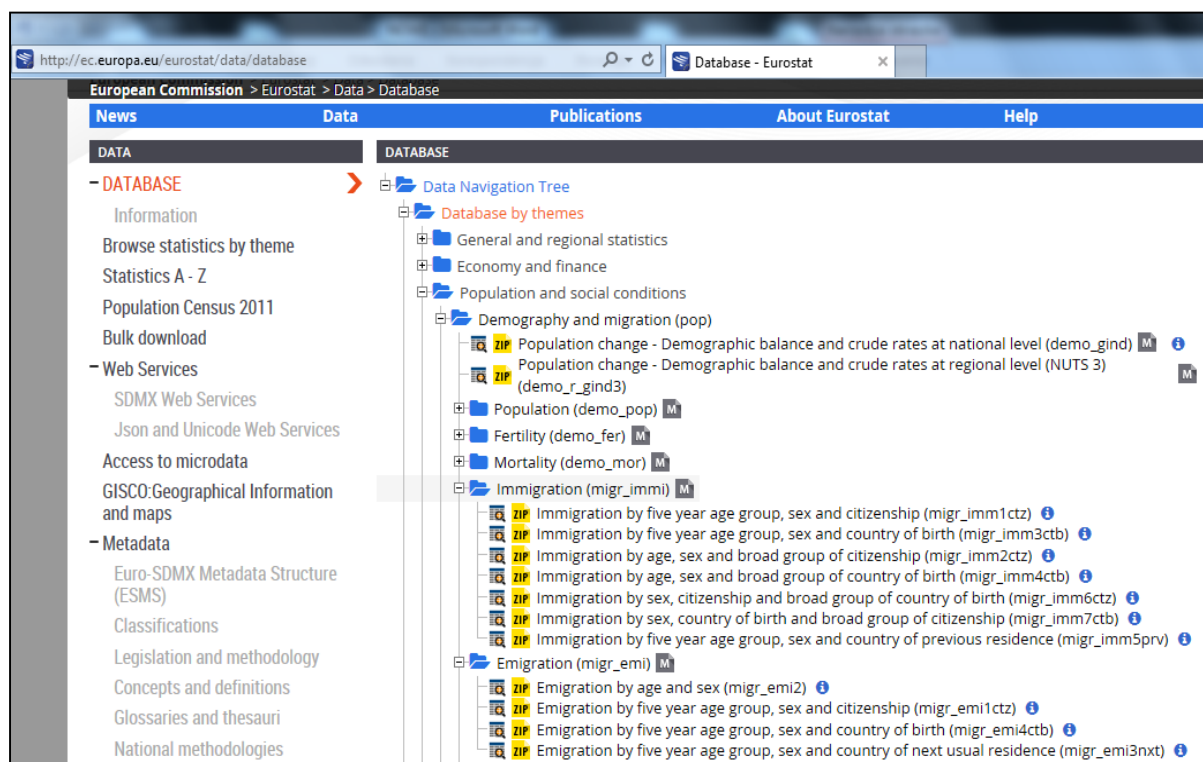
Źródło: Eurostat

Aby dotrzeć do danych migracyjnych opracowanych zgodnie z **art. 3. Rozporządzenia 862/2007** należy po rozwinięciu pola **Demografia i migracje (Demography and migration (pop))** zaznaczyć **Imigracja (Immigration)** i **Emigracja (Emigration)** (Widok 3).

Z tego poziomu dostępne są tablice migracyjne z danymi:

- imigracje osób według krajów, wieku, płci, obywatelstwa, kraju urodzenia, kraju poprzedniego pobytu,
- emigracje osób według krajów, wieku, płci, obywatelstwa, kraju urodzenia, kraju następnego pobytu,

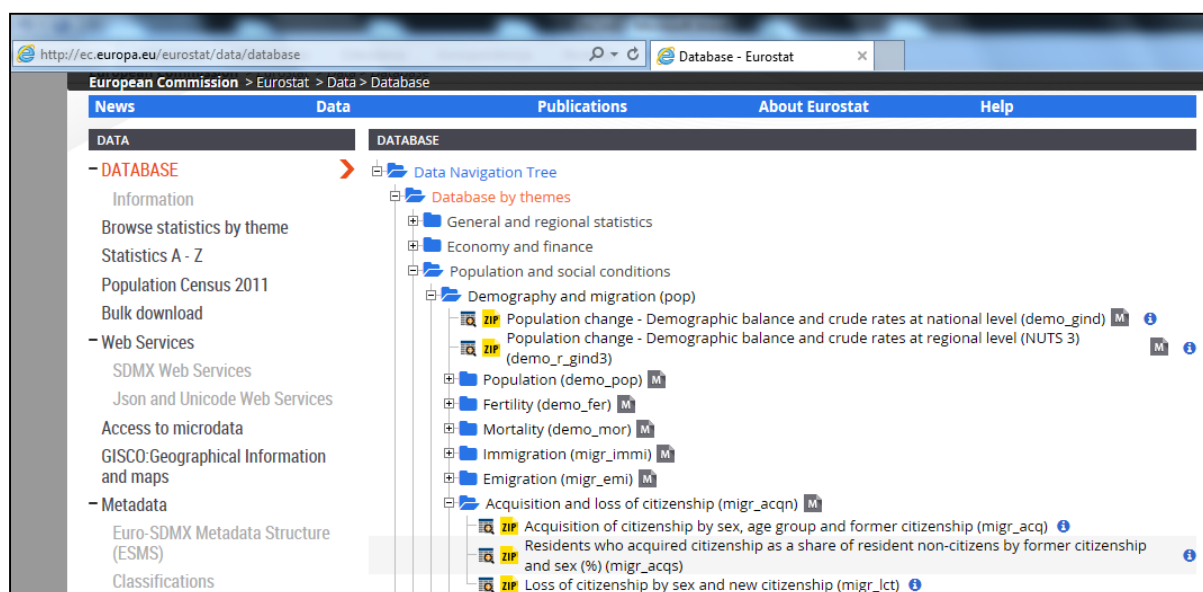
### Widok 3. Schemat dotarcia i zakres danych migracyjnych, gromadzonych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007



Źródło: Eurostat

Po rozwinięciu pola **Nabycie i utrata obywatelstwa** (*Acquisition and loss of citizenship*) (Widok 4) dostępne są dane nt. liczby osób, które nabyły obywatelstwo danego kraju zdezagregowane według płci, grup wieku oraz poprzedniego obywatelstwa. Dla osób, które utraciły obywatelstwo danego kraju dostępne są dane według płci i nowego obywatelstwa.

### Widok 4. Schemat dotarcia i zakres danych dotyczących nabycia i utraty obywatelstwa, gromadzonych na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007



Źródło: Eurostat

Dane dotyczące ochrony międzynarodowej, gromadzone na podstawie **art. 4**, dostępne są po rozwinięciu pola **Azyl i zarządzanie migracją** (*Asylum and managed migration*) a następnie **Azyl i statystyki dublińskie** (*Asylum and Dublin statistics*) (Widok 5).

### Widok 5. Schemat dotarcia i zakres danych dotyczących ochrony międzynarodowej, gromadzonych na podstawie art. 4. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007

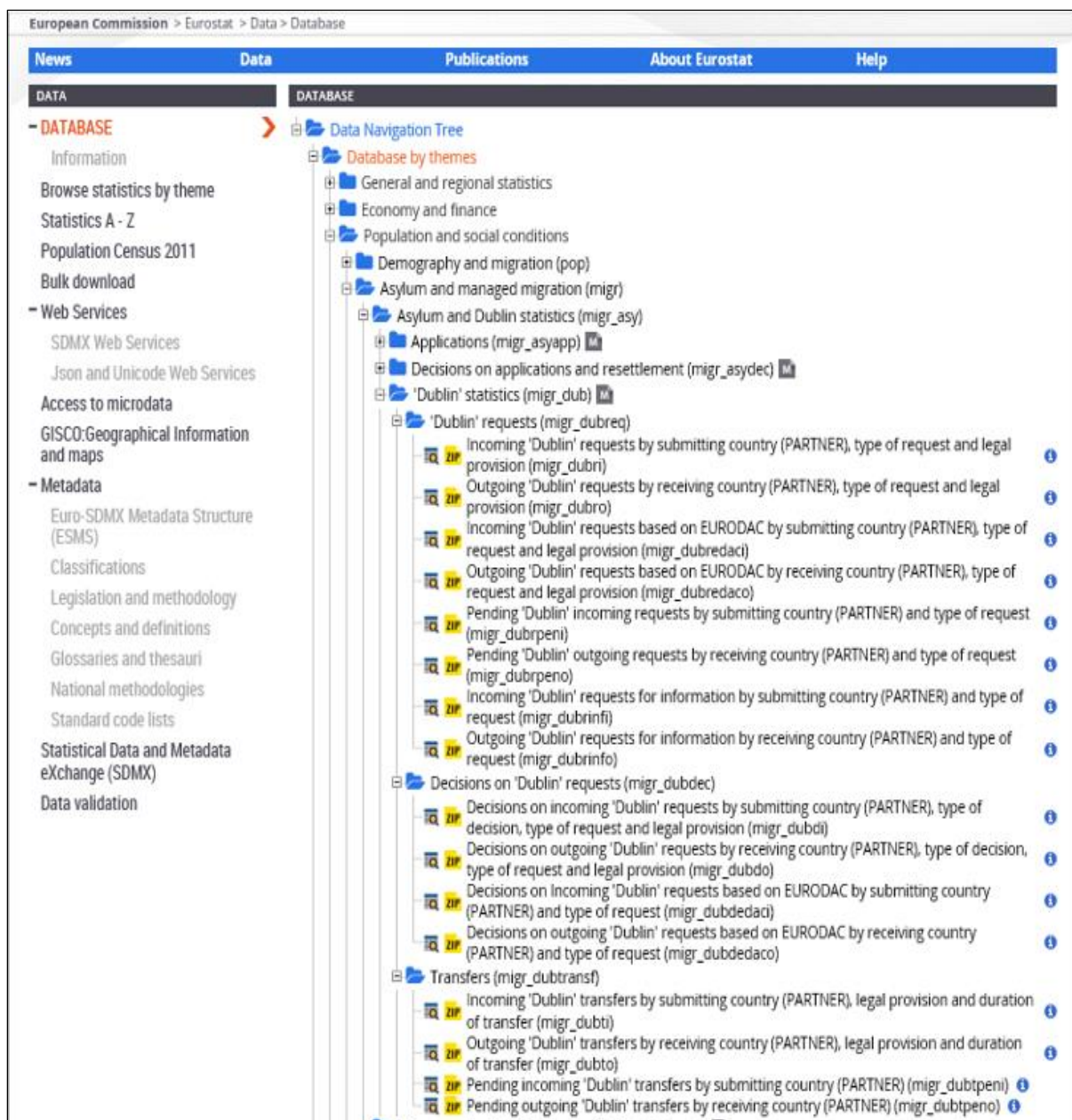
The screenshot shows the Eurostat website's database navigation interface. The top navigation bar includes 'News', 'Data', 'Publications', 'About Eurostat', and 'Help'. The main content area is divided into 'DATA' and 'DATABASE' sections. The 'DATABASE' section is expanded to show a hierarchical tree structure. The path highlighted is: 'Database by themes' > 'Population and social conditions' > 'Demography and migration (pop)' > 'Asylum and managed migration (migr)' > 'Asylum and Dublin statistics (migr\_asy)' > 'Applications (migr\_asyapp)' > 'Asylum applicants by citizenship till 2007 Annual data (rounded) (migr\_asyctz)'.

Źródło: Eurostat

Zakres danych dotyczących stystyk „dublińskich” gromadzonych na podstawie art. 4, obejmujących m.in. liczby wniosków o przejęcie z powrotem osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, decyzji w odpowiedzi na te wnioski i liczby przekazania na podstawie podjętych decyzji widoczne są po rozwinięciu kolejnych bloków „*Dublin' requests*”, „*Decisions on Dublin' requests*” i „*Transfers*” (Widok 5a).



Widok 5a. Schemat dotarcia i zakres danych dotyczących ochrony międzynarodowej, gromadzonych na podstawie art. 4. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007 (statystyki „dublińskie”)

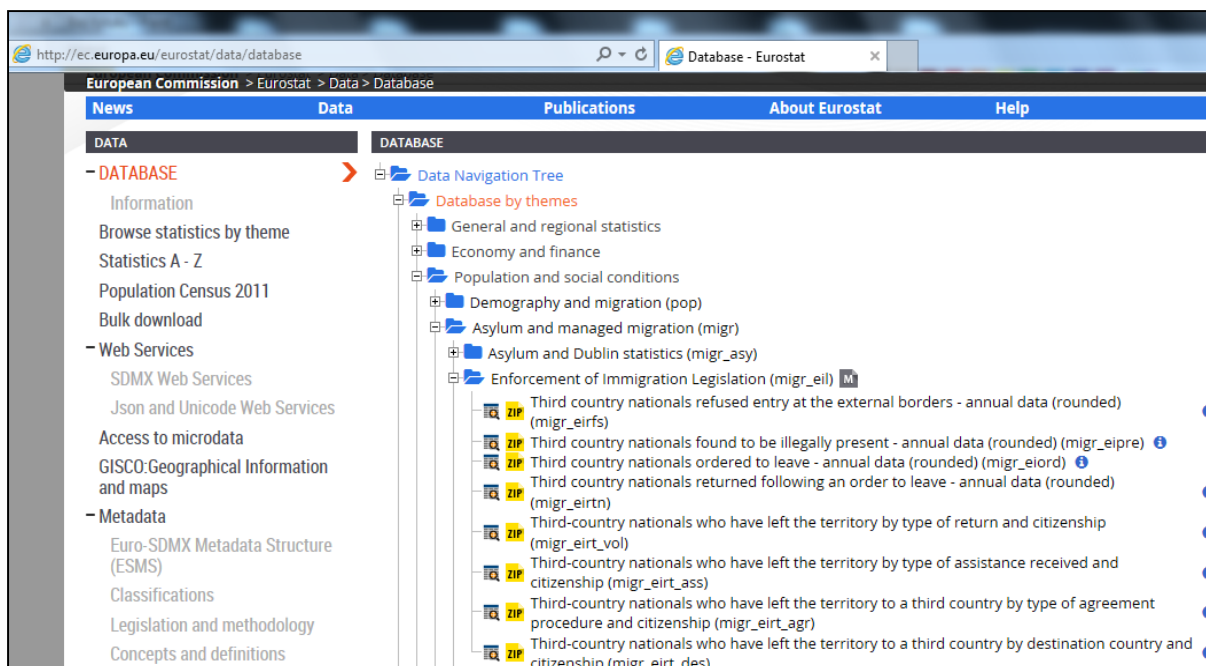


Źródło: Eurostat

Dane dotyczące egzekwowania prawodawstwa imigracyjnego, gromadzone na podstawie art. 5. oraz art. 7. dostępne są po rozwinięciu pola **Azyl i zarządzanie migracją** (*Asylum and managed migration*) a następnie **Egzekwowanie prawodawstwa imigracyjnego** (*Enforcement of Immigration Legislation*) (Widok 6).

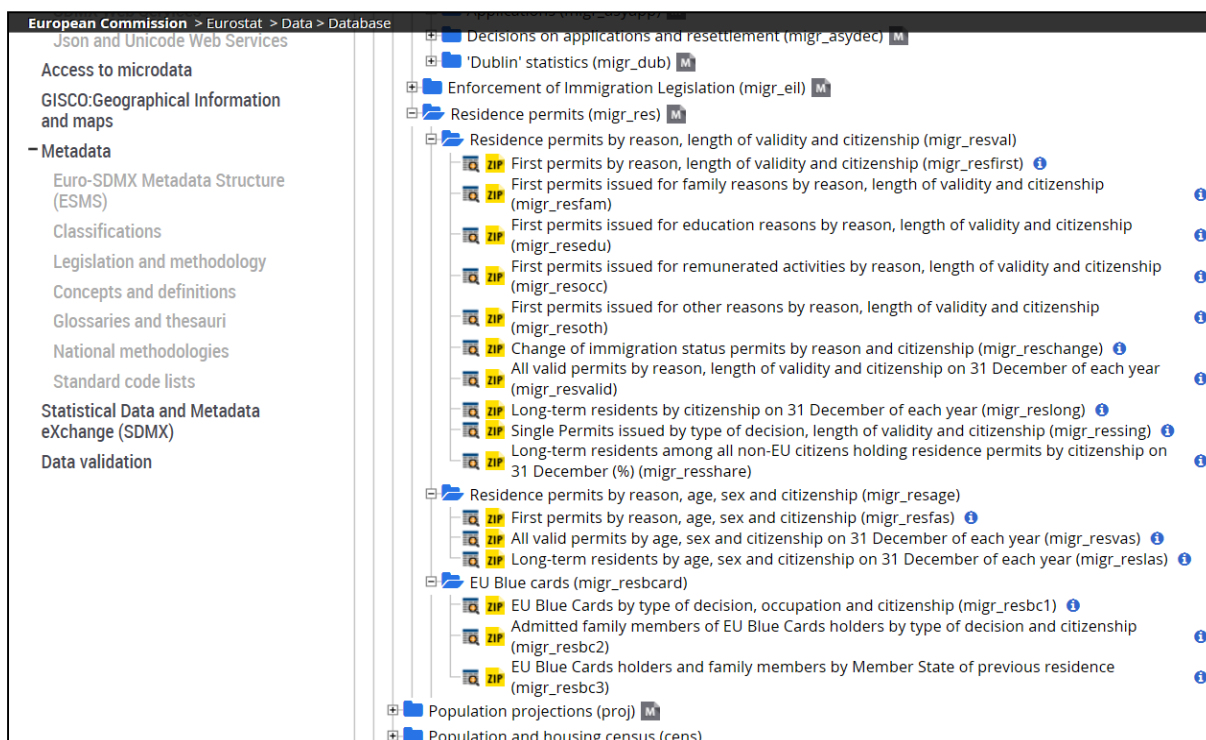
Dane dotyczące zezwoleń na pobyt i pobytu obywateli państw trzecich, gromadzone na podstawie art. 6. dostępne są po rozwinięciu pola **Azyl i zarządzanie migracją** (*Asylum and managed migration*) a następnie **Pozwolenia na pobyt** (*Residence permits*) (Widok 7).

**Widok 6. Schemat dotarcia i zakres danych dotyczących egzekwowania prawodawstwa imigracyjnego gromadzonych na podstawie art. 5. oraz art. 7. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007**



Źródło: Eurostat

**Widok 7. Schemat dotarcia i zakres danych dotyczących zezwoleń na pobyt i pobytu obywateli państw trzecich, gromadzonych na podstawie art. 6. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007**



Źródło: Eurostat

## 2.1. Metadane oraz jakość danych

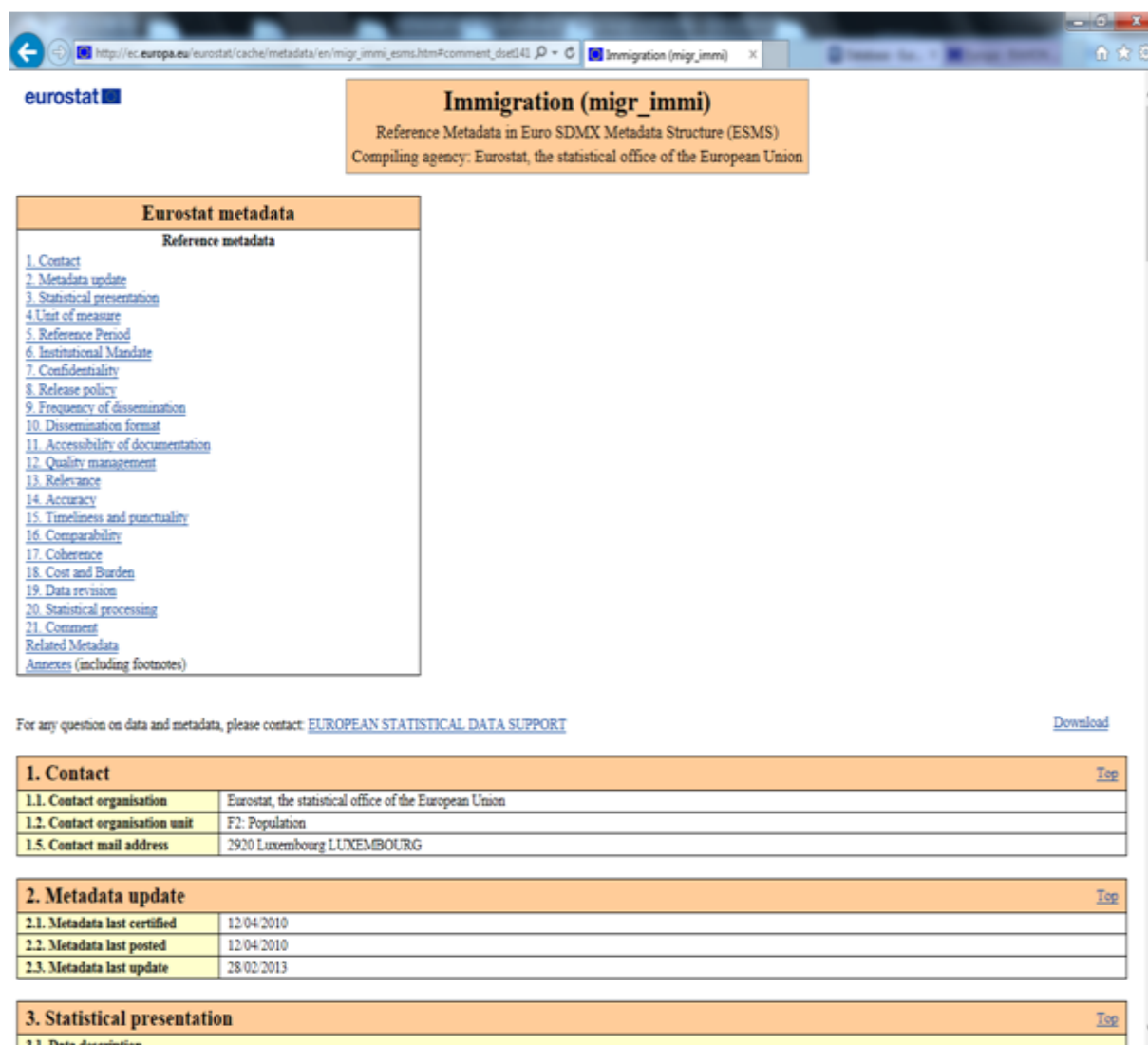
Ważną częścią bazy są metainformacje, stanowiące narzędzie metodologiczne niezbędne do właściwego pojmowania relacji pomiędzy etapem gromadzenia informacji a opracowywaniem i publikowaniem wyników. Przy każdym obszarze tematycznym zamieszczone zostały istotne z punktu widzenia jakości danych kwestionariusze metodologiczne.

Obecnie Eurostat nie publikuje metadanych indywidualnych krajów. Pod adresami:

- 1) [http://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/demo\\_pop\\_esms.htm](http://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/demo_pop_esms.htm)
- 2) [http://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/migr\\_immi\\_esms.htm#comment\\_dset1418758907051](http://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/migr_immi_esms.htm#comment_dset1418758907051)
- 3) [http://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/migr\\_acqn\\_esms.htm](http://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/migr_acqn_esms.htm)

dostępne są ogólne metainformacje dotyczące prezentowanych danych ludnościowych, migracyjnych oraz dotyczących kwestii nabycia obywatelstwa.

### Widok 8. Zakładka metadanych dotyczących zmiennych imigracyjnych



The screenshot shows the Eurostat metadata page for Immigration (migr\_immi). The page is titled "Immigration (migr\_immi)" and includes the reference metadata in Euro SDMX Metadata Structure (ESMS). The compiling agency is Eurostat, the statistical office of the European Union.

**Eurostat metadata**

Reference metadata

- 1. Contact
- 2. Metadata update
- 3. Statistical presentation
- 4. Unit of measure
- 5. Reference Period
- 6. Institutional Mandate
- 7. Confidentiality
- 8. Release policy
- 9. Frequency of dissemination
- 10. Dissemination format
- 11. Accessibility of documentation
- 12. Quality management
- 13. Relevance
- 14. Accuracy
- 15. Timeliness and punctuality
- 16. Comparability
- 17. Coherence
- 18. Cost and Burden
- 19. Data revision
- 20. Statistical processing
- 21. Comment

Related Metadata  
Annexes (including footnotes)

For any question on data and metadata, please contact: [EUROPEAN STATISTICAL DATA SUPPORT](#) [Download](#)

1. Contact		<a href="#">Top</a>
1.1. Contact organisation	Eurostat, the statistical office of the European Union	
1.2. Contact organisation unit	F2: Population	
1.5. Contact mail address	2920 Luxembourg LUXEMBOURG	

2. Metadata update		<a href="#">Top</a>
2.1. Metadata last certified	12/04/2010	
2.2. Metadata last posted	12/04/2010	
2.3. Metadata last update	28/02/2013	

3. Statistical presentation		<a href="#">Top</a>
3.1. Data description		

Źródło: Eurostat



### **2.1.1. Metainformacje dotyczące danych ludnościowych gromadzonych i opracowywanych przez Polskę na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007**

GUS przekazuje do Eurostatu dane o ludności rezydującej w Polsce według grup obywatelstwa i grup krajów urodzenia. Do ludności rezydującej w Polsce zalicza się wszystkie osoby mieszkające lub zamierzające mieszkać na terytorium Polski 1 rok i dłużej. Oznacza to, że w liczbie rezydentów w Polsce ujęci są:

- stali mieszkańcy (osoby zameldowane na terytorium Polski lub stale mieszkające bez zameldowania) z wyjątkiem tych mieszkańców, którzy wyjechali na okres co najmniej 12 miesięcy za granicę,
- osoby przybyłe z zagranicy (imigranci bez karty stałego pobytu) na okres co najmniej 12 miesięcy.

Podstawą opracowania bilansu rezydentów są wyniki spisu powszechnego z 2011 r., a źródłem informacji w latach popospisowych – dane z rejestrów administracyjnych o urodzeniach, zgonach oraz długookresowych (definitywnych i czasowych – trwających co najmniej 12 miesięcy) migracjach wewnętrznych i zagranicznych (bilans nie uwzględnia migracji nieudokumentowanych i nielegalnych).

### **2.1.2. Metainformacje dotyczące danych migracyjnych gromadzonych i opracowywanych przez Polskę na podstawie art. 3. Rozporządzenia (WE) nr 862/2007**

W polskiej statystyce publicznej głównym administracyjnym źródłem danych w zakresie liczby imigrantów przynoszących się na terytorium Polski, zdezagregowanych według grup obywatelstwa / grup krajów urodzenia / grup krajów poprzedniego miejsca zamieszkania oraz wieku i płci jest rejestr PESEL. Rejestr ten dostarcza informacji o migracjach na pobyt stały i czasowy na okres co najmniej 12 miesięcy. Migracje te spełniają kryteria definicji zawartej w Rozporządzeniu (WE) Nr 862/2007, ale nie obejmują wszystkich imigracji na pobyt trwający co najmniej 12 miesięcy, z uwagi na nieprzestrzeganie obowiązków meldunkowych przez osoby przybyłe z zagranicy – wynika stąd konieczność szacowania brakujących danych. W szacunkach wykorzystuje się dane o zameldowaniach, wyniki badań statystycznych, informacje o liczbie zezwoleń wydanych cudzoziemcom na pobyt w Polsce oraz statystyki innych krajów. Resortem odpowiedzialnym za gromadzenie danych w rejestrze PESEL do grudnia 2015 r. było Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Na mocy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. *o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw* rejestr PESEL znalazł się w gestii Ministerstwa Cyfryzacji. Za przetwarzanie danych z tego zakresu, opracowywanie szacunków oraz przekazywanie ich do Eurostatu odpowiedzialny jest Główny Urząd Statystyczny.

Dane dotyczące liczby emigrantów przynoszących się z Polski do innych krajów, pochodzące z rejestru PESEL dotyczą wyłącznie zarejestrowanych emigracji na pobyt stały i czasowy na okres co najmniej 12 miesięcy. Migracje te spełniają kryteria definicji zawartej w Rozporządzeniu, ale nie obejmują wszystkich emigracji na pobyt trwający co najmniej

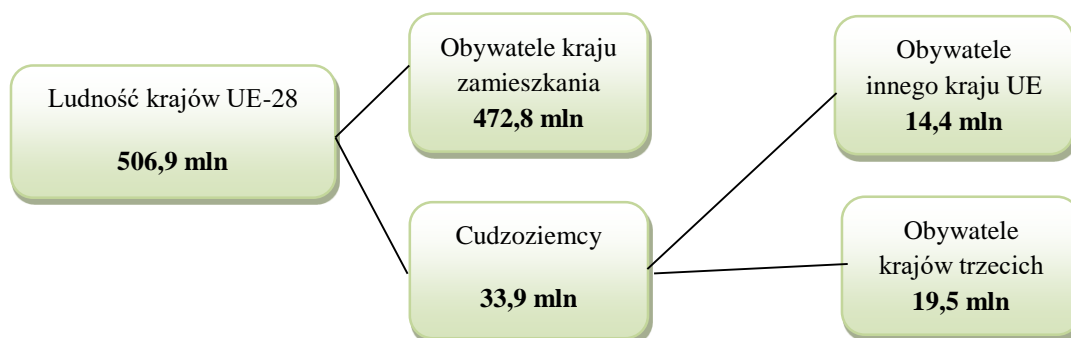
12 miesięcy. Dane o emigracji na pobyt czasowy są zaniżone, ponieważ zdecydowana większość osób wyjeżdżających nie zgłasza wyjazdu w biurach ewidencji ludności gmin. Wobec faktu, że liczba osób wyjeżdżających na pobyt czasowy za granicę w przypadku Polski jest znaczna, a dostępne źródła danych dostarczają informacji jedynie o niewielkiej części takich migracji, konieczne jest szacowanie danych. Za gromadzenie danych w rejestrze PESEL od grudnia 2015 r. odpowiada Ministerstwo Cyfryzacji, zaś za przetwarzanie danych oraz opracowywanie szacunków i przekazywanie danych do Eurostatu – Główny Urząd Statystyczny.

### 3. Część analityczna

#### 3.1. Ludność krajów UE-28 oraz EFTA

Wszystkie dane prezentowane w tym rozdziale dotyczą stanu w dniu 31 grudnia 2013 r. (w bazie Eurostatu publikowane jako dane z dnia 1 stycznia 2014 r.).

##### 3.1.1. Ludność krajów UE-28 oraz EFTA według obywatelstwa i kraju urodzenia

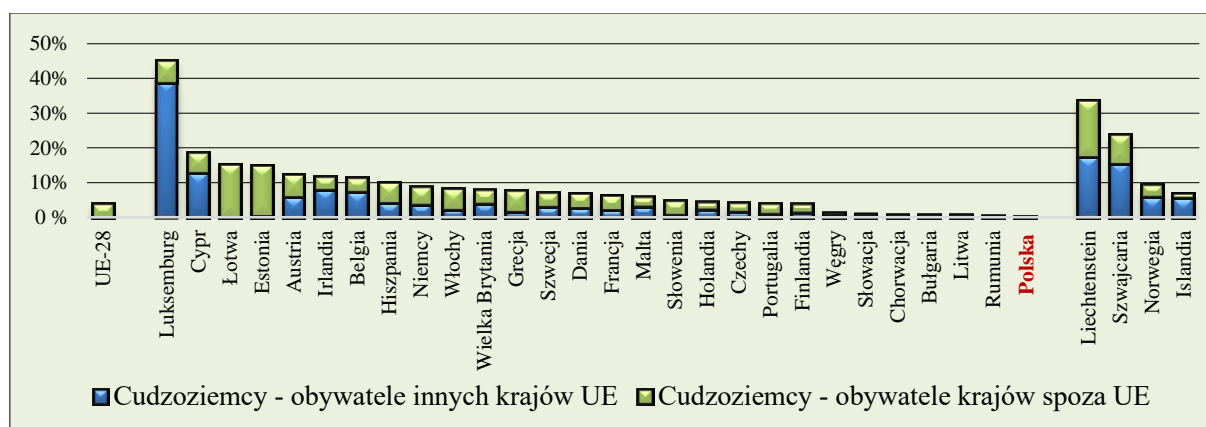


W końcu 2013 r. kraje UE-28 zamieszkiwało ogółem 506,9 mln stałych mieszkańców. Łączna liczba cudzoziemców (osób niebędących obywatelami kraju zamieszkania) przebywających na terytorium państw członkowskich UE wyniosła 33,9 mln osób, co stanowiło 6,7% ludności UE-28 (Tablica 5). Ponad 40% z tej liczby (tj. 14,4 mln osób) stanowili obywatele innego państwa członkowskiego UE.

W wartościach bezwzględnych największa liczba cudzoziemców przebywała w Niemczech (7,0 mln osób), w Wielkiej Brytanii (5,0 mln), we Włoszech (4,9 mln), w Hiszpanii (4,7 mln) oraz we Francji (4,2 mln). Cudzoziemcy przebywający w tych pięciu państwach członkowskich stanowili 76,1% łącznej liczby cudzoziemców zamieszkujących w krajach UE-28.

W wartościach względnych krajem członkowskim UE z najwyższym odsetkiem cudzoziemców był Luksemburg – stanowili oni 45,3% ogółu ludności tego kraju (Wykres 1).

Wykres 1. Udział cudzoziemców w ludności rezydującej krajów UE-28 oraz EFTA w 2013 r.



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_pop1ctz](#))

Znaczny odsetek cudzoziemców (10% lub więcej rezydentów) odnotowano także na Cyprze, Łotwie, w Estonii, Hiszpanii, Austrii i Belgii. W przeważającej części krajów członkowskich UE większość cudzoziemców stanowili obywatele państw nienależących do Unii (obywatele państw trzecich). Tylko w 9 krajach UE większość cudzoziemców stanowili obywatele innych krajów UE (w Wielkiej Brytanii, Holandii, Luksemburgu, Irlandii, Belgii, Słowacji oraz na Malcie, Cyprze i Węgrzech).

Odsetek cudzoziemców w Polsce wynosił 0,3% populacji kraju i był najniższy spośród krajów UE. Zdecydowaną większość cudzoziemców mieszkających w Polsce stanowili obywatele krajów trzecich (spoza UE).

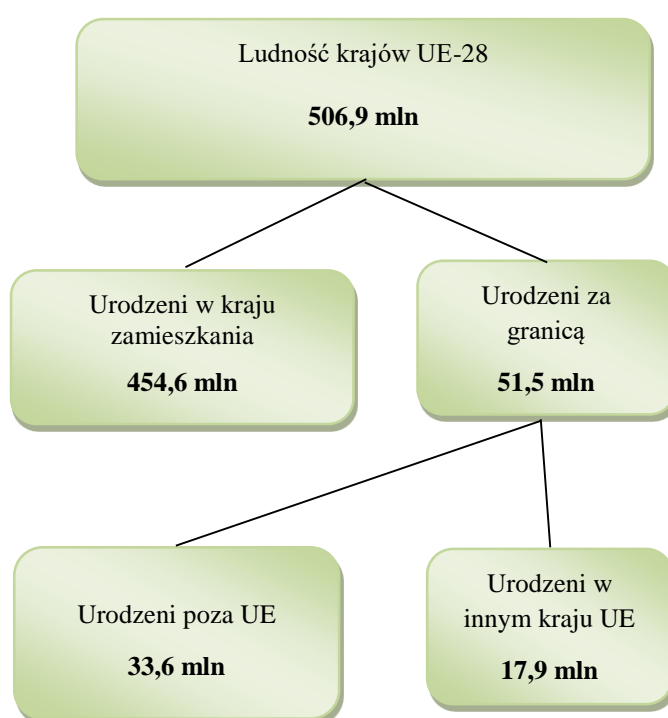
Wśród krajów spoza UE-28 a należących do EFTA największy odsetek osób bez obywatelstwa danego kraju w ogólnej liczbie ludności wystąpił w niewielkim populacyjnie Lichtensteinie – 33,7%, najmniejszy zaś na Islandii – 7%.

Ponad 10% ludności krajów UE-28 urodziło się w innym kraju niż ten, w którym w końcu 2013 roku zamieszkiwało (Tablica 6). Relatywnie najczęściej osób urodzonych poza granicami danego kraju przebywało w tym czasie w Luksemburgu – 43,3%, najmniej zaś w Rumunii – 1,1%.

Z kolei najwyższy odsetek osób urodzonych za granicą w krajach nienależących do UE odnotowany został w Estonii – 19,2% ogółu populacji tego kraju. Największa liczbowo populacja osób urodzonych poza UE wystąpiła w Niemczech – prawie 6 mln osób (7,4% ogólnej liczby mieszkańców tego kraju). Niewiele mniejsze zbiorowości takich osób przebywały we Francji – 5,5 mln (8,3% ogółu ludności) oraz w Wielkiej Brytanii (5,2 mln). W przypadku Niemiec charakterystyczna jest duża liczba osób (695 tys.) z zaklasyfikowanym nieustalonym krajem urodzenia. Stanowili oni aż 90% ogółu takich osób we wszystkich krajach UE-28.

W przypadku Polski, odsetek osób urodzonych za granicą był znacznie niższy (ponad sześciokrotnie) niż dla całej UE i wynosił 1,6% – były to w większości osoby urodzone w krajach nienależących do UE (na Ukrainie, Białorusi, Litwie i w Rosji).

W krajach EFTA mieszkało prawie 22% osób urodzonych za granicą kraju zamieszkania. Największy odsetek takich osób odnotowano w Liechtensteinie (63,1%). Za granicą urodziło się także ponad ¼ mieszkańców Szwajcarii.



Tablica 5. Ludność według kraju obywatelstwa w 2013 r.

Kraj	Ludność ogółem	Obywatele danego kraju		Cudzoziemcy								Nieustalone obywatelstwo
				ogółem		obywatele innego z krajów UE		obywatele kraju spoza UE		bezpaństwowcy		
				tys.	%	tys.	%	tys.	%	tys.	%	
<b>UE- 28</b>	<b>506901,2</b>	<b>472835,9</b>	<b>93,3</b>	<b>33918,2</b>	<b>6,7</b>	<b>14378,5</b>	<b>2,8</b>	<b>19496,0</b>	<b>3,8</b>	<b>43,7</b>	<b>0,0</b>	<b>147,2</b>
Austria	8506,9	7444,4	87,5	1056,8	12,4	514,9	6,1	539,4	6,3	2,5	0,0	5,7
Belgia	11204,0	9935,9	88,7	1264,4	11,3	829,4	7,4	434,3	3,9	0,7	0,0	3,7
Bułgaria	7245,7	7190,4	99,2	54,4	0,8	12,1	0,2	40,6	0,6	1,7	0,0	0,8
Chorwacja	4246,8	4212,8	99,2	31,7	0,7	9,8	0,2	21,1	0,5	0,8	0,0	2,3
Cypr	858,0	690,9	80,5	159,3	18,6	110,9	12,9	48,5	5,6	0,0	0,0	7,7
Czechy	10512,4	10077,8	95,9	434,6	4,1	173,3	1,6	261,3	2,5	0,0	0,0	0,0
Dania	5627,2	5229,9	92,9	397,2	7,1	160,0	2,8	233,0	4,1	4,2	0,1	0,1
Estonia	1315,8	1120,3	85,1	194,9	14,8	7,8	0,6	187,1	14,2	0,0	0,0	0,6
Finlandia	5451,3	5243,8	96,2	206,7	3,8	84,0	1,5	121,9	2,2	0,8	0,0	0,9
Francja	65889,1	61728,4	93,7	4160,7	6,3	1453,2	2,2	2707,5	4,1	0,0	0,0	0,0
Grecja	10926,8	10071,8	92,2	855,0	7,8	192,6	1,8	662,3	6,1	0,0	0,0	0,0
Hiszpania	46512,2	41835,1	89,9	4677,1	10,1	1991,1	4,3	2685,3	5,8	0,6	0,0	0,0
Holandia	16829,3	16013,3	95,2	735,4	4,4	403,0	2,4	330,4	2,0	1,9	0,0	80,7
Irlandia	4605,5	4060,0	88,2	545,5	11,8	373,3	8,1	170,6	3,7	1,7	0,0	0,0
Litwa	2943,5	2920,1	99,2	21,6	0,7	3,7	0,1	16,0	0,5	1,8	0,1	1,8
Luksemburg	549,7	300,8	54,7	248,9	45,3	214,4	39,0	34,5	6,3	0,0	0,0	0,0
Łotwa	2001,5	1696,6	84,8	304,8	15,2	6,0	0,3	298,6	14,9	0,2	0,0	0,0
Malta	425,4	400,4	94,1	25,0	5,9	13,7	3,2	11,3	2,7	0,0	0,0	0,0
Niemcy	80767,5	73752,2	91,3	7015,2	8,7	3179,7	3,9	3826,4	4,7	9,2	0,0	0,0
<b>Polska</b>	<b>38017,9</b>	<b>37908,5</b>	<b>99,7</b>	<b>101,2</b>	<b>0,3</b>	<b>27,7</b>	<b>0,1</b>	<b>71,5</b>	<b>0,2</b>	<b>2,0</b>	<b>0,0</b>	<b>8,1</b>
Portugalia	10427,3	10026,0	96,2	401,3	3,8	100,6	1,0	300,7	2,9	0,0	0,0	0,0
Rumunia	19947,3	19873,9	99,6	73,4	0,4	20,6	0,1	52,5	0,3	0,3	0,0	0,0
Słowacja	5415,9	5356,8	98,9	59,2	1,1	45,2	0,8	12,5	0,2	1,5	0,0	0,0
Słowenia	2061,1	1964,5	95,3	96,6	4,7	16,3	0,8	80,3	3,9	0,0	0,0	0,0
Szwecja	9644,9	8950,2	92,8	687,2	7,1	289,2	3,0	384,9	4,0	13,0	0,1	7,5
Węgry	9877,4	9736,8	98,6	140,3	1,4	80,8	0,8	59,3	0,6	0,1	0,0	0,2
Wielka Brytania	64308,3	59233,5	92,1	5047,7	7,8	2623,4	4,1	2424,3	3,8	0,0	0,0	27,1
Włochy	60782,7	55860,6	91,9	4922,1	8,1	1441,7	2,4	3479,6	5,7	0,8	0,0	0,0
<b>EFTA</b>	<b>13610,4</b>	<b>11155,2</b>	<b>82,0</b>	<b>2453,7</b>	<b>18,0</b>	<b>1601,5</b>	<b>11,8</b>	<b>850,0</b>	<b>6,2</b>	<b>2,2</b>	<b>0,0</b>	<b>1,5</b>
Islandia	325,7	302,9	93,0	22,7	7,0	18,1	5,6	4,5	1,4	0,1	0,0	0,0
Liechtenstein	37,1	24,6	66,3	12,5	33,7	6,4	17,4	6,1	16,4	0,0	0,0	0,0
Norwegia	5108,0	4625,5	90,6	482,1	9,4	304,1	6,0	176,1	3,4	1,9	0,0	0,4
Szwajcaria	8139,6	6202,2	76,2	1936,4	23,8	1272,9	15,6	663,3	8,1	0,2	0,0	1,0

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_pop1ctz)

Tablica 6. Ludność według kraju urodzenia w 2013 r.

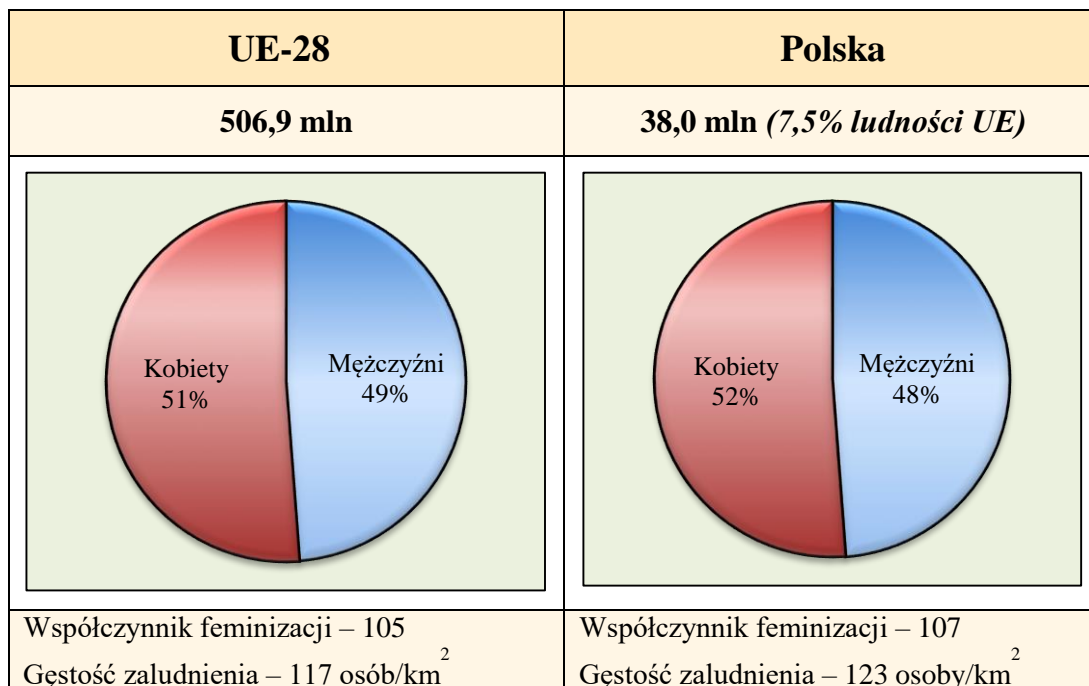
Kraj	Ludność ogółem	Urodzeni w danym kraju		Urodzeni za granicą						Nieustalony kraj urodzenia
				ogółem		urodzeni w innym kraju UE		urodzeni w kraju spoza UE		
		tys.	%	tys.	%	tys.	%	tys.	%	
<b>UE-28</b>	<b>506901,2</b>	<b>454597,9</b>	<b>89,7</b>	<b>51527,4</b>	<b>10,2</b>	<b>17934,1</b>	<b>6,6</b>	<b>33593,3</b>	<b>6,6</b>	<b>775,9</b>
Austria	8506,9	7095,6	83,4	1410,9	16,6	639,4	7,5	771,5	9,1	0,4
Belgia	11204,0	9428,4	84,2	1773,1	15,8	835,5	7,5	937,7	8,4	2,4
Bułgaria	7245,7	7135,8	98,5	109,2	1,5	40,5	0,6	68,7	0,9	0,7
Chorwacja	4246,8	3673,1	86,5	568,7	13,4	70,5	1,7	498,2	11,7	5,0
Cypr	858,0	660,4	77,0	191,6	22,3	111,3	13,0	80,3	9,4	6,0
Czechy	10512,4	10116,3	96,2	396,2	3,8	155,1	1,5	241,1	2,3	0,0
Dania	5627,2	5056,8	89,9	569,6	10,1	191,6	3,4	378	6,7	0,8
Estonia	1315,8	1050,1	79,8	265,4	20,2	13,1	1,0	252,2	19,2	0,4
Finlandia	5451,3	5147,0	94,4	297,8	5,5	109	2,0	188,9	3,5	6,5
Francja	65 889,1	58 220,1	88,4	7 669,0	11,6	2 169,4	8,3	5 499,7	8,3	0,0
Grecja	10926,8	9661,6	88,4	1265,2	11,6	339,2	3,1	925,9	8,5	0,0
Hiszpania	46512,2	40553,9	87,2	5958,3	12,8	2027,5	4,4	3930,8	8,5	0,0
Holandia	16829,3	14875,9	88,4	1953,4	11,6	508,4	3,0	1445	8,6	0,0
Irlandia	4605,5	3864,2	83,9	741,3	16,1	471,5	10,2	269,8	5,9	0,0
Litwa	2943,5	2806,1	95,3	137,4	4,7	17,6	0,6	119,8	4,1	0,0
Luksemburg	549,7	311,8	56,7	237,8	43,3	177,6	32,3	60,3	11,0	0,0
Łotwa	2001,5	1730,3	86,5	271,1	13,5	27,9	1,4	243,2	12,2	0,0
Malta	425,4	385,2	90,6	40,2	9,4	18,9	4,4	21,2	5,0	0,0
Niemcy	80767,5	70254,3	87,0	9818	12,2	3838,5	4,8	5979,5	7,4	695,1
<b>Polska</b>	<b>38017,9</b>	<b>37391,4</b>	<b>98,4</b>	<b>620,3</b>	<b>1,6</b>	<b>222</b>	<b>0,6</b>	<b>398,3</b>	<b>1,0</b>	<b>6,2</b>
Portugalia	10427,3	9567,6	91,8	859,1	8,2	221,6	2,1	637,5	6,1	0,6
Rumunia	19947,3	19726,0	98,9	211,2	1,1	81,5	0,4	129,7	0,7	10,1
Słowacja	5415,9	5241,0	96,8	174,9	3,2	146,3	2,7	28,6	0,5	0,0
Słowenia	2061,1	1825,8	88,6	235,3	11,4	68,8	3,3	166,5	8,1	0,0
Szwecja	9644,9	8111,4	84,1	1532,6	15,9	509,6	5,3	1023	10,6	0,9
Węgry	9877,4	9429,7	95,5	447,0	4,5	300,1	3,0	146,9	1,5	0,6
Wielka Brytania	64308,3	56232,5	87,4	8035,6	12,5	2806,3	4,4	5229,3	8,1	40,2
Włochy	60782,7	55045,5	90,6	5737,2	9,4	1815,4	3,0	3921,8	6,5	0,0
<b>EFTA</b>	<b>13610,4</b>	<b>10555,7</b>	<b>77,6</b>	<b>2948,2</b>	<b>21,7</b>	<b>1672,4</b>	<b>12,3</b>	<b>1275,9</b>	<b>9,4</b>	<b>106,6</b>
Islandia	325,7	288,4	88,6	37,1	11,4	24,3	7,4	12,9	3,9	0,1
Liechtenstein	37,1	13,6	36,7	23,4	63,1	8,1	21,7	15,4	41,4	0,1
Norwegia	5108,0	4403,5	86,2	704,4	13,8	318,1	6,2	386,4	7,6	0,0
Szwajcaria	8139,6	5850,1	71,9	2183,2	26,8	1321,9	16,2	861,3	10,6	106,4

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_pop3ctb)

### 3.1.2. Ludność krajów UE-28 według płci i wieku

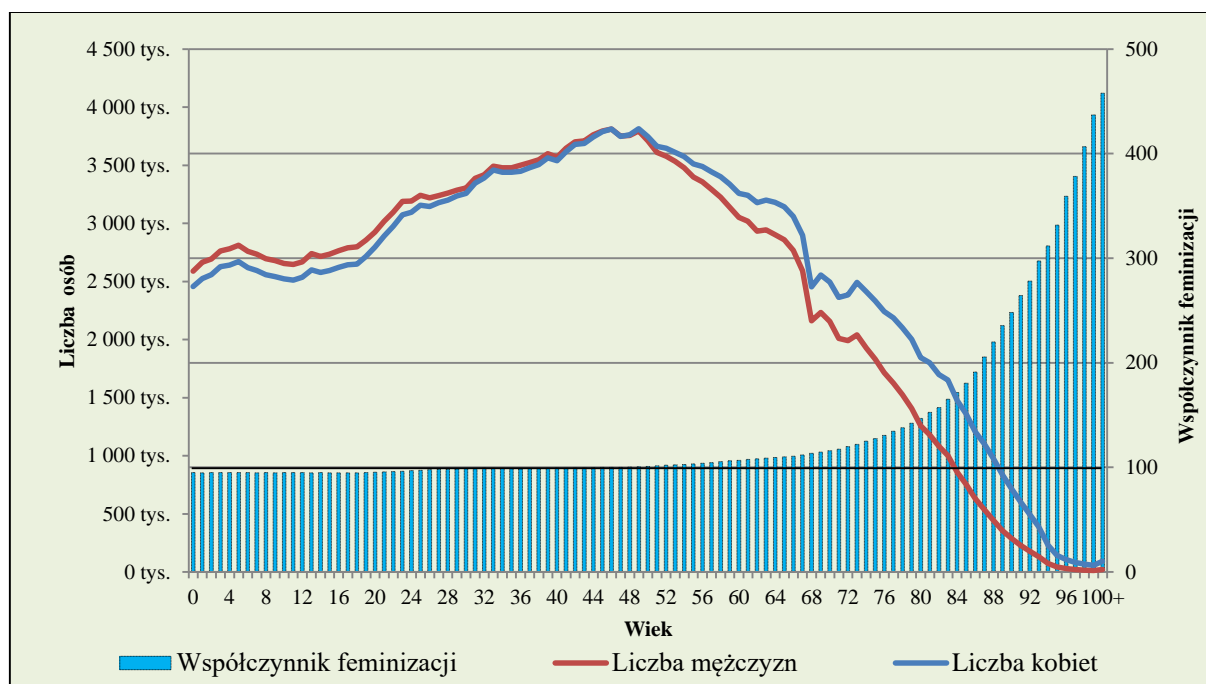
W ogólnej liczbie rezydentów krajów UE kobiety stanowią 51% (259,5 mln) – na 100 mężczyzn przypada ich 105. Z kolei w Polsce kobiety stanowią 52% populacji, a współczynnik feminizacji jest nieco wyższy i wynosi 107 (Wykres 2). Wartość tego współczynnika zmienia się wraz z wiekiem ludności (Wykres 3).

Wykres 2. Ludność krajów UE-28 i Polski według płci w 2013 r.



Źródło: na podstawie danych GUS i Eurostatu

Wykres 3. Współczynnik feminizacji w krajach UE-28 według wieku ludności w 2013 r.



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_pop2ctz](#))

Mężczyźni przeważają liczebnie aż do wieku 47 lat – współczynnik feminizacji waha się w granicach 94,7-99,9 (wśród osób w wieku 46 lat wystąpiła równowaga płci). Począwszy od 48 roku życia na 100 mężczyzn przypada ponad 100 kobiet, a w najstarszych grupach wieku (70 lat i więcej) przekracza 115 i systematycznie rośnie – osiągając prawie 458 dla populacji osób w wieku 100 lat i więcej.

W końcu 2013 r. mediana wieku, tj. liczba lat, którą połowa populacji już osiągnęła, a połowa jeszcze nie przekroczyła, dla ludności krajów UE-28 wyniosła 42,2 lat, przy czym statystyczny obywatel kraju zamieszkania był w wieku 42,9 lat, a statystyczny cudzoziemiec mieszkający w krajach UE (obywatel innego kraju UE lub kraju trzeciego) miał 35,4 lat. Populacja cudzoziemców była zatem młodsza od populacji obywateli o ponad 7 lat. Dla porównania – mediana wieku ludności Polski w 2013 r. wynosiła 39,2 lat (Tablica 7).

Tablica 7. Stan i struktura ludności krajów UE-28 i Polski w 2013 r.

Wyszczególnienie	Ogółem	Ludność w wieku			Mediana wieku
		0-14 lat	15-64 lat	65 lat i więcej	
w tysiącach					
<b>Ludność UE-28 ogółem</b>	<b>506 901,2</b>	<b>79 136,3</b>	<b>333 766,6</b>	<b>93 998,3</b>	<b>42,2</b>
w tym mieszkańcy Polski	38 017,9	5 718,7	26 639,1	5 660,0	39,2
Obywatele UE-28	472 835,9	74 318,8	307 192,9	91 324,2	42,9
Cudzoziemcy w krajach UE-28	33 918,2	4 774,9	26 475,9	2 667,3	35,4
w tym obywatele krajów trzecich	19 496,0	3 015,4	15 234,3	1 246,3	.
w odsetkach					
<b>Ludność UE-28 ogółem</b>	<b>100,0</b>	<b>15,6</b>	<b>65,8</b>	<b>18,5</b>	<b>x</b>
w tym mieszkańcy Polski	100,0	15,0	70,1	14,9	x
Obywatele UE-28	100,0	15,7	65,0	19,3	x
Cudzoziemcy w krajach UE-28	100,0	14,1	78,1	7,9	x
w tym obywatele krajów trzecich	100,0	15,5	78,1	6,4	x

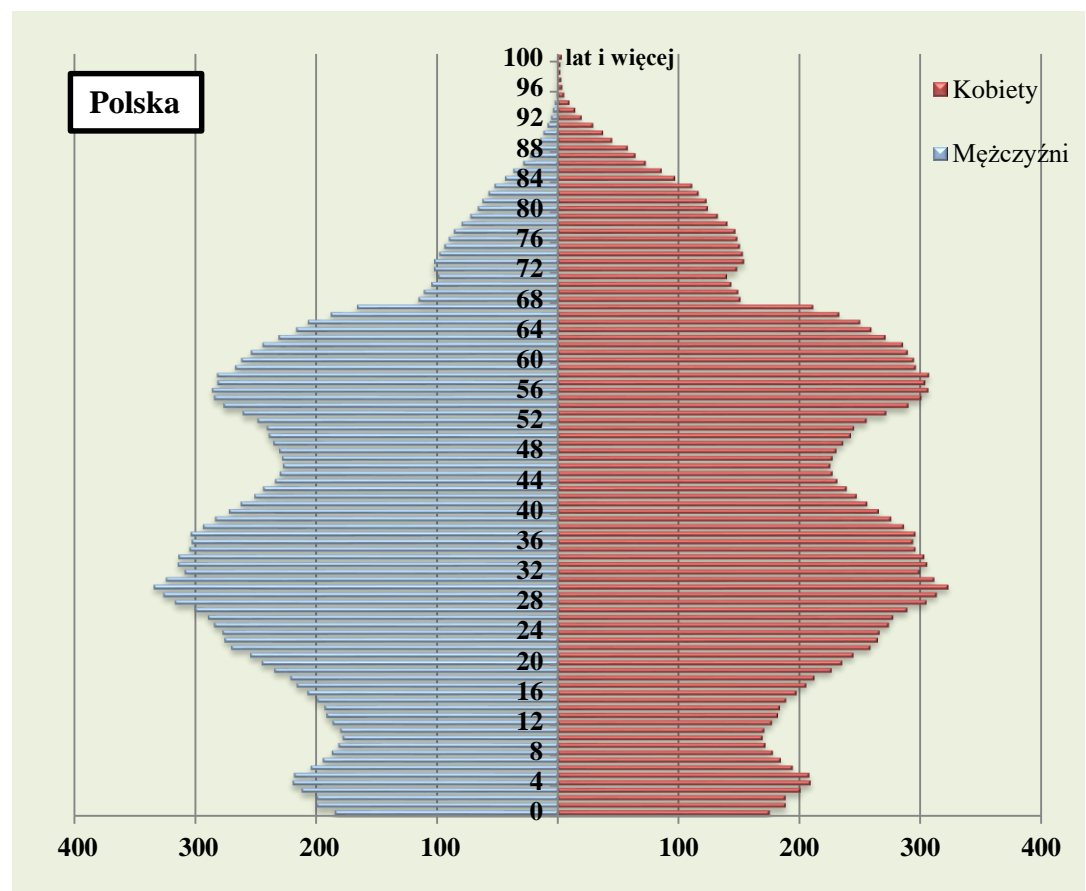
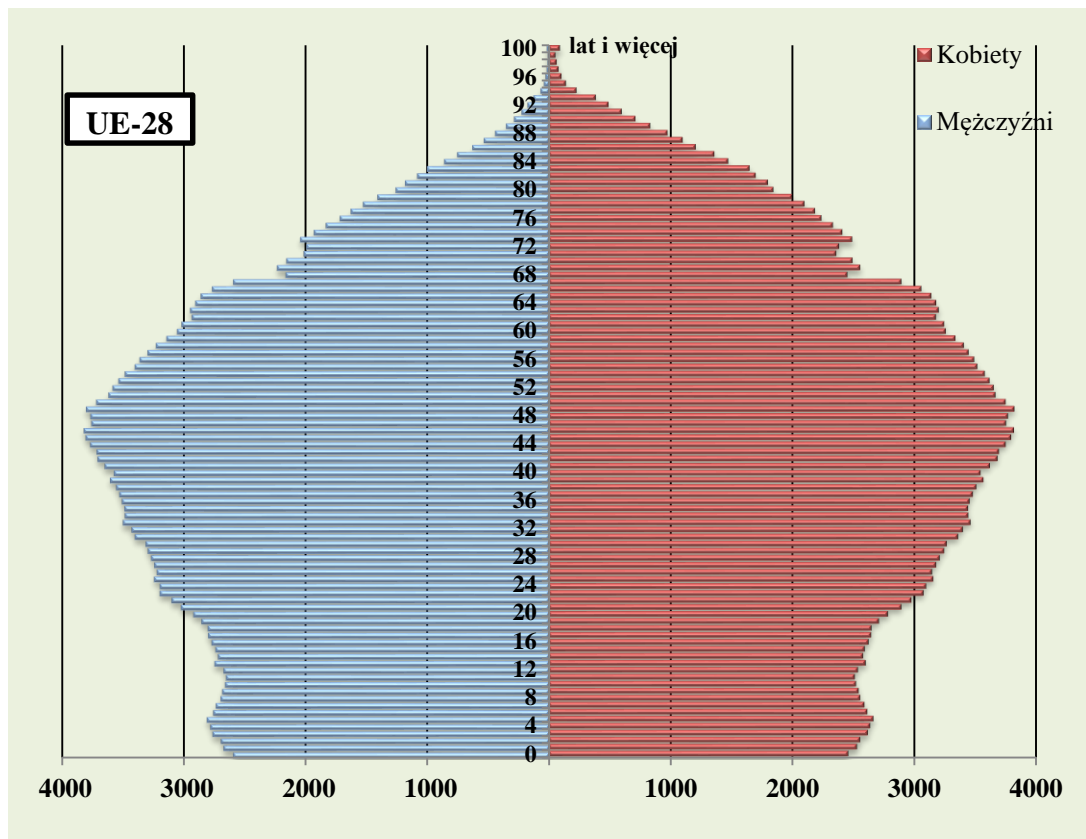
Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_pop2ctz](#))

W krajach należących do UE-28 subpopulacja osób najmłodszych – w wieku 0-14 lat – w 2013 r. liczyła ponad 79 mln osób i stanowiła 15,6% ogółu ludności tych krajów. Wśród cudzoziemców mieszkających w krajach UE (obywateli innych krajów UE lub krajów trzecich) odsetek dzieci w tym wieku wynosił nieco ponad 14%. W Polsce udział dzieci w wieku 0-14 lat w ogólnej liczbie ludności wyniósł 15%.

Mieszkańcy UE są coraz starsi. Współczynnik starości, tj. liczba osób w wieku 65 lat i więcej w krajach UE wynosi 18,5%. Odsetek ten jest jednak wyraźnie niższy wśród cudzoziemców mieszkających w krajach UE – w 2013 r. wynosił około 8%. Społeczeństwo polskie na tle krajów UE, pomimo obserwowanego od kilku lat procesu starzenia się jest jeszcze relatywnie młodą populacją. Udział ludności w wieku 65 lat i więcej pozostaje poniżej średniej unijnej wynosząc niecałe 15%.

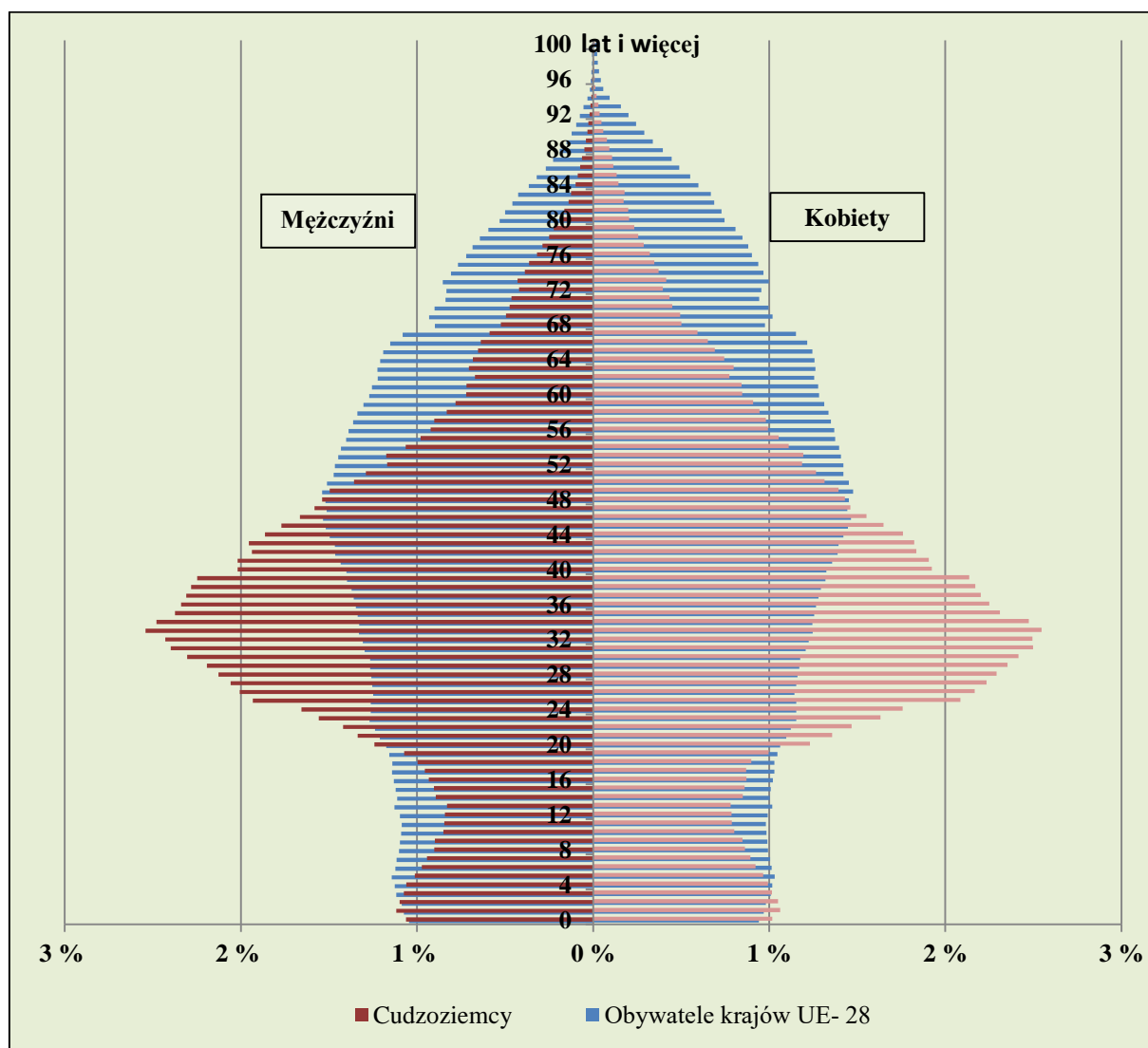


Wykres 4. Piramida wieku ludności UE-28 i Polski w 2013 r. (dane w tys.)



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([demo\\_pjan](#))

Wykres 5. Struktura wieku ludności UE-28 – obywateli kraju zamieszkania oraz cudzoziemców w kraju zamieszkania według płci w 2013 r.



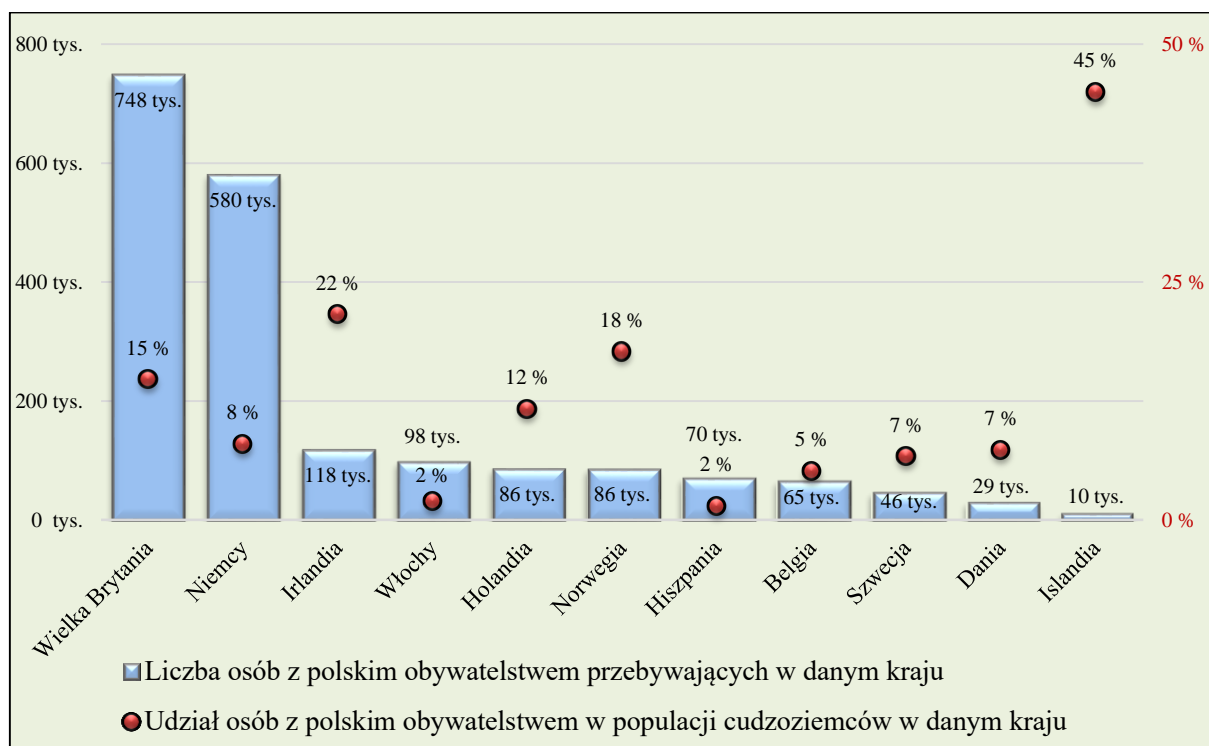
Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_pop2ctz](#))

### 3.1.3. Polacy wśród ludności krajów UE i EFTA

Nie wszystkie kraje przekazują dane o ludności według indywidualnych krajów obywatelstwa i urodzenia (przekazywanie takich danych jest dobrowolne), wobec czego pełna analiza krajów zamieszkania Polaków i osób urodzonych w Polsce nie jest możliwa. Do krajów (innych niż Polska) z najliczniejszą populacją osób posiadających polskie obywatelstwo zaliczają się: Wielka Brytania (748 tys. Polaków), Niemcy (581 tys.) i Irlandia (118 tys.) i Włochy (98 tys.). Znacząca liczba Polaków mieszka również w krajach skandynawskich – Norwegii (86 tys.), i Szwecji (46 tys.) (Wykres 6).

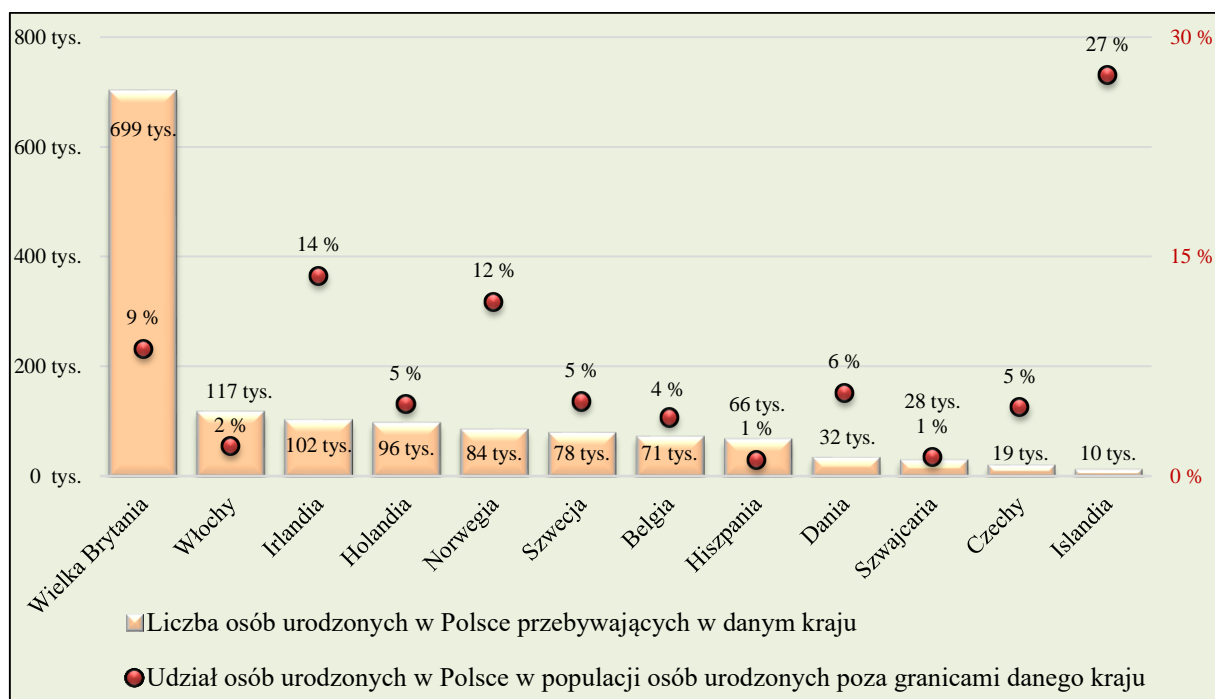
Kolejność jest nieco inna jeżeli weźmie się pod uwagę udział polskich obywateli względem ogółu cudzoziemców w danych krajach. Polacy stanowią 45% cudzoziemców na Islandii, 22% w Irlandii, 18% w Norwegii, 15% w Wielkiej Brytanii, 12% w Holandii, 8% w Niemczech oraz po 7% w Szwecji oraz Danii.

Wykres 6. Polacy w wybranych krajach UE oraz EFTA w 2013 r.



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_pop1ctz](#))

Wykres 7. Osoby urodzone w Polsce w wybranych krajach UE oraz EFTA w 2013 r.



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_pop3ctb](#))

Największa liczba osób urodzonych w Polsce przebywała w końcu 2013 r. w Wlk. Brytanii (699 tys. osób urodzonych w Polsce stanowiło 9% populacji urodzonej za granicą Wlk. Brytanii). Na kolejnych miejscach znalazły się Włochy (117 tys. czyli 2% urodzonych za granicą), Irlandia (102 tys., 14%), Holandia (96 tys., 5%) i Norwegia

(84 tys., 12%). Stosunkowo niewielka populacja osób urodzonych w Polsce mieszkających na Islandii (10 tys.) stanowiła 27% ogółu populacji urodzonej poza granicami tego kraju (Wykres 7). Podobnie jak w przypadku obywatelstwa należy zaznaczyć, że nie wszystkie kraje przekazują dane o ludności według indywidualnych krajów urodzenia – z tego powodu brak w tym zestawieniu Niemiec.

Patrząc z perspektywy krajów zamieszkania, obywatele polscy przebywający w krajach europejskich należą do populacji dość zróżnicowanej pod względem wieku i płci. Udział kobiet i mężczyzn podlega tu wyraźnym wahaniom, czego skrajnym przykładem są populacje Polaków przebywające we Włoszech (73% z 97,6 tys. osób stanowią kobiety) oraz Norwegii (66,6% z 85,5 tys. osób to mężczyźni). Struktura płci polskich obywateli w tych krajach ulega petryfikacji poprzez strumienie imigrantów. Ponad 65% spośród 10,1 tys. osób z polskim obywatelstwem, które przybyły w 2013 r. do Norwegii stanowili mężczyźni, zaś wśród osób przybyłych do Włoch znaczną większość, bo 76% stanowiły kobiety.

Polacy we Włoszech są populacją relatywnie starszą niż Polacy w Norwegii – liczba osób w wieku 35-39 lat wynosiła 15,4 tys. W Norwegii najliczniej reprezentowane są osoby w wieku 30-34 lat – 16,3 tys. osób.

Wśród obywateli polskich mieszkających w Hiszpanii obserwuje się wyraźną przewagę kobiet, widoczną zwłaszcza w grupie osób w wieku 30-34 lat.

W większości krajów udział procentowy osób w starszym wieku (tj. 65 lat i więcej) w ogólnej liczbie mieszkających tam Polaków jest niewielki, obserwuje się natomiast – zwłaszcza w Holandii, Irlandii, Belgii, Szwecji i Norwegii znaczną liczbę dzieci w wieku 0-4 lat. Są to kraje wybierane przez młodych Polaków z ostatniej fali emigracji z Polski (po akcesji Polski do UE), których dzieci urodziły się za granicą.

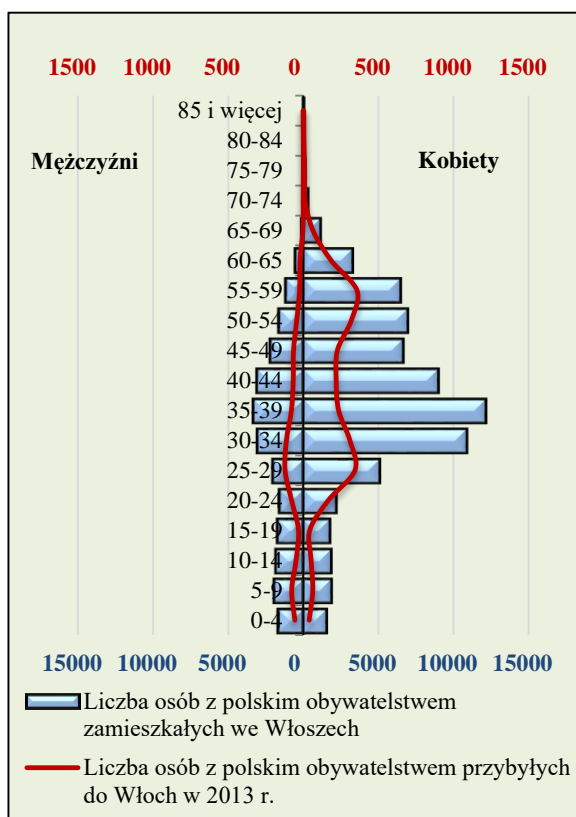
Dane statystyczne wskazują, że Polacy przybyli w ostatnim roku (nowi imigranci) są średnio młodszy niż nasi obywatele, którzy już tam mieszkają. Przykładowo – wśród imigrantów przybyłych w 2013 r. do Norwegii, Szwecji, Belgii, Hiszpanii najliczniejsza jest grupa osób w wieku 25-29 lat, natomiast wśród osiadłych w tych krajach – grupa w wieku 30-34 lat.

Struktura wieku osób przybyłych do Włoch jest inna – dotyczy to zwłaszcza kobiet. Liczna jest grupa osób w wieku 25-29 lat, ale równie liczna jest grupa w wieku 55-59 lat. Wśród osiadłych Polaków najliczniejsza jest grupa w wieku 35-39 lat, ale znaczny – w porównaniu z innymi krajami – jest również odsetek osób w wieku 50 lat i więcej.

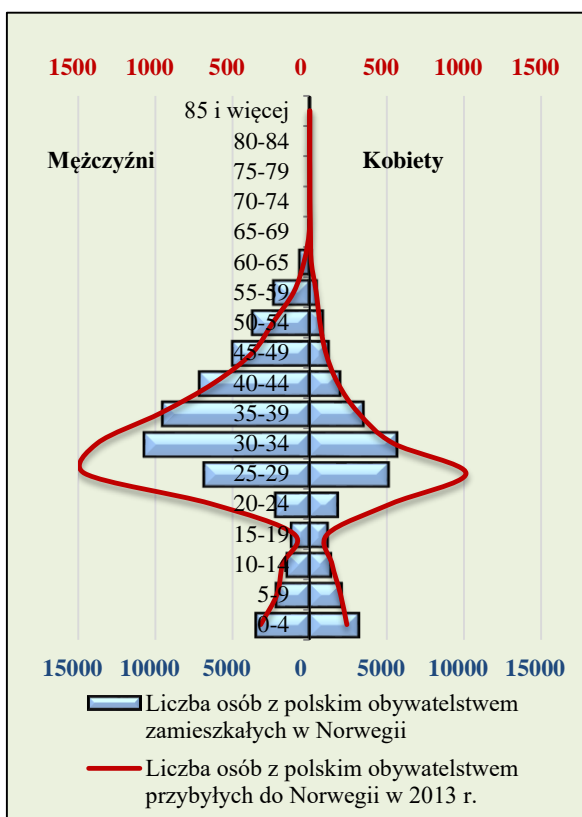
Wśród licznej zbiorowości Polaków mieszkających w Niemczech przeważają mężczyźni (52%). Najliczniejszą grupą są osoby w wieku 30-34 lata, ale osoby w wieku 35 lat i więcej stanowią ponad połowę Polaków, przy czym co piąty Polak jest w wieku 50 lat i więcej.

Wykres 8. Liczba polskich obywateli zamieszkałych oraz przybyłych do wybranych krajów w 2013 roku według płci oraz wieku

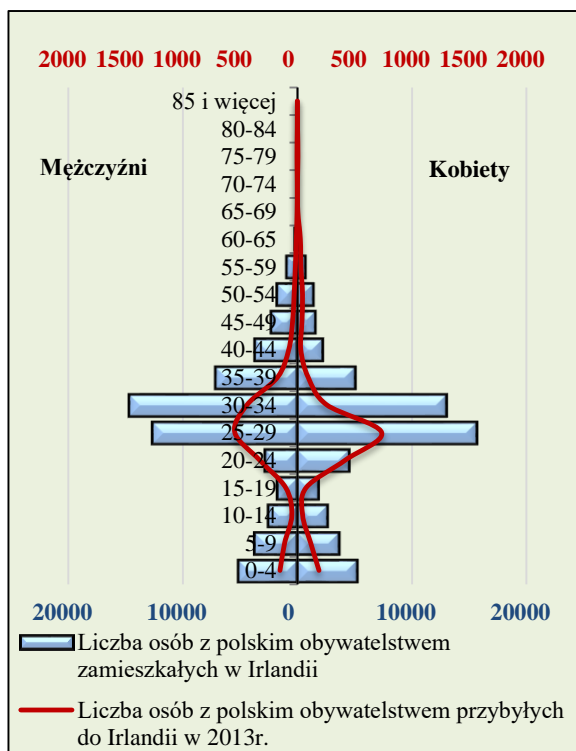
### Włochy



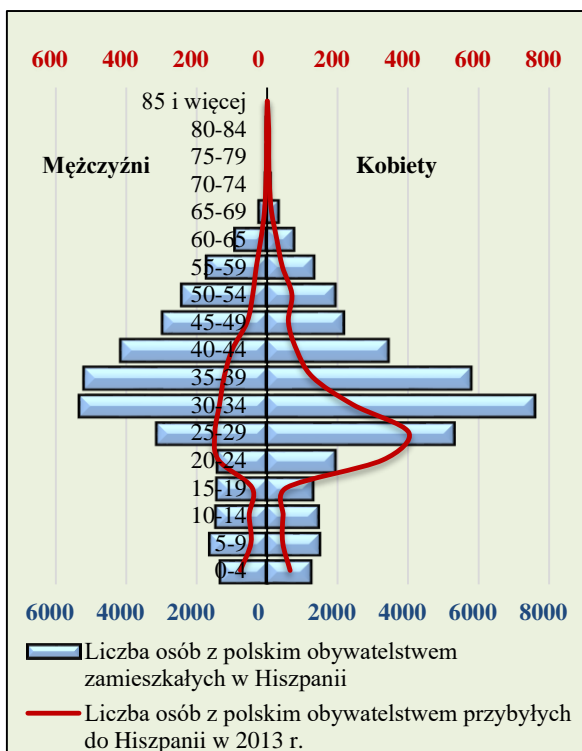
### Norwegia



### Irlandia

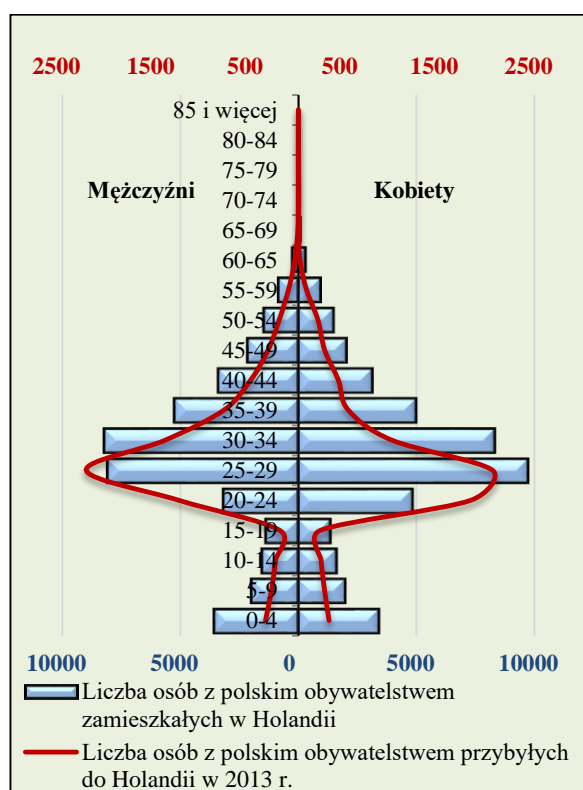


### Hiszpania

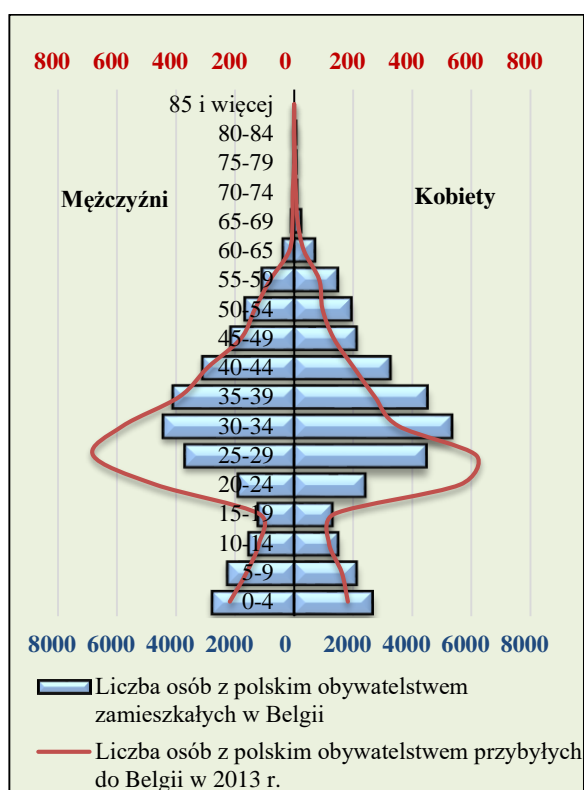


Wykres 8. Liczba polskich obywateli zamieszkałych oraz przybyłych do wybranych krajów w 2013 roku według płci oraz wieku (dok.)

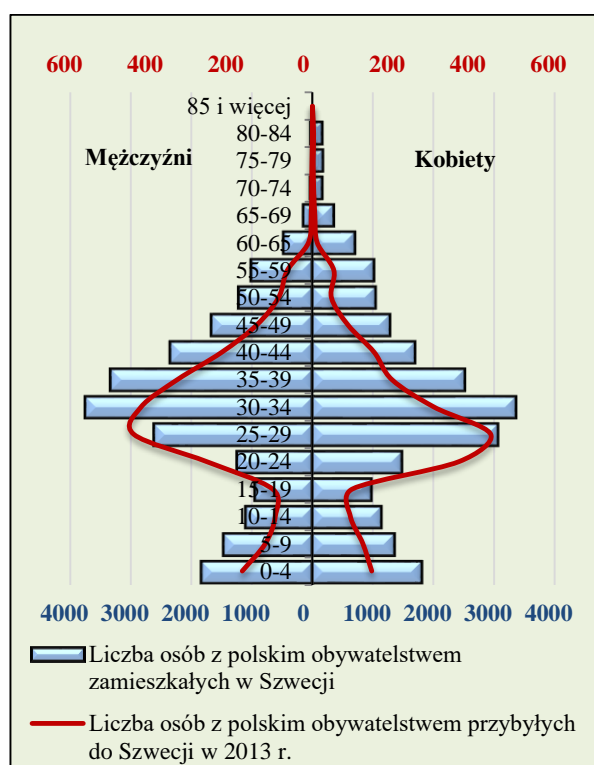
### Holandia



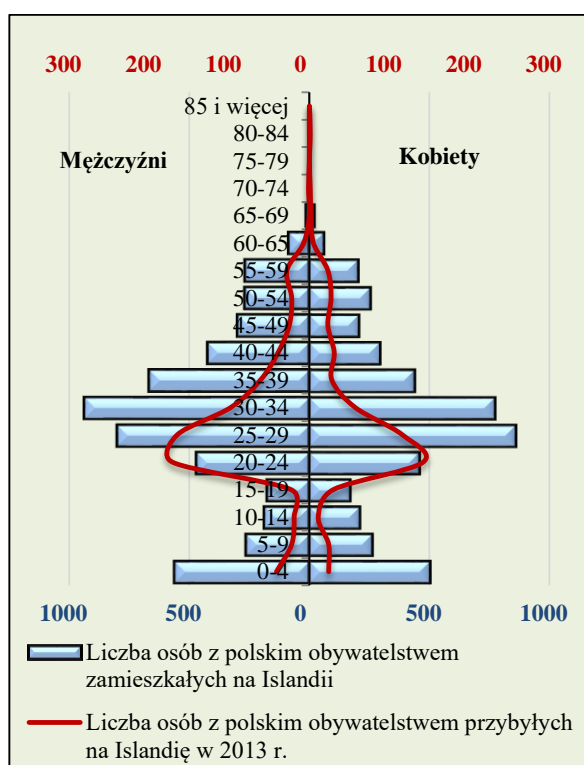
### Belgia



### Szwecja



### Islandia



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_pop1ctz](#))

### 3.2. Nabycie obywatelstwa

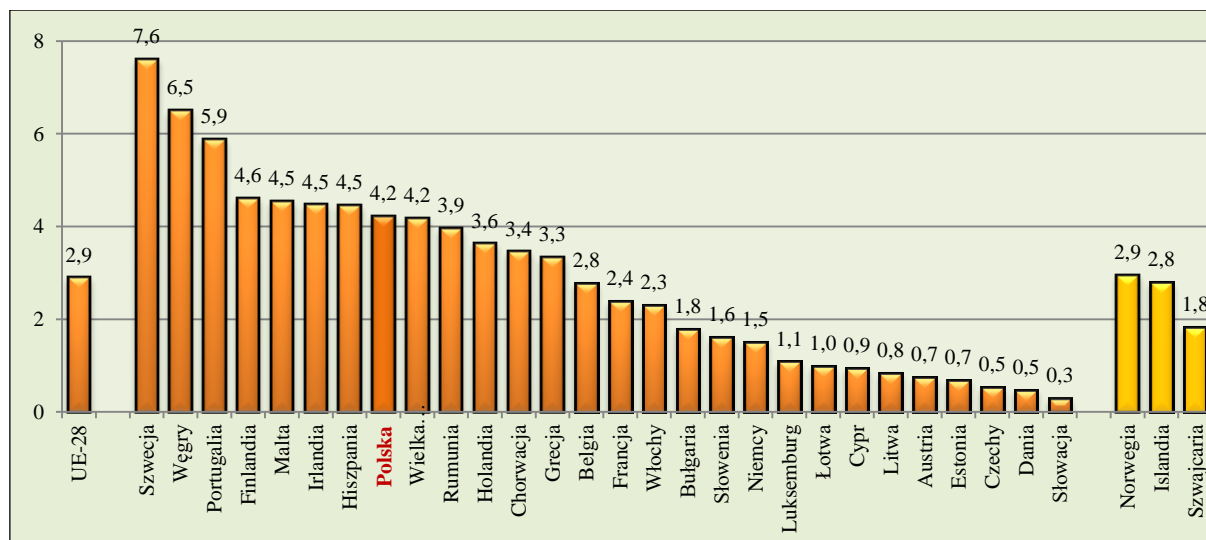
W 2013 r. liczba osób, które nabyły obywatelstwo państwa członkowskiego UE wyniosła 984,8 tys. Najwięcej osób – 225,8 tys. (tj. 23% łącznej liczby dla UE-28) uzyskało obywatelstwo Hiszpanii. W dalszej kolejności najwięcej przypadków nabycia obywatelstwa odnotowano w Wielkiej Brytanii (207,5 tys.), Niemczech (115,1 tys.), we Włoszech (100,7 tys.) i Francji (97,3 tys.) (Tablica 8).

Łącznie obywatelstwo któregoś z krajów UE nabyło 867,7 tys. obywateli krajów trzecich, zamieszkałych na terenie UE. Obywatele tych krajów stanowili 89% wszystkich osób, które nabyły obywatelstwo państwa członkowskiego UE w 2013 r. Nowi obywatele UE-28 pochodzili głównie z Afryki (27% wszystkich przypadków nabycia obywatelstwa), Azji (24%), Ameryki Północnej i Południowej (20%) oraz krajów europejskich spoza UE-28 (17%). Obywatelstwo krajów UE uzyskało również 3,6 tys. bezpaństwowców.

Liczba obywateli krajów członkowskich UE, którzy nabyli obywatelstwo innego kraju UE wyniosła 98,3 tys., stanowili oni 10% wszystkich osób, które uzyskały obywatelstwo krajów UE. W wartościach bezwzględnych najliczniejszą grupą obywateli UE-28, którzy nabyli obywatelstwo innego kraju UE, byli obywatele Rumunii nabywający obywatelstwo Węgier (7,0 tys. osób) lub Włoch (4,4 tys.), Polacy – obywatelstwo Wielkiej Brytanii (6,0 tys.) lub Niemiec (5,5 tys.), Włosi – obywatelstwo Niemiec (2,8 tys.) lub Belgii (1,9 tys.), Grecy – obywatelstwo Francji (3,9 tys.) i Portugalczycy – obywatelstwo Wielkiej Brytanii (1,9 tys.).

Najczęściej w krajach UE nadawano obywatelstwo byłym obywatelom krajów trzecich. Wyjątkiem były Luksemburg i Węgry, gdzie zdecydowana większość nadań obywatelstwa (odpowiednio 81% i 80%) dotyczyła osób mających poprzednie obywatelstwo kraju UE. W przypadku Luksemburga największy odsetek nabywających obywatelstwo stanowili Portugalczycy, a następnie Włosi, Francuzi, Belgowie i Niemcy, natomiast w przypadku Węgier nabywającymi obywatelstwo tego kraju byli prawie wyłącznie obywatele Rumunii.

Wykres 9. Wskaźnik naturalizacji na 100 cudzoziemców w 2013 r.



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_acq](#)), ([migr\\_pop1ctz](#))

Obywatelstwo polskie nabyło w 2013 r. 3,9 tys. osób – głównie poprzednich obywateli krajów nie należących do UE. Wśród nich najwięcej osób (1179) legitymowało się wcześniej obywatelstwem ukraińskim.

Państwem członkowskim UE o najwyższym wskaźniku naturalizacji w 2013 r. była Szwecja (7,6 przypadków nabycia obywatelstwa na 100 cudzoziemców), a następnie Węgry i Portugalia (Wykres 9). Wskaźnik ten dla Polski wyniósł 4,2.

Tablica 8. Nabycie obywatelstwa krajów UE-28 oraz EFTA według poprzedniego obywatelstwa w 2013 r.

Kraj	Ogółem	Z tego:							
		obywatele krajów UE		obywatele krajów spoza UE		bezpieśntwowcy		nieustalone obywatelstwo	
		tys.	%	tys.	%	tys.	%	tys.	%
<b>UE-28</b>	<b>981,0</b>	<b>98,3</b>	<b>10,0</b>	<b>867,7</b>	<b>88,4</b>	<b>3,6</b>	<b>0,4</b>	<b>11,5</b>	<b>1,2</b>
Austria	7,4	1,1	14,3	6,3	85,1	0,0	0,5	0,0	0,0
Belgia	34,8	8,1	23,4	26,3	75,6	0,1	0,2	0,3	0,8
Bułgaria	0,8	0,0	2,1	0,8	93,6	-	-	0,0	4,3
Chorwacja	1,0	0,1	8,1	0,9	90,2	0,0	0,9	0,0	0,7
Cypr	1,6	0,7	44,4	0,9	55,5	-	-	0,0	0,1
Czechy	2,2	0,4	17,6	1,8	81,1	-	-	0,0	1,3
Dania	1,8	0,2	13,1	1,5	83,8	0,0	2,6	0,0	0,5
Estonia	1,3	0,0	0,2	1,3	99,8	-	-	-	-
Finlandia	8,9	0,9	10,4	7,8	87,3	0,1	0,9	0,1	1,4
Francja	97,3	9,3	9,6	85,6	88,0	-	-	2,4	2,4
Grecja	29,5	0,8	2,6	28,5	96,6	0,0	0,1	0,2	0,8
Hiszpania	225,8	3,3	1,5	216,6	95,9	0,0	0,0	5,9	2,6
Holandia	25,9	1,8	7,0	22,9	88,4	0,1	0,5	1,0	4,0
Irlandia	24,3	1,8	7,3	22,5	92,7	-	-	-	-
Litwa	0,2	0,0	2,7	0,1	57,3	0,1	40,0	-	-
Luxemburg	2,6	2,1	81,2	0,5	18,7	0,0	0,1	-	-
Łotwa	3,1	0,0	1,2	3,0	98,6	0,0	0,1	-	-
Malta	0,4	0,2	40,9	0,2	54,3	-	-	0,0	2,3
Niemcy	111,9	23,7	21,2	86,6	77,4	1,0	0,9	0,6	0,5
<b>Polska</b>	<b>3,9</b>	<b>0,6</b>	<b>14,2</b>	<b>3,4</b>	<b>85,8</b>	-	-	-	-
Portugalia	24,5	1,1	4,3	23,4	95,7	-	-	-	-
Rumunia	2,8	0,0	0,8	2,8	99,2	-	-	-	-
Słowacja	0,2	0,1	27,1	0,2	72,9	-	-	-	-
Słowenia	1,5	0,3	21,4	1,2	78,5	-	-	0,0	0,1
Szwecja	50,2	9,7	19,3	37,8	75,3	2,0	4,0	0,7	1,4
Węgry	9,2	7,3	79,9	1,8	20,1	-	-	-	-
Wielka Brytania	207,5	17,6	8,5	189,7	91,4	0,1	0,1	0,1	0,0
Włochy	100,7	7,2	7,1	93,5	92,9	0,0	0,0	-	-
<b>EFTA</b>	<b>48,3</b>	<b>18,1</b>	<b>37,5</b>	<b>29,3</b>	<b>60,7</b>	<b>0,8</b>	<b>1,7</b>	<b>0,0</b>	<b>0,0</b>
Islandia	0,6	0,2	28,0	0,4	71,5	0,0	0,5	-	-
Liechtenstein	0,1	0,0	37,7	0,1	62,3	-	-	-	-
Norwegia	13,5	1,5	10,9	11,2	82,9	0,8	6,2	-	-
Szwajcaria	34,1	16,4	48,3	17,6	51,6	0,0	0,0	0,0	0,0

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_acq)



### 3.3. Strumienie migracyjne – imigracja

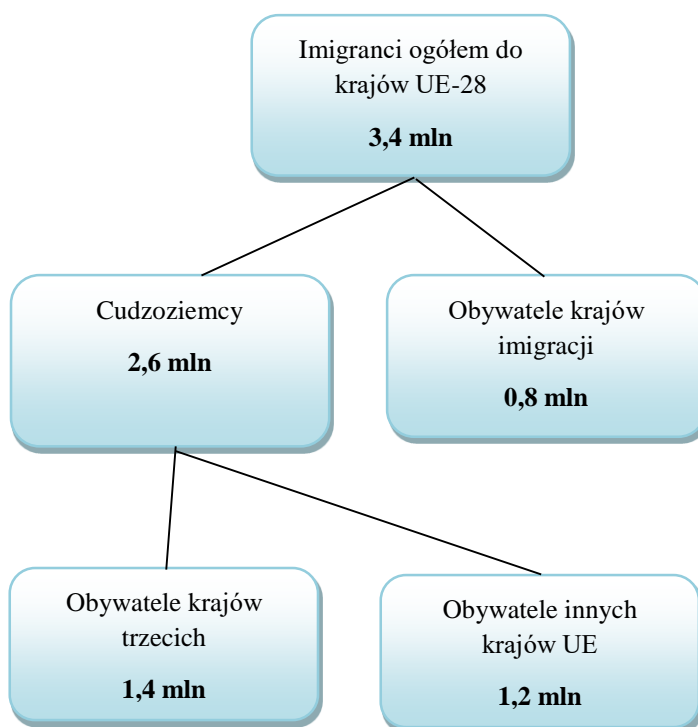
Analiza danych przekazanych przez urzędy statystyczne krajów UE (jak już wspomniano Rozporządzenie nr 862/2007 zobowiązuje Państwa członkowskie UE do przekazania do dnia 31 grudnia każdego roku danych za rok poprzedni) wskazuje, że w 2013 r. przybyło łącznie do 28 krajów członkowskich UE około 3,4 mln osób (Tablica 9). Liczba ta obejmuje zarówno imigracje z krajów trzecich, jak i z innych krajów UE.

Szacuje się, że spośród 3,4 mln imigrantów w 2013 roku:

- o prawie  $\frac{1}{4}$  imigrantów – około 836 tys. to osoby, które przybyły do kraju członkowskiego UE, którego obywatelstwo posiadały (reemigranci lub dzieci obywateli urodzone za granicą)
- o ponad  $\frac{3}{4}$  to cudzoziemcy, z czego:
  - 1,4 mln stanowili obywatele krajów trzecich,
  - 1,2 mln to osoby z obywatelstwem kraju członkowskiego UE innego niż ten, do którego przybyły,
  - około 10,5 tys. to bezpaństwowcy oraz osoby z obywatelstwem nieustalonym.

Największą liczbę imigrantów w 2013 r. odnotowano w: Niemczech (692,7 tys.), a następnie w Wlk. Brytanii (526 tys.), Francji (332,6 tys.), Włoszech (307,5 tys.) oraz Hiszpanii (280,8 tys.). Pod względem liczebności najmniej imigrantów przybyło do Estonii (4,1 tys.), Słowacji (5,1 tys.) oraz Łotwy i Malty (odpowiednio 8,3 tys. oraz 8,4 tys.).

Szacuje się, że do Polski przybyło około 220 tys. osób – w większości obywateli polskich powracających z emigracji.

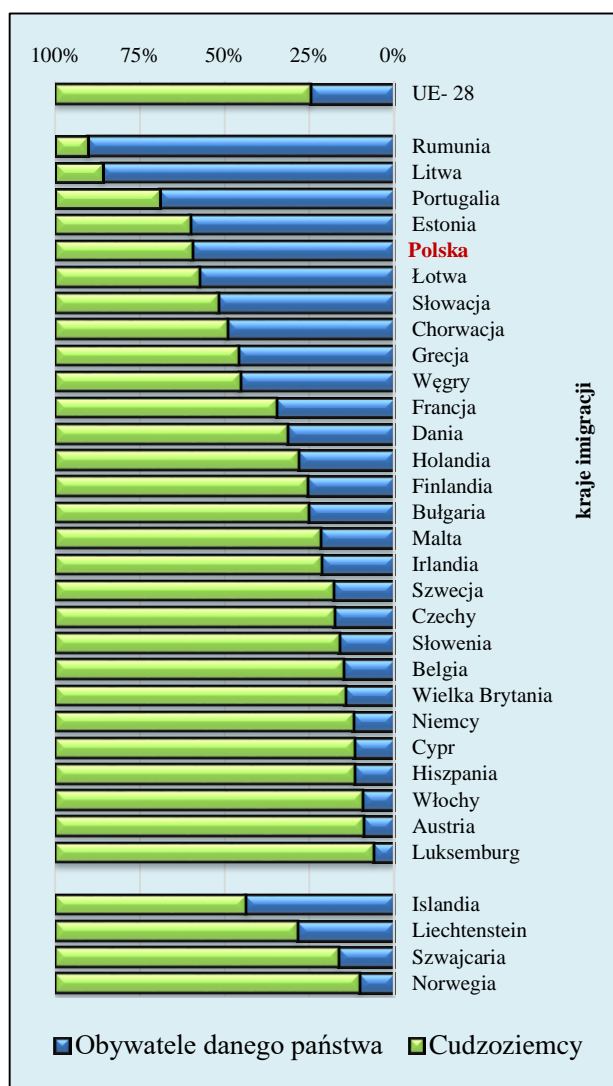


Tablica 9. Imigranci do krajów UE-28 oraz EFTA według obywatelstwa w 2013 r.

Kraj	Ogółem	Obywatele danego państwa		Cudzoziemcy								Nieustalone obywatelstwo
				ogółem		obywatele innych państw UE		obywatele państw spoza UE		bezpaństwowcy		
				tys.	(%)	tys.	(%)	tys.	(%)	tys.	(%)	
<b>UE- 28</b>	<b>3400,2</b>	<b>836,7</b>	<b>24,6</b>	<b>2559,1</b>	<b>75,3</b>	<b>1177,1</b>	<b>34,6</b>	<b>1375,6</b>	<b>40,5</b>	<b>6,1</b>	<b>0,2</b>	<b>4,4</b>
Austria	101,9	9,2	9,1	92,6	90,9	60,2	59,1	32,2	31,6	0,1	0,1	0,0
Belgia	118,3	17,5	14,8	100,5	85,0	62,0	52,4	38,4	32,5	0,0	0,0	0,3
Bułgaria	18,6	4,7	25,2	13,8	74,3	1,6	8,8	12,0	64,6	0,2	1,0	0,1
Chorwacja	10,4	5,1	49,0	5,3	50,9	1,8	17,8	3,4	32,8	0,0	0,0	0,0
Cypr	13,1	1,5	11,7	11,5	87,5	6,7	50,7	4,8	36,5	0,0	0,0	0,1
Czechy	30,1	5,3	17,7	24,8	82,3	14,0	46,5	10,8	35,9	0,0	0,0	0,0
Dania	60,3	19,0	31,5	41,3	68,5	21,3	35,3	19,6	32,5	0,4	0,7	0,0
Estonia	4,1	2,5	60,2	1,6	39,8	0,1	3,6	1,5	36,5	0,0	0,0	0,0
Finlandia	31,9	8,1	25,3	23,4	73,2	10,2	31,8	13,2	41,3	0,1	0,2	0,5
Francja	332,6	115,4	34,7	217,2	65,3	90,6	27,2	126,6	38,1	0,0	0,0	0,0
Grecja	57,9	26,6	46,0	31,3	54,0	15,0	25,9	16,3	28,2	0,0	0,0	0,0
Hiszpania	280,8	32,4	11,5	248,4	88,5	90,4	32,2	157,8	56,2	0,1	0,0	0,0
Holandia	129,4	36,3	28,1	93,1	71,9	52,2	40,3	40,8	31,5	0,1	0,0	0,1
Irlandia	59,3	12,7	21,4	46,6	78,6	23,3	39,4	23,2	39,1	0,1	0,1	0,0
Litwa	22,0	19,0	86,2	3,0	13,8	0,7	3,0	2,4	10,9	0,0	0,0	0,0
Luksemburg	21,1	1,3	6,2	19,7	93,5	15,5	73,5	4,2	19,9	0,0	0,0	0,1
Łotwa	8,3	4,8	57,5	3,5	42,5	0,9	11,0	2,6	31,3	0,0	0,1	0,0
Malta	8,4	1,8	21,6	6,6	78,4	3,1	37,3	3,5	41,5	0,0	0,0	0,0
Niemcy	692,7	83,2	12,0	606,8	87,6	354,0	51,1	252,1	36,4	0,7	0,1	2,7
<b>Polska</b>	<b>220,3</b>	<b>131,4</b>	<b>59,7</b>	<b>88,7</b>	<b>40,3</b>	<b>29,6</b>	<b>13,4</b>	<b>59,0</b>	<b>26,8</b>	<b>0,1</b>	<b>0,0</b>	<b>0,2</b>
Portugalia	17,6	12,2	69,2	5,4	30,8	1,7	9,5	3,7	21,1	0,0	0,0	0,0
Rumunia	153,6	138,9	90,4	14,7	9,6	1,0	0,7	13,7	8,9	0,0	0,0	0,0
Słowacja	5,1	2,7	51,9	2,5	48,1	2,0	38,2	0,5	9,7	0,0	0,0	0,0
Słowenia	13,9	2,3	16,2	11,6	83,8	3,3	23,6	8,3	59,8	0,0	0,0	0,0
Szwecja	115,8	20,5	17,7	94,9	81,9	26,4	22,8	64,2	55,4	4,3	3,7	0,4
Węgry	39,0	17,7	45,5	21,3	54,5	10,4	26,8	10,8	27,7	0,0	0,0	0,0
Wielka Brytania	526,0	76,1	14,5	449,9	85,5	201,4	38,3	248,5	47,2	0,0	0,0	0,0
Włochy	307,5	28,4	9,2	279,0	90,8	77,5	25,2	201,5	65,5	0,0	0,0	0,0
<b>EFTA</b>	<b>235,6</b>	<b>36,1</b>	<b>15,3</b>	<b>199,5</b>	<b>84,7</b>	<b>136,3</b>	<b>57,9</b>	<b>62,7</b>	<b>26,6</b>	<b>0,4</b>	<b>0,2</b>	<b>0,0</b>
Islandia	6,4	2,8	43,7	3,6	56,2	2,8	43,7	0,8	12,5	0,0	0,3	0,0
Liechtenstein	0,7	0,2	28,7	0,5	71,8	0,3	43,1	0,2	28,7	0,0	0,0	0,0
Norwegia	68,3	7,0	10,2	61,3	89,7	36,4	53,3	24,5	35,9	0,4	0,6	0,0
Szwajcaria	160,2	26,1	16,3	134,1	83,7	96,8	60,4	37,2	23,2	0,0	0,0	0,0

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_imm1ctz)

Wykres 10. Struktura imigrantów według krajów imigracji i obywatelstwa w 2013 r.



Najwięcej obywateli danego kraju, zarówno pod względem liczby jak i odsetka ogółu napływu, przybyło do Rumunii – 138,9 tys. obywateli tego kraju stanowiło 90,4% ogólnej liczby imigrantów (Tablica 9, Wykres 10). Na kolejnych miejscach pod względem liczby swoich obywateli wśród imigrantów znalazły się Polska 131,4 tys. (59,7% ogółu napływu) oraz Francja – 115,4 tys. obywateli francuskich stanowiło 34,7% ogółu imigrantów.

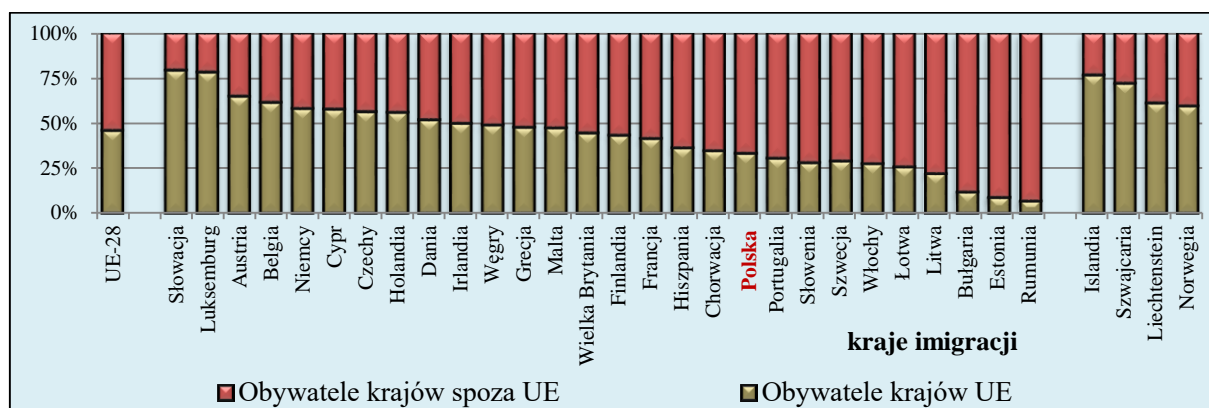
Największe odsetki własnych obywateli (po Rumunii) w strumieniu imigracyjnym zanotowały Litwa (86,2%) oraz Portugalia (69,2%). Kraje te odznaczyły się tym samym najwyższym udziałem migracji powrotnych.

Do Luksemburga i Austrii napłynęli przede wszystkim cudzoziemcy. Stanowili oni odpowiednio 93,5% i 90,9% ogółu imigrantów do tych krajów.

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_imm1ctz](#))

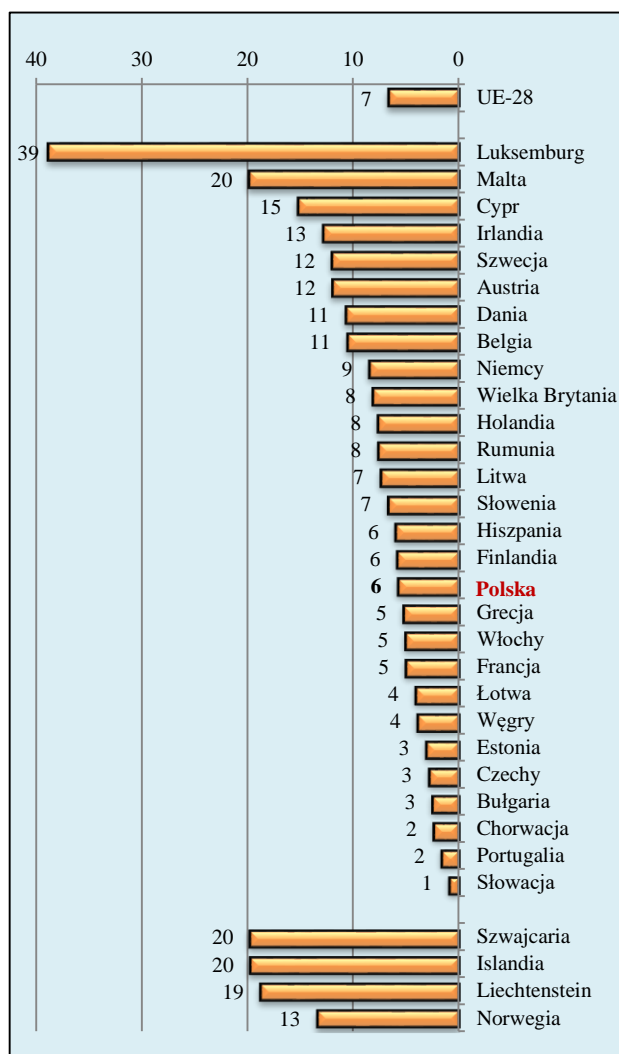
Dane wskazują, że najwięcej cudzoziemców w 2013 r. przybyło do Niemiec – 606,8 tys. osób (Tablica 9), z tego ponad 58% stanowili obywatele innych krajów UE (Wykres 11). Na kolejnych miejscach uplasowały się Wielka Brytania – spośród 450 tys. cudzoziemskich imigrantów większość (55,2%) stanowili obywatele krajów nienależących do UE, oraz Włochy – spośród 279 tys. imigrantów bez obywatelstwa włoskiego – 72,2% stanowili posiadacze paszportów krajów spoza UE. Największe odsetki obywateli krajów trzecich w odniesieniu do napływowej ludności cudzoziemskiej odnotowano w Rumunii (93,1%), Estonii (91,6%) oraz Bułgarii (87%). Z kolei najmniejszy udział takich osób wystąpił w Słowacji (20,2%), w Luksemburgu (21,3%) oraz Austrii (34,8%).

Wykres 11. **Struktura imigrantów cudzoziemców według krajów imigracji i obywatelstwa w 2013 r.**



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_imm1ctz)

Wykres 12. **Liczba imigrantów na 1000 mieszkańców w krajach UE-28 oraz EFTA w 2013 r.**

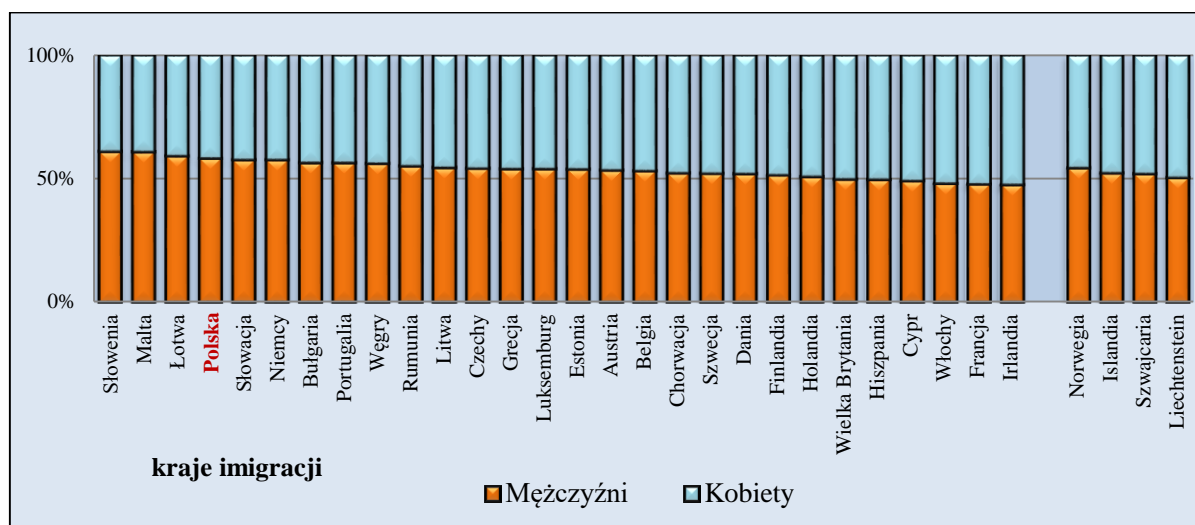


W ujęciu względnym, tj. w stosunku do populacji mieszkańców danego kraju (Wykres 12), zdecydowanie najwyższy wskaźnik imigracji w 2013 r. odnotowano w Luksemburgu (39 imigrantów na 1000 mieszkańców), a następnie na Malcie (20), Cyprze (15) oraz Irlandii (13). Najniższy wskaźnik odnotowała Słowacja (1 imigrant na 1000 mieszkańców), nieznacznie przed nią Portugalia (1,7) oraz Chorwacja (2,4). Wskaźnik dla Polski wyniósł 6 imigrantów na 1000 mieszkańców.

Średnia dla krajów UE-28 wyniosła nieco poniżej 7 imigrantów na 1000 mieszkańców. Wskaźnik imigracji w ujęciu względnym dla 3 krajów EFTA zarysował się na dość wyrównanym poziomie – około 20 imigrantów na 1000 mieszkańców. Wyraźnie niższy odnotowany został jedynie w Norwegii (13 imigrantów na 1000 mieszkańców).

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_imm1ctz), (migr\_pop1ctz)

Wykres 13. Struktura imigrantów według płci i krajów imigracji w 2013 r.



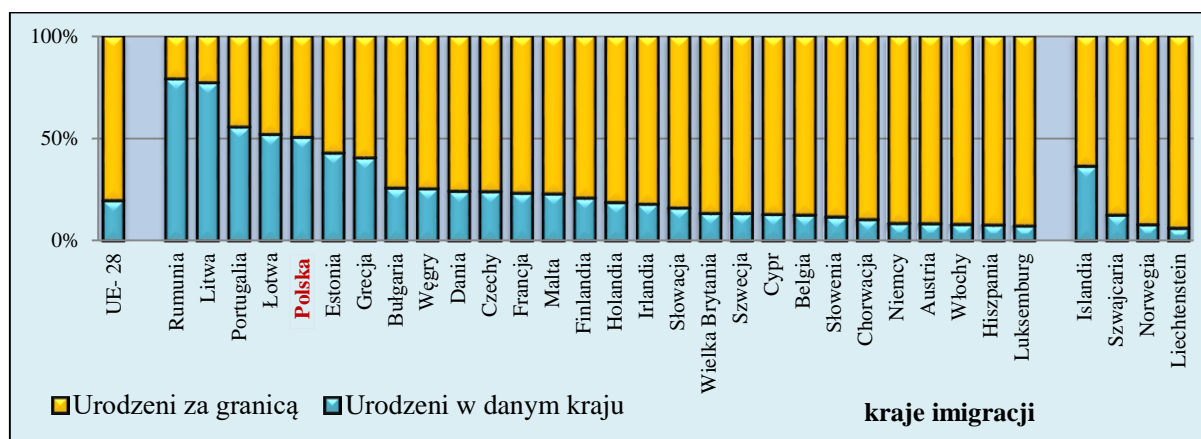
Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_imm2ctz)

Wśród imigrantów przybyłych do krajów unijnych w 2013 roku było nieco więcej mężczyzn niż kobiet (odpowiednio 53% i 47%) (Wykres 13). Największy udział mężczyzn wśród imigrantów zanotowała Słowenia (61%), natomiast najwyższy udział kobiet wśród imigrantów wystąpił w Irlandii (52%). Wśród imigrantów do Polski przeważali mężczyźni (58,3%).

Ze względu na fakt, że we współczesnym świecie osoby mogą nabywać bądź tracić obywatelstwo (zmiany mogą być wielokrotne w ciągu okresu życia danej osoby), w celu pełniejszego przedstawienia obrazu migracji zasadne jest podawanie informacji o krajach urodzenia migrantów. Jest to spowodowane również tym, że w systemach prawnych poszczególnych krajów osoby, które uzyskały obywatelstwo danego kraju przestają być postrzegane jako cudzoziemcy, a o ich imigranckim pochodzeniu może świadczyć właśnie kraj urodzenia.

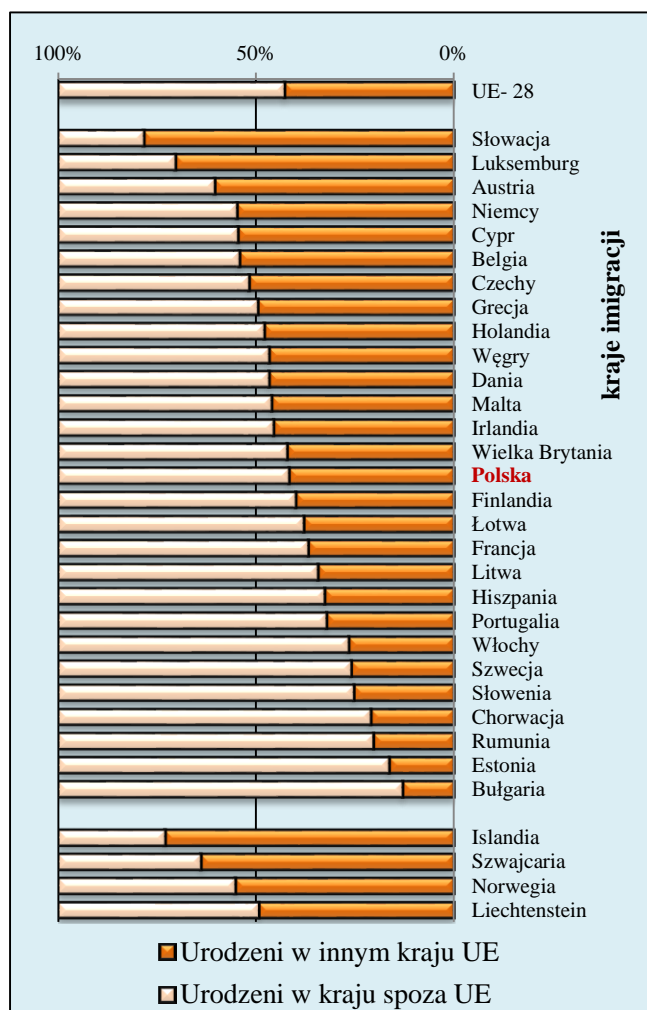
Udział imigrantów urodzonych w kraju docelowym w ogólnej liczbie imigrantów był najwyższy w Rumunii (78% wszystkich imigrantów), a następnie na Litwie (77%), w Portugalii (56%), Łotwie (52%) i Polsce (51%) (Wykres 14). Natomiast w Luksemburgu, Hiszpanii, Włoszech, Austrii i Niemczech udział ten był mniejszy niż 10% ogółu imigracji w 2013 roku.

Wykres 14. **Struktura ogółu imigrantów według kraju imigracji i urodzenia w 2013 r.**



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_imm3ctb)

Wykres 15. **Struktura imigrantów urodzonych za granicą według kraju urodzenia w 2013 r.**



Największy odsetek osób urodzonych w krajach UE wśród imigrantów urodzonych za granicą odnotowany został w Słowacji (78% z 4,3 tys. ogółu imigrantów urodzonych za granicą) (Wykres 15, Tablica 10). Najmniej procentowo takich osób przybyło do Bułgarii (13,1% z 13,8 tys. osób urodzonych za granicą). Wśród imigrantów przybyłych do Polski urodzonych za granicą przeważały osoby urodzone w krajach trzecich (58,2%).

Średnio dla wszystkich krajów UE-28 odsetek imigrantów urodzonych poza Wspólnotą wśród ogółu imigrujących wyniósł 57,1%.

Spośród krajów należących do EFTA największy odsetek imigrantów urodzonych w krajach UE odnotowano w Islandii – 73% spośród 4,1 tys. ogółu imigrantów urodzonych za granicą.

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_imm3ctb)

Tablica 10. Imigranci do krajów UE-28 oraz EFTA według kraju urodzenia w 2013 r.

Kraj	Ogółem <sup>a</sup>	Urodzeni w danym kraju		Urodzeni za granicą					
				ogółem		urodzeni w innym kraju UE		urodzeni w kraju spoza UE	
	tys.	tys.	(%)	tys.	(%)	tys.	(%)	tys.	(%)
<b>UE- 28</b>	<b>3400,2</b>	<b>663,1</b>	<b>19,5</b>	<b>2727,0</b>	<b>80,2</b>	<b>1169,2</b>	<b>34,4</b>	<b>1557,2</b>	<b>45,8</b>
Austria	101,9	8,5	8,3	93,4	91,7	56,5	55,5	36,9	36,2
Belgia	118,3	14,8	12,5	102,9	87,0	55,8	47,2	47,1	39,8
Bułgaria	18,6	4,8	25,7	13,8	74,2	1,8	9,7	12,0	64,5
Chorwacja	10,4	1,1	10,3	9,3	89,7	2,0	18,9	7,3	70,7
Cypr	13,1	1,7	12,9	11,5	87,1	6,3	47,6	5,2	39,5
Czechy	30,1	7,2	24,0	22,9	76,0	11,9	39,4	11,0	36,6
Dania	60,3	14,5	24,0	45,3	75,0	21,2	35,1	24,1	40,0
Estonia	4,1	1,7	42,5	2,3	56,8	0,4	9,4	2,0	47,5
Finlandia	31,9	6,5	20,2	24,4	76,2	9,8	30,6	14,6	45,7
Francja	332,6	77,0	23,2	255,6	76,8	94,4	28,4	161,2	48,5
Grecja	57,9	23,5	40,5	34,5	59,5	17,1	29,5	17,4	30,0
Hiszpania	280,8	21,6	7,7	259,2	92,3	85,0	30,3	174,1	62,0
Holandia	129,4	24,2	18,7	105,2	81,3	50,5	39,0	54,7	42,2
Irlandia	59,3	10,6	18,0	48,7	82,0	22,2	37,5	26,4	44,6
Litwa	22,0	17,0	77,2	5,0	22,8	1,7	7,9	3,3	14,9
Luxemburg	21,1	1,5	7,0	19,2	90,8	13,5	63,9	5,7	26,9
Łotwa	8,3	4,3	51,8	4,0	48,0	1,5	18,3	2,5	29,8
Malta	8,4	1,9	22,9	6,5	77,1	3,0	35,6	3,5	41,5
Niemcy	692,7	57,7	8,3	629,9	90,9	345,7	49,9	284,2	41,0
<b>Polska</b>	<b>220,3</b>	<b>111,3</b>	<b>50,5</b>	<b>109,0</b>	<b>49,5</b>	<b>45,6</b>	<b>20,7</b>	<b>63,4</b>	<b>28,8</b>
Portugalia	17,6	9,7	55,5	7,8	44,5	2,5	14,4	5,3	30,1
Rumunia	153,6	120,1	78,2	31,5	20,5	6,5	4,2	25,1	16,3
Słowacja	5,1	0,8	15,9	4,3	84,1	3,4	65,8	0,9	18,3
Słowenia	13,9	1,6	11,5	12,3	88,5	3,1	22,5	9,2	66,0
Szwecja	115,8	15,3	13,2	100,4	86,7	26,2	22,6	74,2	64,1
Węgry	39,0	9,9	25,5	29,0	74,5	13,6	34,8	15,5	39,7
Wielka Brytania	526,0	69,9	13,3	456,2	86,7	192,5	36,6	263,2	50,0
Włochy	307,5	24,3	7,9	283,1	92,1	75,7	24,6	207,4	67,5
<b>EFTA</b>	<b>235,6</b>	<b>27,7</b>	<b>11,8</b>	<b>207,1</b>	<b>87,9</b>	<b>127,2</b>	<b>54,0</b>	<b>79,8</b>	<b>33,9</b>
Islandia	6,4	2,3	36,3	4,1	63,4	3,0	46,2	1,1	17,2
Liechtenstein	0,7	0,0	6,0	0,7	94,0	0,3	46,4	0,3	47,6
Norwegia	68,3	5,4	7,8	63,0	92,2	34,8	51,0	28,1	41,2
Szwajcaria	160,2	20,0	12,5	139,4	87,0	89,1	55,7	50,3	31,4

<sup>a</sup> Łącznie z osobami o nieustalonym kraju urodzenia.

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_imm3ctb)



W 2013 roku około 1,7 mln imigrantów przybyło do 28 państw UE z państw trzecich. Ponadto zbliżona liczba osób przemieszczała się w ramach UE – 1,7 mln zamieszkujących wcześniej w jednym z krajów członkowskich UE wyemigrowało do innego kraju unijnego (Tablica 11).

Tablica 11. Imigranci według kraju poprzedniego zamieszkania w 2013 r.

Kraj	Ogółem	Kraj poprzedniego pobytu					
		kraj UE		kraj spoza UE		nieustalony	
	tys.	tys.	(%)	tys.	(%)	tys.	(%)
<b>UE- 28</b>	<b>3400,2</b>	<b>1691,7</b>	<b>49,8</b>	<b>1683,2</b>	<b>49,5</b>	<b>25,3</b>	<b>0,7</b>
Austria	101,9	63,2	62,0	34,4	33,7	4,4	4,3
Belgia	118,3	68,6	58,0	42,7	36,1	7,0	5,9
Bułgaria	18,6	4,1	22,1	14,3	77,2	0,1	0,8
Chorwacja	10,4	2,6	25,5	7,6	73,3	0,1	1,3
Cypr	13,1	7,1	53,9	6,1	46,1	0,0	0,0
Czechy	30,1	16,0	52,9	14,2	47,1	0,0	0,0
Dania	60,3	30,3	50,2	29,6	49,1	0,4	0,7
Estonia	4,1	2,0	47,8	2,1	52,2	0,0	0,0
Finlandia	31,9	16,2	50,7	15,4	48,3	0,3	1,0
Francja	332,6	136,1	40,9	196,6	59,1	0,0	0,0
Grecja	57,9	37,2	64,2	20,8	35,8	0,0	0,0
Hiszpania	280,8	102,2	36,4	178,5	63,6	0,0	0,0
Holandia	129,4	69,8	53,9	58,3	45,1	1,3	1,0
Irlandia	59,3	30,6	51,6	28,7	48,4	0,0	0,0
Litwa	22,0	16,2	73,5	5,8	26,3	0,0	0,2
Luxemburg	21,1	19,2	91,2	1,8	8,8	0,0	0,0
Łotwa	8,3	4,8	57,8	3,5	42,2	0,0	0,0
Malta	8,4	4,2	50,4	4,2	49,6	0,0	0,0
Niemcy	692,7	405,5	58,5	283,6	40,9	3,7	0,5
<b>Polska</b>	<b>220,3</b>	<b>142,0</b>	<b>64,5</b>	<b>78,3</b>	<b>35,5</b>	<b>0,0</b>	<b>0,0</b>
Portugalia	17,6	10,0	56,8	7,6	43,2	0,0	0,0
Rumunia	153,6	124,3	80,9	24,9	16,2	4,4	2,9
Słowacja	5,1	4,1	79,4	1,1	20,6	0,0	0,0
Słowenia	13,9	4,6	33,2	9,3	66,8	0,0	0,0
Szwecja	115,8	35,6	30,7	77,0	66,5	3,2	2,8
Węgry	39,0	23,6	60,7	15,1	38,7	0,3	0,7
Wielka Brytania	526,0	219,7	41,8	306,4	58,2	0,0	0,0
Włochy	307,5	92,0	29,9	215,5	70,1	0,0	0,0
<b>EFTA</b>	<b>235,6</b>	<b>152,6</b>	<b>64,8</b>	<b>75,9</b>	<b>32,2</b>	<b>7,1</b>	<b>3,0</b>
Islandia	6,4	4,5	69,9	1,9	28,9	0,1	1,2
Liechtenstein	0,7	0,3	38,2	0,4	60,5	0,0	1,3
Norwegia	68,3	41,5	60,7	25,9	37,9	0,9	1,3
Szwajcaria	160,2	106,4	66,4	47,7	29,8	6,1	3,8

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_imm5prv)

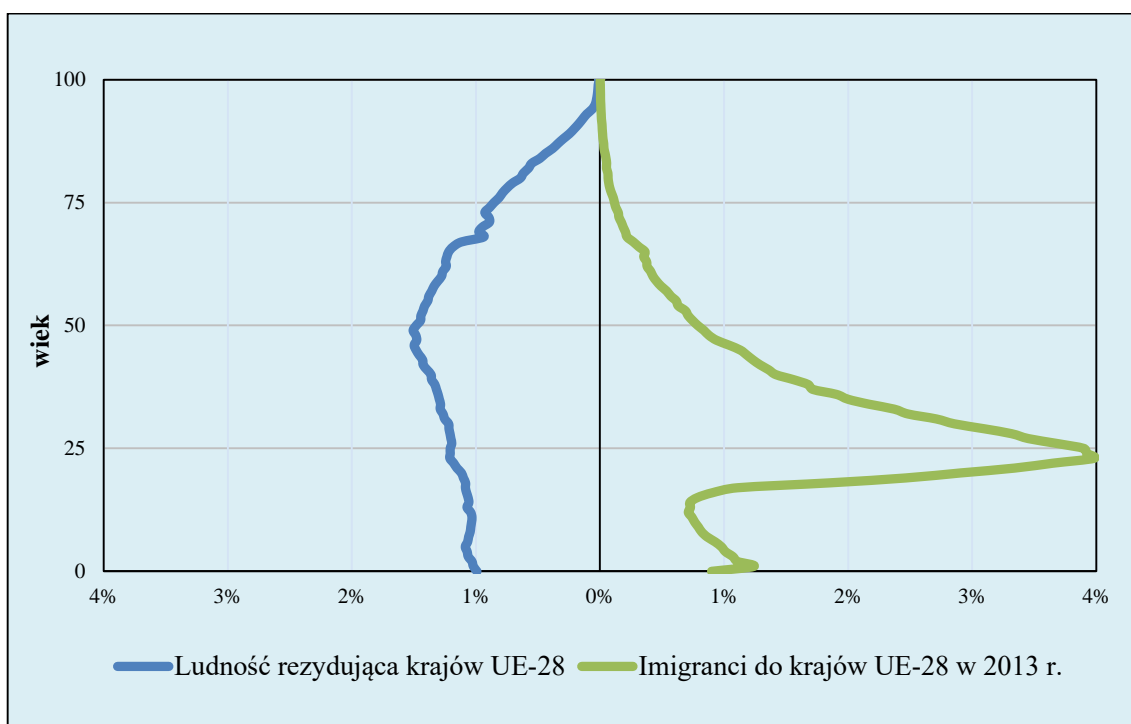


Największy udział imigrantów pochodzących z innego kraju członkowskiego UE (nieco ponad 91% wszystkich imigrantów) odnotował w 2013 r. Luksemburg. Na kolejnym miejscu znalazła się Rumunia (81%) oraz Słowacja (79,4%). Stosunkowo niski udział tychże imigrantów zarejestrowała Bułgaria (22% wszystkich imigrantów) i Chorwacja (25,5%). W przypadku Polski odsetek takich osób wśród ogółu imigrantów wyniósł 64,5%. Są to w większości powroty Polaków z krajów emigracji.

Najwięcej osób z krajów trzecich przybyło w 2013 r. do Wielkiej Brytanii (ponad 306 tys.), Niemiec (prawie 284 tys.), Włoch, Francji i Hiszpanii.

Osoby imigrujące do krajów członkowskich UE w 2013 r. były średnio dużo młodsze od ludności już zamieszkałej w krajach docelowych. Mediana wieku ludności UE-28 wynosiła 42 lata. Mediana wieku imigrantów przybyłych w 2013 r. do krajów UE-28 wyniosła zaś 28 lat (*Wykres 16*).

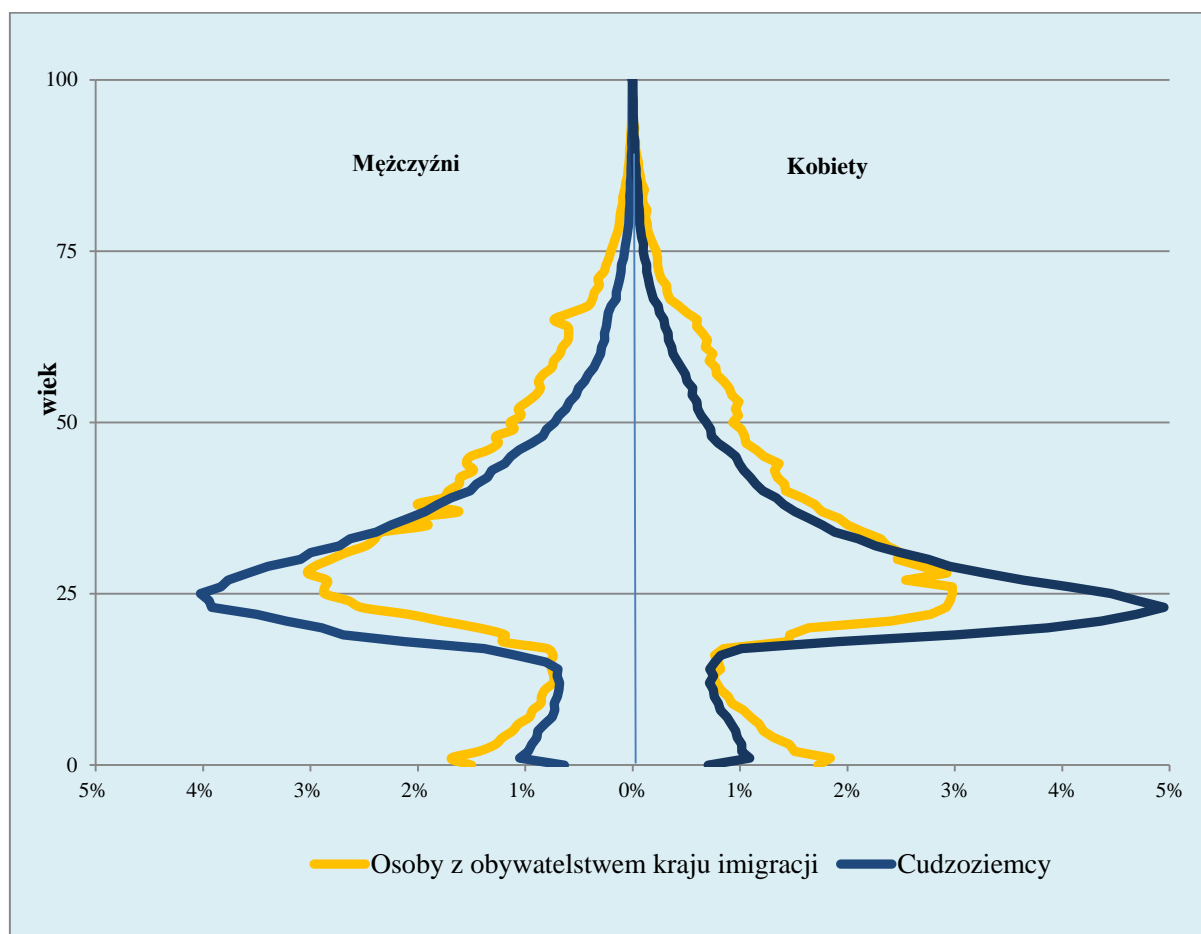
**Wykres 16. Struktura wieku imigrantów oraz ludności UE-28 w 2013 r.**



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat

Wśród populacji imigrantów zbiorowość osób z obywatelstwem kraju docelowego była nieznacznie starsza od subpopulacji cudzoziemców – mediana wieku w tych zbiorowościach wynosiła odpowiednio 30 i 27 lat (*Wykres 17*). Jest to spowodowane większym zróżnicowaniem wieku osób powracających do kraju pochodzenia.

Wykres 17. Struktura wieku imigrantów w krajach UE-28 według płci i obywatelstwa w 2013 r.



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_imm2ctz](#))

### 3.3.1. Imigracja Polaków do krajów UE-27

Ze względu na trudności z wykazywaniem przez poszczególne systemy statystyczne całości strumienia imigracyjnego według indywidualnych krajów, przekazywanie takich danych nie jest obowiązkowe – reguluje to art. 3 Rozporządzenia 862/2007. W związku z tym, tabela prezentująca strumienie imigracyjne uwzględniające osoby przybywające z Polski, posiadające polskie obywatelstwo oraz urodzone w Polsce zawiera liczne braki danych (*Tablica 12*).

Imigranci z Polski osiedlają się głównie w Niemczech (choć kraj ten nie przekazuje do Eurostatu dokładnych danych liczbowych odnośnie Polaków), w Wielkiej Brytanii, Holandii i Norwegii. Według danych brytyjskich w 2013 r. do tego kraju przybyło na co najmniej 12 miesięcy ponad 29 tys. Polaków. Holandia odnotowała ponad 15 tys. imigrantów z Polski a Norwegia prawie 10 tys. W przypadku niektórych krajów (np. Szwajcarii) liczba imigrantów urodzonych w Polsce i obywateli polskich jest nieco większa niż liczba osób przybyłych z Polski, co oznacza, że część osób pochodzenia polskiego przybyło z innych krajów.

Tablica 12. **Imigranci do krajów UE-27 oraz EFTA: z Polski / z polskim obywatelstwem / urodzonych w Polsce w 2013 r.**

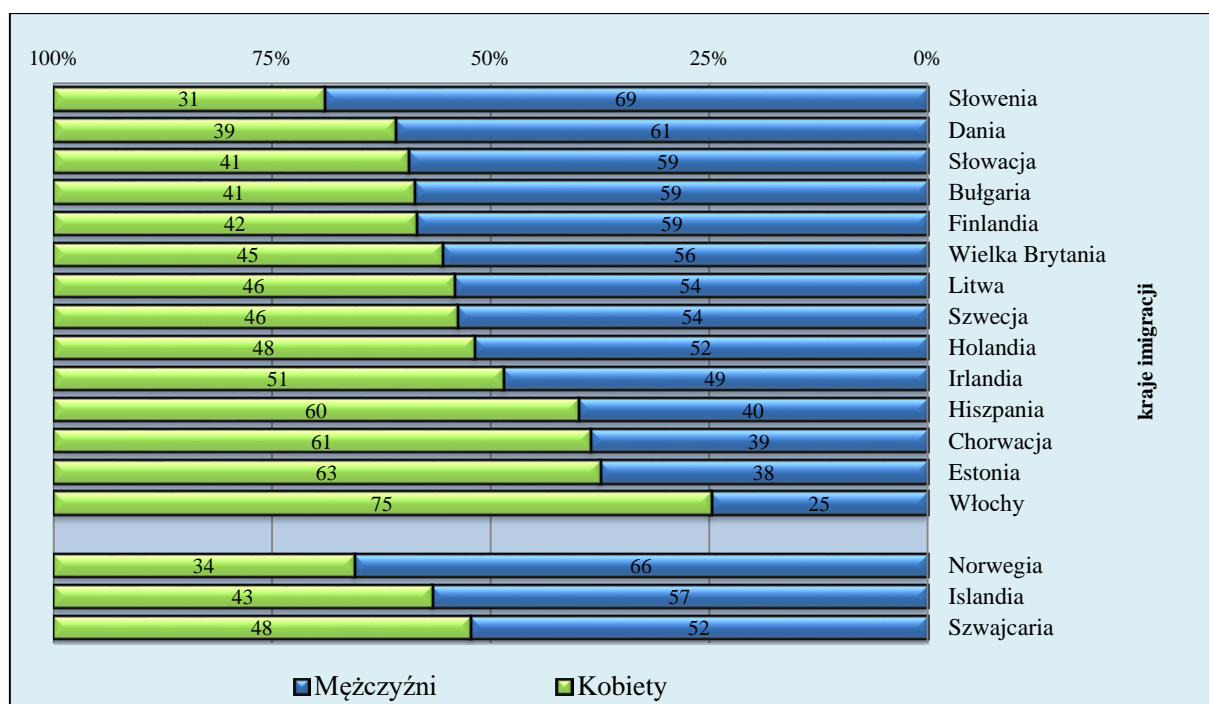
Kraj imigracji	Osoby przybywające z Polski	Osoby z polskim obywatelstwem	Osoby urodzone w Polsce
	tys.	tys.	tys.
Austria	:	:	:
Belgia	:	6,43	6,41
Bułgaria	0,22	0,20	0,19
Chorwacja	0,06	0,06	0,06
Cypr	:	:	:
Czechy	:	0,61	0,59
Dania	3,65	3,62	3,60
Estonia	0,01	0,00	0,01
Finlandia	0,55	0,51	0,48
Francja	:	:	:
Grecja	:	:	:
Hiszpania	2,56	2,65	2,62
Holandia	15,41	15,49	15,60
Irlandia	4,16	4,20	4,03
Litwa	0,14	0,08	0,09
Luxemburg	:	0,36	0,38
Łotwa	:	:	:
Malta	:	:	:
Niemcy	:	:	:
Portugalia	:	:	:
Rumunia	:	0,07	0,07
Słowacja	0,17	0,16	0,17
Słowenia	0,07	0,06	0,06
Szwecja	4,56	4,61	4,68
Węgry	:	0,23	0,24
Wielka Brytania	29,18	:	:
Włochy	3,68	3,51	3,60
Islandia	1,26	1,27	1,25
Liechtenstein	0,00	0,01	0,01
Norwegia	9,94	10,13	10,06
Szwajcaria	1,72	1,92	2,21

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_imm5prv](#)), ([migr\\_imm1ctz](#)), ([migr\\_imm3ctb](#)).

*Przekazywanie do Eurostatu danych według indywidualnych krajów obywatelstwa, urodzenia i poprzedniego zamieszkania jest nieobowiązkowe – z tego powodu w tablicy występują liczne braki danych.*

Analizując strukturę płci imigrantów z Polski można zauważyć, że szczególnie sfeminizowana jest polska emigracja do Włoch (Wykres 18) – wśród 3,7 tys. emigrantów 75% stanowiły kobiety. W przypadku licznej emigracji do Wlk. Brytanii (29,2 tys. osób z Polski) nieznacznie przeważali mężczyźni (55%). Również w Holandii mężczyźni stanowili większość (52% z 15,4 tys.). Zdecydowanie zmaskulinizowany charakter w 2013 roku miała imigracja z Polski do Norwegii (jedynie 34% imigrantów stanowiły kobiety) oraz do Danii (39% to kobiety).

**Wykres 18. Struktura osób przybyłych z Polski według płci oraz kraju imigracji w 2013 r.**



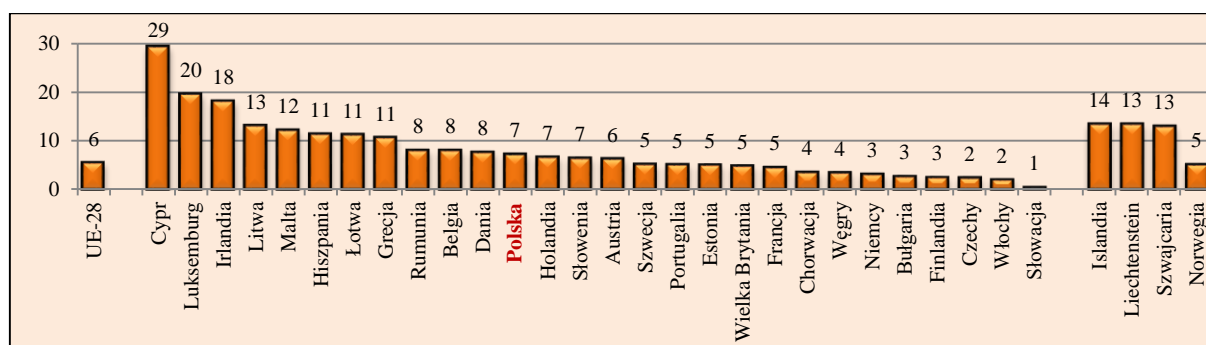
Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_imm5prv](#))

Polacy przybywający do innych krajów to większości osoby młode. Jak już wspomniano (w rozdziale 3.1.3) są najczęściej w wieku 25-29 lat. Według danych krajów przyjmujących Polacy w tym wieku stanowią np. ponad 30% ogółu Polaków, którzy przybyli w 2013 r. do Irlandii, prawie 28% – do Holandii, 24% – do Norwegii. Liczne są również osoby w wieku 20-24 lata i 30-44 lat.

### 3.4. Strumienie migracyjne – emigracja

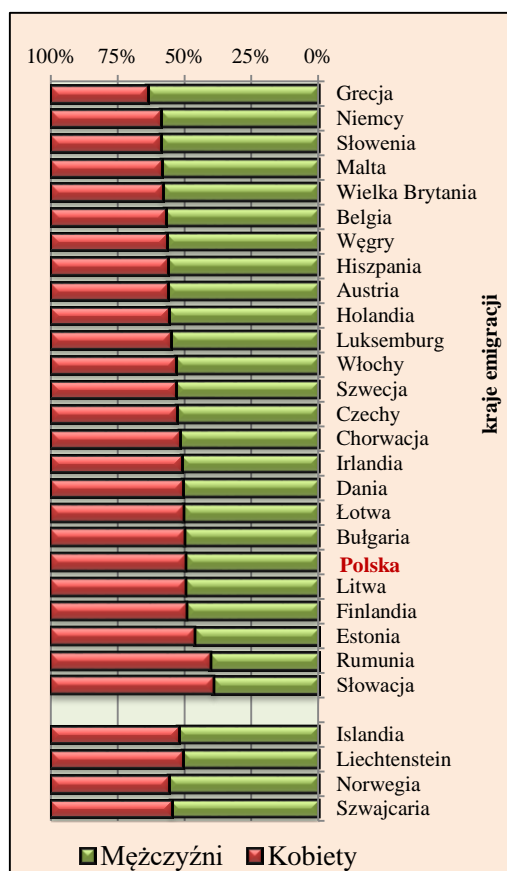
Wielkość emigracji jest szczególnie trudna do zmierzenia ze względu na fakt, że trudniej jest oszacować liczbę osób opuszczających kraj, niż tych, którzy przybywają do danego kraju. Ogółem szacuje się, że w 2013 r. z krajów UE wyjechało do innych krajów UE lub poza UE ponad 2,8 mln osób – ogół strumienia emigracyjnego. Prawie 49% z nich stanowili obywatele krajów emigracji.

Wykres 19. Liczba emigrantów na 1000 mieszkańców w krajach UE-28 oraz EFTA w 2013 r.



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat

Wykres 20. Struktura emigrantów według kraju emigracji oraz płci w 2013 r.



W 2013 r. największą liczbę emigrantów odnotowała Hiszpania (532,3 tys.), a w dalszej kolejności Wlk. Brytania (316,9 tys.), Francja (300,8 tys.), Polska (276,4 tys.) oraz Niemcy (259,3 tys.). Najmniej emigrantów opuściło Słowację (2,8 tys.), Maltę (5,2 tys.) oraz Estonię (6,7 tys.) (Tablica 13).

W ujęciu względnym (na 1000 mieszkańców) największy poziom emigracji odnotowano na Cyprze (29 emigrantów na 1000 mieszkańców), najmniejszy zaś w Słowacji (1 emigrant na 1000 mieszkańców) (Wykres 19). W Polsce współczynnik wyniósł 7 emigrantów na każdy 1000 mieszkańców i był nieznacznie wyższy od średniej dla całej UE-28 (6).

Spośród 117,1 tys. emigrantów z Grecji 64% stanowili mężczyźni. Mężczyźni stanowili również wyraźną większość emigrantów z Niemiec, Słowenii, Malty oraz Wielkiej Brytanii (Wykres 20). W przypadku Polski wśród emigrantów nieznaczną przewagę miały kobiety (50,2%)

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat

Tablica 13. Emigranci z krajów UE-28 oraz EFTA według obywatelstwa w 2013 r.

Kraj	Ogółem	Obywatele danego kraju		Cudzoziemcy						Nieustalone obywatelstwo
				ogółem <sup>a</sup>		obywatele krajów UE-28		obywatele krajów spoza UE-28		
				tys.	(%)	tys.	(%)	tys.	(%)	
<b>UE - 28</b>	<b>2814,4</b>	<b>1367,9</b>	<b>48,6</b>	<b>1444,7</b>	<b>51,3</b>	<b>610,4</b>	<b>21,7</b>	<b>833,7</b>	<b>29,6</b>	<b>1,8</b>
Austria	54,1	15,4	28,4	38,7	71,5	24,2	44,7	14,4	26,7	0,0
Belgia	90,8	28,1	30,9	62,6	68,9	35,9	39,6	26,7	29,4	0,1
Bułgaria	19,7	16	81,4	3,6	18,4	1,2	6,2	2,4	12,2	0,0
Chorwacja	15,3	13,4	87,5	1,8	11,7	0,7	4,6	1,1	7,0	0,1
Cypr	25,2	3,6	14,2	21,6	85,9	8,7	34,7	12,9	51,2	0,0
Czechy	25,9	9,3	35,8	16,6	64,2	2,1	8,3	14,5	55,9	0,0
Dania	43,3	13,6	31,3	29,7	68,7	15,3	35,4	14,4	33,2	0,0
Estonia	6,7	6,4	95,7	0,3	4,9	0,1	1,3	0,2	3,6	0,0
Finlandia	13,9	9,7	69,5	4,2	30,3	2,2	15,9	2,0	14,3	0,0
Francja	300,8	154,6	51,4	146,2	48,6	45,0	15,0	101,2	33,6	0,0
Grecja	117,1	62,1	53,0	55,0	47,0	12,4	10,6	42,6	36,4	0,0
Hiszpania	532,3	73,3	13,8	459,0	86,2	164,2	30,8	294,8	55,4	0,0
Holandia	112,6	57,1	50,7	55,5	49,3	31,1	27,6	24,4	21,7	0,0
Irlandia	83,8	37,3	44,5	46,5	55,5	31,0	37,0	15,4	18,3	0,0
Litwa	38,8	35,5	91,5	3,3	8,6	0,2	0,5	3,1	8,0	0,0
Luxemburg	10,8	1,8	16,8	8,9	82,6	7,1	65,7	1,8	16,9	0,0
Łotwa	22,6	19,2	84,7	3,4	15,1	0,5	2,1	2,9	13,0	0,0
Malta	5,2	1,3	25,6	3,9	74,4	2,1	41,3	1,7	33,2	0,0
Niemcy	259,3	104,2	40,2	154,6	59,6	87,8	33,9	66,7	25,7	0,5
<b>Polska</b>	<b>276,4</b>	<b>227</b>	<b>82,1</b>	<b>49,2</b>	<b>17,8</b>	<b>13,9</b>	<b>5,0</b>	<b>35,2</b>	<b>12,7</b>	<b>0,3</b>
Portugalia	53,8	50,8	94,5	3,0	5,5	1,0	1,8	2,0	3,7	0,0
Rumunia	161,8	154,4	95,4	6,8	4,2	1,4	0,8	5,4	3,3	0,6
Słowacja	2,8	2,7	97,6	0,0	1,4	0,0	0,8	0,0	0,6	0,0
Słowenia	13,4	7,8	58,1	5,6	41,8	2,1	15,6	3,5	26,2	0,0
Szwecja	50,7	26,1	51,5	24,5	48,4	12,9	25,4	11,6	22,8	0,1
Węgry	34,7	21,6	62,2	13,1	37,8	10,1	29,2	3,0	8,6	0,0
Wielka Brytania	316,9	133,6	42,2	183,4	57,9	78,1	24,6	105,3	33,2	0,0
Włochy	125,7	82,1	65,3	43,6	34,7	19,0	15,1	24,6	19,6	0,0
<b>EFTA</b>	<b>137,6</b>	<b>40,2</b>	<b>29,2</b>	<b>97,2</b>	<b>70,6</b>	<b>64,3</b>	<b>46,7</b>	<b>32,8</b>	<b>23,8</b>	<b>0,1</b>
Islandia	4,4	2,8	63,8	1,6	35,5	1,1	25,9	0,4	9,5	0,0
Liechtenstein	0,5	0,2	47,2	0,3	52,2	0,1	29,0	0,1	23,2	0,0
Norwegia	26,5	8,7	32,9	17,8	67,2	12,3	46,3	5,5	20,8	0,0
Szwajcaria	106,2	28,5	26,8	77,6	73,0	50,8	47,8	26,8	25,2	0,1

<sup>a</sup> Łącznie z bezpaństwowcami.

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_emilctz](#))

Tablica 14. Emigranci z państw UE-28 i EFTA według kraju urodzenia w 2013 r.

Kraj emigracji	Ogółem	Urodzeni w danym kraju		Urodzeni za granicą			
				w kraju UE		w kraju spoza UE	
	tys.	tys.	(%)	tys.	(%)	tys.	(%)
Austria	:	:	:	:	:	:	:
Belgia	90,8	26,0	28,6	31,9	35,1	32,8	36,2
Bułgaria	19,7	16,0	81,2	1,2	6,2	2,5	12,6
Chorwacja	15,3	7,7	50,3	1,4	9,4	6,1	40,2
Cypr	:	:	:	:	:	:	:
Czechy	:	:	:	:	:	:	:
Dania	43,3	11,6	26,8	14,8	34,2	16,5	38,1
Estonia	:	:	:	:	:	:	:
Finlandia	13,9	8,7	62,6	2,3	16,9	2,6	19,0
Francja	:	:	:	:	:	:	:
Grecja	:	:	:	:	:	:	:
Hiszpania	532,3	71,1	13,4	150,7	28,3	310,6	58,3
Holandia	:	:	:	:	:	:	:
Irlandia	:	:	:	:	:	:	:
Litwa	38,8	32,6	84,0	1,7	4,3	4,6	11,8
Luxemburg	10,8	2,3	21,3	6,0	55,5	2,4	22,6
Łotwa	22,6	18,2	80,5	1,0	4,3	3,4	15,0
Malta	:	:	:	:	:	:	:
Niemcy	259,3	90,4	34,9	89,8	34,6	77,8	30,0
Polska	:	:	:	:	:	:	:
Portugalia	:	:	:	:	:	:	:
Rumunia	:	:	:	:	:	:	:
Słowacja	:	:	:	:	:	:	:
Słowenia	13,4	5,5	41,0	2,9	21,6	5,0	37,1
Szwecja	50,7	20,2	39,8	12,4	24,5	18,0	35,6
Węgry	34,7	21,0	60,5	10,1	29,0	3,6	10,3
Wielka Brytania	:	:	:	:	:	:	:
Włochy	125,7	71,0	56,5	21,3	17,0	33,4	26,6
Islandia	4,4	2,5	56,8	1,2	28,1	0,6	13,8
Liechtenstein	0,5	0,1	20,0	0,2	33,0	0,3	51,4
Norwegia	26,5	7,7	29,1	11,3	42,6	7,5	28,4
Szwajcaria	106,2	24,7	23,3	46,2	43,5	30,1	28,4

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_emi4ctb)

Przekazywanie do Eurostatu danych według krajów urodzenia jest nieobowiązkowe – z tego powodu w tablicy występują liczne braki danych.

Tablica 15. Emigranci według kraju następnego pobytu w 2013 r.

Kraj	Ogółem	Kraj następnego pobytu					
		kraje UE		kraje spoza UE		nieustalony	
		tys.	(%)	tys.	(%)	tys.	(%)
<b>UE- 28</b>	<b>2814,4</b>	<b>1457,4</b>	<b>51,8</b>	<b>1328,8</b>	<b>47,2</b>	<b>28,3</b>	<b>1,0</b>
Austria	54,1	32,7	60,5	21,4	39,5	0,0	0,0
Belgia	90,8	52,3	57,6	35,1	38,6	3,5	3,8
Bułgaria	19,7	14,0	71,1	5,7	28,9	0,0	0,1
Chorwacja	15,3	4,8	31,2	9,6	62,9	0,9	5,9
Cypr	25,2	10,5	41,5	14,4	57,0	0,4	1,5
Czechy	25,9	12,6	48,7	13,3	51,3	0,0	0,0
Dania	43,3	21,2	49,0	21,3	49,2	0,8	1,8
Estonia	6,7	6,2	92,6	0,5	7,4	0,0	0,0
Finlandia	13,9	8,8	63,5	4,8	34,3	0,3	2,2
Francja	300,8	87,2	29,0	198,6	66,0	15,0	5,0
Grecja	117,1	59,6	50,9	57,5	49,1	0,0	0,0
Hiszpania	532,3	215,4	40,5	316,9	59,5	0,0	0,0
Holandia	112,6	60,5	53,7	52,2	46,3	0,0	0,0
Irlandia	83,8	42,9	51,2	40,9	48,8	0,0	0,0
Litwa	38,8	29,8	76,7	9,1	23,3	0,0	0,0
Luxemburg	10,8	9,0	83,7	1,8	16,3	0,0	0,0
Łotwa	22,6	16,5	73,1	6,1	26,9	0,0	0,0
Malta	5,2	3,5	67,3	1,7	33,0	0,0	0,0
Niemcy	259,3	132,9	51,2	125,0	48,2	1,5	0,6
<b>Polska</b>	<b>276,4</b>	<b>205,0</b>	<b>74,2</b>	<b>71,4</b>	<b>25,8</b>	<b>0,0</b>	<b>0,0</b>
Portugalia	53,8	34,2	63,6	17,9	33,4	1,6	3,0
Rumunia	161,8	153,4	94,8	8,3	5,2	0,0	0,0
Słowacja	2,8	2,3	84,5	0,4	15,5	0,0	0,0
Słowenia	13,4	7,5	56,4	5,8	43,6	0,0	0,0
Szwecja	50,7	21,6	42,6	24,8	48,9	4,3	8,5
Węgry	34,7	30,8	88,7	3,9	11,2	0,1	0,2
Wielka Brytania	316,9	114,1	36,0	202,8	64,0	0,0	0,0
Włochy	125,7	68,1	54,2	57,6	45,8	0,0	0,0
<b>EFTA</b>	<b>137,6</b>	<b>69,7</b>	<b>50,7</b>	<b>44,3</b>	<b>32,2</b>	<b>23,7</b>	<b>17,2</b>
Islandia	4,4	2,6	58,4	1,8	40,1	0,1	1,5
Liechtenstein	0,5	0,1	20,0	0,3	66,0	0,0	6,0
Norwegia	26,5	12,2	45,9	5,0	18,7	9,4	35,4
Szwajcaria	106,2	54,8	51,6	37,2	35,1	14,2	13,4

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – (migr\_emi3nxt)



Największy udział obywateli danego kraju w ogólnej liczbie emigrantów został odnotowany na Słowacji – z 2,8 tys. emigrantów 97,6% stanowili obywatele słowaccy. Na dalszych miejscach w tym zestawieniu znaleźli się Estończycy (95,7%), Rumuni (95,4%), Portugalczycy (94,5%) oraz Litwini (91,5%). Najmniejszym odsetkiem swoich obywateli wśród emigrantów charakteryzowały się: Hiszpania (13,8%), Cypr (14,2%) oraz Luksemburg (16,8%) (*Tablica 13*). W przypadku emigrantów obcokrajowców największy odsetek obywateli pozostałych krajów UE emigrował z Luksemburga (79,6% spośród cudzoziemskich emigrantów stanowili obywatele krajów UE). Obywatele krajów UE stanowili również większość emigrujących cudzoziemców z Węgier (77,2%), Irlandii (66,9%), Austrii (62,6%) oraz Słowacji, Belgii, Niemiec, Holandii, Malty, Szwecji, Finlandii oraz Danii. Z kolei największy odsetek obywateli państw spoza UE w stosunku do ogółu cudzoziemców emigrujących został odnotowany na Litwie (94,6% z 3,3 tys. obcokrajowców).

Analiza dostępnych danych nt. emigracji osób według ich krajów urodzenia pokazuje, że największy odsetek osób urodzonych w kraju, z którego osoby emigrowały wystąpił na Litwie – 84% z 38,8 tys. emigrantów (*Tablica 14*). Najmniejszy udział takich osób wśród ogółu emigrantów odnotowano w Hiszpanii – jedynie 13,4% spośród 532,3 tys. emigrantów urodziło się w Hiszpanii. Z kolei najbardziej zrównoważony rozkład procentowy emigracji według kraju urodzenia wystąpił w Chorwacji – 49,7% emigrantów urodziło się poza granicami tego kraju.

Analizując dane emigracyjne według kierunków emigracji można zauważyć, że największy odsetek emigrujących do pozostałych państw UE zaobserwowano w Rumunii (94,8%) a następnie w Estonii (92,6%), na Węgrzech (88,7%), Słowacji (84,5%) oraz w Luksemburgu (83,7%). Na przeciwnym biegunie znalazły się: Francja – zdecydowana większość (66%) emigrowała do krajów spoza UE, Wielka Brytania (64%), Chorwacja (62,9%), oraz Hiszpania (59,5%) (*Tablica 15*).

Analiza emigracji z innych krajów do Polski widziana z perspektywy krajów wysyłających jest utrudniona, ponieważ kraje będące głównymi kierunkami emigracji z Polski – z których występują liczne powroty do Polski (Wielka Brytania, Niemcy) – nie przekazują danych według indywidualnych krajów (*Tablica 16*).

Tablica 16. **Emigracja z krajów UE-27 oraz EFTA: do Polski / obywateli Polski / osób urodzonych w Polsce w 2013 r.**

Kraj emigracji	Osoby udające się do Polski	Obywatele Polski	Osoby urodzone w Polsce
	tys.	tys.	tys.
Austria	:	:	:
Belgia	0,0	2,7	2,7
Bułgaria	0,2	0,1	0,1
Chorwacja	:	0,0	0,0
Cypr	:	:	:
Czechy	:	:	:
Dania	2,0	1,9	1,9
Estonia	0,0	0,0	:
Finlandia	0,1	0,1	0,1
Francja	:	:	:
Grecja	:	:	:
Hiszpania	5,2	5,4	5,1
Holandia	5,0	5,4	:
Irlandia	6,6	7,6	:
Litwa	0,2	0,0	0,0
Luxemburg	:	0,2	0,2
Łotwa	:	:	:
Malta	:	:	:
Niemcy	:	:	:
Portugalia	:	:	:
Rumunia	:	0,0	:
Słowacja	0,0	0,0	:
Słowenia	0,1	0,0	0,0
Szwecja	1,2	1,3	1,4
Węgry	:	0,1	0,1
Wielka Brytania	:	:	:
Włochy	1,8	1,6	1,6
Islandia	0,4	0,4	0,4
Liechtenstein	0,0	0,0	0,0
Norwegia	1,1	2,6	2,5
Szwajcaria	1,1	1,3	1,4

Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat – ([migr\\_emi3nxt](#)), ([migr\\_emi1ctz](#)), ([migr\\_emi4ctb](#))

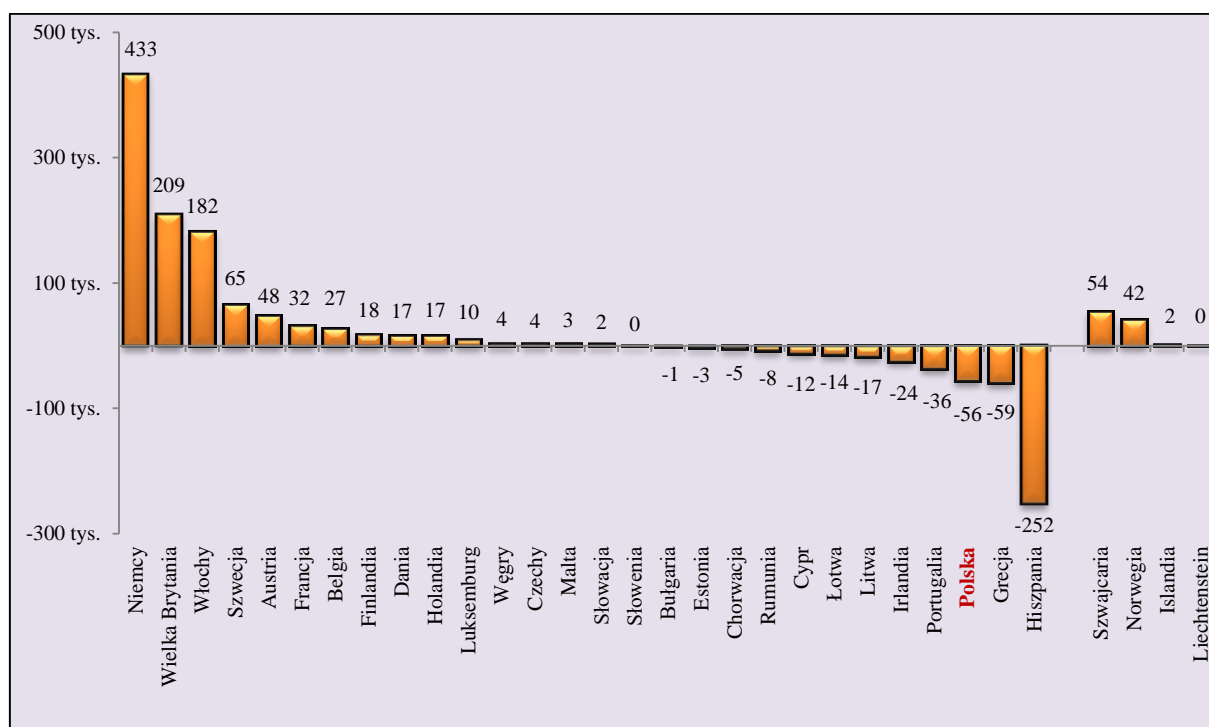
*Przekazywanie do Eurostatu danych nt. emigracji według indywidualnych krajów jest nieobowiązkowe – z tego powodu w tablicy występują liczne braki danych.*

### 3.5. Salda migracji krajów UE-28 oraz EFTA



Ważnym elementem przy analizie danych migracyjnych jest oszacowanie sald migracji. Krajem o zdecydowanie dodatnim saldzie migracyjnym były w 2013 r. Niemcy (różnica pomiędzy napływem a odpływem osób wyniosła 433 tys.). Generalnie spośród 28 państw Unii Europejskiej większość (16 krajów) odnotowała dodatnie saldo migracyjne (Wykres 21). Najniższym saldem charakteryzowała się Hiszpania (-251,5 tys.), a także Grecja (-59 tys.) i Polska (-56 tys.).

Wykres 21. Salda migracji według krajów w 2013 r.

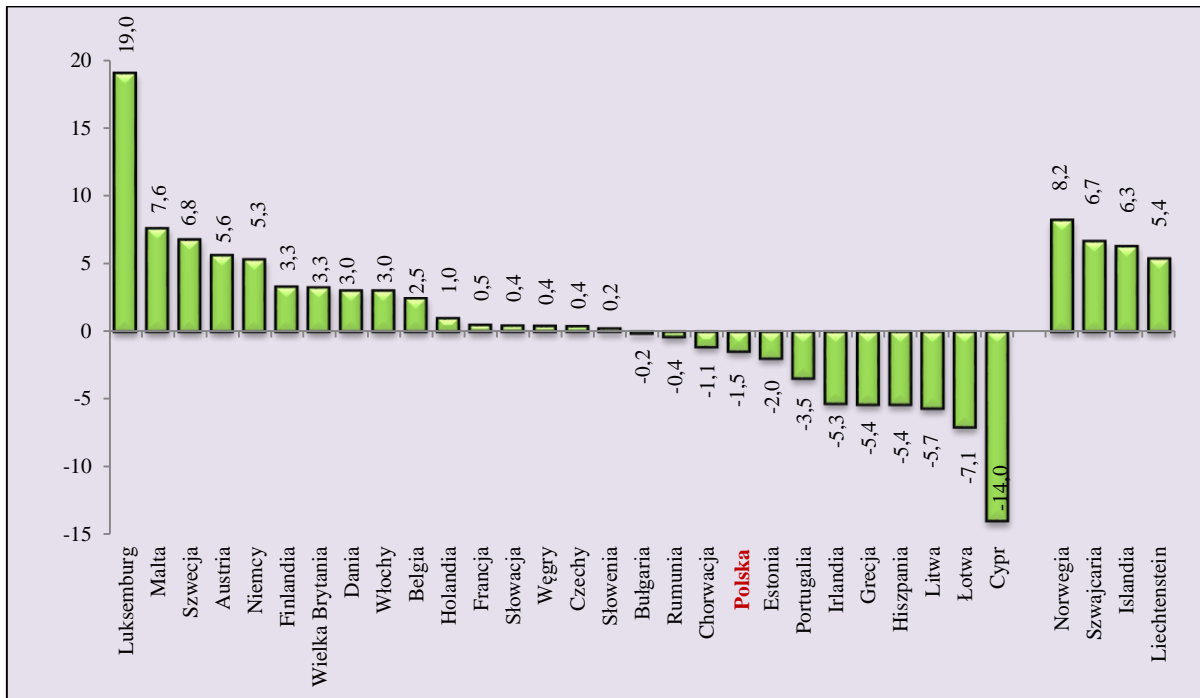


Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat

W wartościach względnych (na 1000 mieszkańców) najwyższym współczynnikiem odznaczył się w 2013 roku Luksemburg (plus 19 osób), najniższym zaś Cypr (minus 14 osób na 1000 mieszkańców) (Wykres 22). W przypadku Polski saldo migracji na 1000 mieszkańców wyniosło -1,5 osoby.

Wśród krajów EFTA najwyższe saldo odnotowała Szwajcaria, jednakże w odniesieniu do liczby ludności – saldo na 1000 mieszkańców najwyższe było w Norwegii.

Wykres 22. Salda migracji na 1000 mieszkańców w 2013 r.



Źródło: na podstawie danych udostępnianych przez Eurostat

**Opracowanie:**

Departament Badań Demograficznych i Rynku Pracy

Wydział Badań Migracji i Narodowości

Michał Adamski – starszy specjalista

Zofia Kostrzewa – naczelnik Wydziału

Pod merytorycznym kierunkiem Doroty Szaltys – zastępcy dyrektora Departamentu